

แผนปฏิบัติการ

ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร
รายปี พ.ศ. 2569 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร

คำนำ

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครและการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครโดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรมทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนปฏิรูปประเทศ แผนความมั่นคง และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งนโยบายของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ในการขับเคลื่อนนโยบาย Thailand ๔.๐ และ Industry ๔.๐ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครรวมถึงข้อมูลจากสถานประกอบการอุตสาหกรรมในจังหวัดสกลนครเพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันมุ่งสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ใช้การบูรณาการจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งจากผู้มีส่วนได้เสีย ผู้รับบริการ ภาครัฐและเอกชน และจากการสำรวจความต้องการของผู้ประกอบการ ภาคอุตสาหกรรม จัดประชุมระดมความคิดเห็น (Brain storming) เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงการใช้แนวคิดของ Harvard Business School ที่เรียกว่า Core “Design School” Model of Strategy Formation หรือ SWOT Model ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมภายนอกกับสภาพแวดล้อมภายใน อุตสาหกรรมพื้นที่จังหวัดสกลนครเพื่อนำมาใช้สร้างกลยุทธ์ โดยใช้ SWOT Matrix ในการวิเคราะห์วิเคราะห์ โอกาส และข้อจำกัด กับ จุดแข็งและจุดอ่อน จากการวิเคราะห์ดังกล่าวนำไปสู่การกำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์ โครงการ และแนวทางการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานในการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมในจังหวัดสกลนคร โดยภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง สามารถนำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดการบูรณาการการทำงานและยกระดับภาคอุตสาหกรรมต่อไป

คณะผู้จัดทำ
กลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร
เมษายน ๒๕๖๘

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๒
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๒
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๒
๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๒
๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ	๓
๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๔
๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๕
๒.๒.๕ นโยบายรัฐบาล	๖
๒.๒.๖ นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม	๙
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๑๐
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	๑๒
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครปี รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	๑๒
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	๑๒
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๕๐
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๕๓
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	๖๓
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๖๓
๓.๒.๒ พันธกิจ	๖๓
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๖๓
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	๖๗
๔.๑ โครงการแบบย่อ	๖๗
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิรูปราชการ อก. แผนปฏิรูปราชการ สปอ. และ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙	๗๒
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สอจ.ตามแผนพัฒนาจังหวัด	๗๓
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร	๗๓

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร

รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของหน่วยงาน โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนปฏิรูปประเทศ แผนความมั่นคง และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น มุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แท้จริง ประกอบกับการวิเคราะห์ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร ปี ๒๕๖๙ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร โดยมุ่งเน้นการพัฒนา นโยบาย การผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติ การกำกับดูแลและส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงาน ควบคู่กับการกำกับดูแลสิ่งแวดล้อม ตามภารกิจของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร อย่างไรก็ตาม ปัจจัยสำคัญในการพัฒนาที่ขาดไม่ได้ คือ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการอย่างต่อเนื่อง

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ มีวิสัยทัศน์ คือ “มุ่งสู่ศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรคุณภาพสูง และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมแข่งขันได้อย่างยั่งยืน” ประกอบด้วยพันธกิจ ดังนี้

๑. ส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปให้มีความเข้มแข็งพร้อมแข่งขันสู่สากล
๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
๓. ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

โดยมีแนวทางการพัฒนา ๓ ด้าน ดังนี้

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ พัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศ

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

การนำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ สู่การปฏิบัตินั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในมิติเศรษฐกิจของจังหวัด มีหน้าที่บูรณาการร่วมกับทุกภาคส่วนในการผลักดันแผนปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งจะทำให้ภาคเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีการลงทุนเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อรายได้ของประชาชนในจังหวัดสกลนครเพิ่มขึ้นด้วย และจะทำให้การบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรมลดลงอย่างยั่งยืนต่อไป

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

- ๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
 - (๑) เป้าหมาย
เป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น
 - (๒) ประเด็นยุทธศาสตร์
อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
 - (๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ
พัฒนาศักยภาพและเพิ่มองค์ความรู้ให้กับสถานประกอบการในจังหวัด ให้สามารถแข่งขันในตลาดได้ โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - (๑) เป้าหมาย ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
 - (๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
 - (๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ
แผนปฏิบัติการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครมีพันธกิจที่สำคัญในการกำกับดูแลให้ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมปฏิบัติตามกฎหมาย ส่งเสริมให้เกิดระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีภายในโรงงาน รวมถึงมีการสร้างและพัฒนาเครือข่ายภาคอุตสาหกรรมให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน ซึ่งมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์และส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- ๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ
 - เป้าหมายที่ ๑ : การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ
 - เป้าหมายที่ ๒ : ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการเพิ่มขึ้น
 - การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
ส่งเสริมและพัฒนาตามแผนปฏิบัติการฯ จะทำให้ภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสกลนครขยายตัวร้อยละ ๕
ตัวชี้วัดแผนแม่บท : อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม (เฉลี่ยร้อยละ) ขยายตัว ร้อยละ ๔.๖

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต

- แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยให้มีกลไกการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่า และมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ และจัดให้มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม

- กำหนดให้มีการทำการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคต ทั้งในภาพรวมและรายสาขาสำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการของประเทศให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และเป็นแนวทางในการวางแผนการทำงานของทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ

- วางแนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม และบริการโดยเชื่อมโยงภาคการศึกษาภาคอุตสาหกรรม และบริการให้ตอบสนองความต้องการของแต่ละสาขาของอุตสาหกรรมและบริการ และจัดให้มีแผนพัฒนากำลังแรงงานทั้งประเทศในทุกระดับ ทั้งแรงงานในประเทศที่เป็นแรงงานฝีมือผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประกอบการและแรงงานต่างด้าว ตลอดจนส่งเสริมการนำเข้าบุคลากรที่ขาดแคลนจากต่างประเทศ หรือบุคลากรที่มีทักษะในอุตสาหกรรมใหม่

- ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ สนับสนุนให้มีข้อมูลเปิดเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาลข้อมูลขึ้นในองค์กรต่างๆ ในสังคม และส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูลของภาครัฐอย่างบูรณาการ

- เป้าหมายของแผนย่อย : ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

ตัวชี้วัดแผนย่อย : อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลในด้านความพร้อมในอนาคต อันดับที่ ๔๕

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ

หัวข้อที่ ๑ การปฏิรูปด้านความสามารถในการแข่งขัน

หัวข้อย่อย ๑.๑ ผลิตภาพ (Productivity)

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ อุตสาหกรรมการเกษตร

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ อุตสาหกรรมอาหาร

หัวข้อที่ ๒ การปฏิรูปด้านความเท่าเทียมและการเติบโตอย่างมีส่วนร่วม

หัวข้อย่อย ๒.๒ การเสริมสร้างพลังอำนาจชุมชน

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ การพัฒนาธุรกิจชุมชน

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วน ในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือ ต้องการจะ “ขจัด” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ทั้งนี้ จุดหมายการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้จุดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยจุดหมาย ทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

จุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

จุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

จุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

จุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

จุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

จุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

จุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งมีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

จุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

จุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

จุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

จุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์ การพัฒนาแห่งอนาคต

จุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๕ การป้องกันและแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

๑.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจรตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนผ่านศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม ๔.๐ และการให้บริการปรึกษาแนะนำผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SMEs

๑.๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ จังหวัดชายแดนภาคใต้มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น

๑.๓) ตัวชี้วัด สถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (Gross Regional Product : GRP) ในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้เพิ่มขึ้นทุกปี

๑.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๒ การยกระดับการพัฒนาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและบริบทของพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของประชาชน และความเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ โดยพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานสำคัญให้ครอบคลุมการสร้างโอกาสการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่อาศัยการนำความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมมายกระดับสินค้า และวัตถุดิบในพื้นที่ การส่งเสริมการเชื่อมโยงเครือข่ายกลุ่มธุรกิจให้เกื้อหนุนซึ่งกันและกัน การสนับสนุนการค้าชายแดนและการลงทุนขนาดใหญ่ รวมทั้งการหนุนเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ โดยเฉพาะธุรกิจฮาลาล การประมง และปศุสัตว์

๒) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๙ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความ สอดคล้องด้านการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืน ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อมุ่งเน้นการลดความสูญเสียและความเสียหายที่เกิดจากสาธารณภัยจากการกระทำของธรรมชาติและมนุษย์

๒.๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การยกระดับการจัดการความเสี่ยงสาธารณภัยที่สำคัญ อันเกิด จากภัยธรรมชาติ และภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่เกิดขึ้น และ/หรือ เป็นภัยซ้ำซ้อน (Compound Hazards) ไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล

๒.๓) ตัวชี้วัด จำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ (อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง) ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี

๒.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่เกิดขึ้น และป้องกันความเสี่ยงใหม่ให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงภัยซ้ำซ้อน โดยเฉพาะอุทกภัย วาตภัย น้ำป่าไหลหลากและดินโคลนถล่มสึนามิ และอัคคีภัย หรือเหตุอื่นใดซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ อาทิ ภัยจากสารเคมีรั่วไหล และปัญหาน้ำมันรั่วไหลในทะเล

กลยุทธ์ที่ ๒ การจัดการสาธารณภัยให้มีมาตรฐานตามหลักสากล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ เสริมสร้างระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการบรรเทาทุกข์และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็ว ทัวถึง และเป็นธรรม

๓) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๔ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๓.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการ พัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

๓.๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมสำหรับการระดมทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อใช้ในการกรณีที่ประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๓.๓) ตัวชี้วัด การพัฒนาศักยภาพของกลไก การบริหารจัดการ และความพร้อมของทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อใช้สำหรับการระดมทรัพยากรในกรณีที่ประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ ระดับชาติร้อยละ ๘๕ ภายในปี ๒๕๗๐

๓.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การเสริมสร้างศักยภาพการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับภัยคุกคาม และ วิกฤตการณ์ระดับชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ จัดทำ ทบทวน และปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการในด้านที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้เอื้อต่อการบริหารจัดการเมื่อประเทศเผชิญ กับปัญหาภัยคุกคาม หรือเข้าสู่ภาวะวิกฤตระดับชาติ

๒.๒.๕ นโยบายรัฐบาล

นโยบายรัฐบาลนางสาวแพทองธาร ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ที่แถลงต่อสภา เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๗ เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนี้

นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการทันที

๑. รัฐบาลจะดูแลและส่งเสริมพร้อมกับปกป้องผลประโยชน์ ของผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะ SMEs จากการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมของคู่แข่งทางการค้าต่างชาติโดยเฉพาะผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ และการแก้ไขปัญหาหนี้ของ SMEs เช่น การพักหนี้ การจัดทำ Matching Fund ซึ่งเป็นการลงทุนร่วมกันระหว่าง รัฐบาลและเอกชน เพื่อประคับประคอง ให้กลับมาเป็นกลไกที่แข็งแกร่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๒. รัฐบาลจะยกระดับการทำเกษตรแบบดั้งเดิมให้เป็นเกษตรทันสมัย โดยใช้แนวคิด “ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” นำเทคโนโลยีด้านการเกษตร (Agri-Tech) เช่น เกษตรแม่นยำ (Precision Agriculture) และเทคโนโลยีด้านอาหาร (Food Tech) มาใช้พัฒนาอาชีพด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความมั่นคง ทางอาหาร รวมถึงการคว้าโอกาสในตลาดใหม่ ๆ รวมทั้งอาหารฮาลาลและฟื้นฟูนโยบาย “ครัวไทยสู่ครัวโลก” ซึ่งเป็นจุดเด่นของประเทศไทยเพื่อตอบสนองความต้องการของโลกด้านความมั่นคงทางอาหาร (Food Security) และเร่งเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและราคาพืชผลการเกษตร รวมทั้งเพื่อยกระดับรายได้ของเกษตรกร

นโยบายระยะกลางและระยะยาว

๑. พัฒนาภาคการผลิตและบริการ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันเพื่อวางรากฐานสู่การพัฒนาประเทศในอนาคต โดยปรับโครงสร้างของเศรษฐกิจ (Industry Transformation) และพัฒนาเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ (New Growth Engine) ที่จะปูพื้นฐานให้เศรษฐกิจไทยขยายตัว อย่างแข็งแกร่ง ด้วยการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว ของความต้องการของผู้บริโภคด้วยการใช้เทคโนโลยี เพื่อเร่งให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง โดยเร็ว และพัฒนาบทบาทให้เป็นผู้เล่นสำคัญทางเศรษฐกิจในเวทีโลก

๑.๑ การสร้างโอกาสต่อยอดจากอุตสาหกรรมเดิม

๑.๑.๑ รัฐบาลจะส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เครื่องยนต์สันดาป

ไปสู่ยานยนต์แห่งอนาคต (HEVs PHEVs BEVs และ FCEVs) โดยเร่งดึงดูดนักลงทุน จากต่างประเทศให้มาตั้งฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศอย่างต่อเนื่อง ด้วยแนวทางที่จะเพิ่มสัดส่วนการใช้วัตถุดิบภายในประเทศ(Local Content) และการถ่ายโอนเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้แก่ธุรกิจไทยในขณะที่ยังรักษาการจ้างงานควบคู่กับส่งเสริมการพัฒนากระดับทักษะ และการปรับทักษะของแรงงานไทยในอุตสาหกรรมยานยนต์เครื่องยนต์สันดาป และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

๑.๑.๒ รัฐบาลจะส่งเสริมการยกระดับภูมิปัญญาไทยไปสู่วัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Creative Culture) เพื่อส่งเสริม Soft Power ของประเทศ สนับสนุนและส่งเสริมการปรับใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้าน (Local Wisdom) ซึ่งเป็นศักยภาพของคนไทยและทุนทางวัฒนธรรมของประเทศไทย ทั้งอาหารท้องถิ่นไทย ผ้าไทย มวยไทย ศิลปะการแสดงไทย ดนตรีไทย ผสมผสาน กับศิลปะร่วมสมัย และสุราชุมชน เพื่อยกระดับสินค้าโครงการ OTOP ทั้งด้านมาตรฐาน และดีไซน์ให้ทันสมัย โดดเด่น แตกต่าง และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคทั่วโลก รวมทั้งจะสนับสนุนการสอดแทรกทุนทางวัฒนธรรมในภาพยนตร์ไทยและสื่อทุกรูปแบบ

๑.๒ ส่งเสริมโอกาสในอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

๑.๒.๑ รัฐบาลจะส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy or Eco-friendly Economy) โดยอาศัยจุดแข็งของที่ตั้งใกล้เส้นศูนย์สูตรเข้าถึงพลังงานแสงอาทิตย์ได้ตลอดทั้งปีสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตพลังงานสะอาด ทั้งพลังงานแสงอาทิตย์ เช่น การติดตั้ง แผงโซลาร์เซลล์บนหลังคา และผืนน้ำ พลังงานน้ำ และพลังงานทางเลือกอื่น ๆ รวมทั้งพัฒนา ตลาดซื้อขายไฟฟ้าเสรีและคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) เพื่อความยั่งยืน และการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานรูปแบบใหม่สำหรับการบริโภคภายในประเทศและการส่งออกพลังงานสู่ภูมิภาคอาเซียน รวมทั้งการปรับกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และภาคธุรกิจบริการ ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๒.๒ รัฐบาลจะต่อยอดพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy)

จากความเข้มแข็งเดิมในอุตสาหกรรมดิจิทัล เช่น การผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ การผลิตฮาร์ดดิสก์ ให้เป็นอุตสาหกรรมดิจิทัลสมัยใหม่ จะดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศเพื่อตั้ง Data Center และโรงงานผลิตชิปและชิปดีไซน์ และผลิต Semiconductor ในประเทศไทย กระตุ้นให้เกิดความต้องการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะในประเทศ รัฐบาลนี้จะวางรากฐานให้คนไทย ทุกกลุ่มวัยใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการพัฒนาตนเองเพิ่มประสิทธิภาพ การทำงาน และสร้างสรรค์นวัตกรรม นำประเทศสู่ความล้ำสมัย โดยไม่ละเลยจุดสมดุลของความเป็นเจ้าของอिปีไทย ข้อมูลและการเปิดกว้างของโอกาสสำหรับการพัฒนา

๑.๒.๓ รัฐบาลจะมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจสุขภาพ (Care and Wellness Economy) และบริการทางการแพทย์ (Medical Hub) โดยอาศัยพื้นฐานจิตวิญญาณ การบริการของคนไทย ที่ได้รับการยอมรับจากนานาชาติ โดยต่อยอดจากธุรกิจการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพและการแพทย์แผนไทย ที่เป็นจุดแข็ง เพื่อรองรับความต้องการด้านสุขภาพที่เพิ่มขึ้น จากการที่ประชากรโลกเข้าสู่สังคมสูงวัย พร้อมกับส่งเสริมการผลิตและการใช้งานอุปกรณ์ทางการแพทย์ภายในประเทศ สนับสนุนการยกระดับสมุนไพรและผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยโดยใช้นวัตกรรม รวมถึงการใช้กัญชาเพื่อการแพทย์ที่สร้างมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจและควบคุมผลกระทบทางสังคมโดยการตรากฎหมาย ตลอดจนสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสุขภาพ (Health Tech) และนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) มายกระดับมาตรฐานสาธารณสุขไทยให้ทัดเทียมมาตรฐานนานาชาติ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ของภูมิภาค

๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อขยายโอกาส รัฐบาลจะเดินหน้าลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนาดใหญ่ (Mega Projects) อย่างต่อเนื่อง ทั้งทางราง ทางน้ำ ทางถนน และทางอากาศอย่างไร้รอยต่อ ส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยทางถนน ลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์พัฒนาระบบ

ขนส่งควบคุมอุณหภูมิ (Cold Chain) สร้างรถไฟทางคู่และรถไฟความเร็วสูงควบคู่กับการพัฒนาเมืองที่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจ ยกระดับท่าเรือเพื่อเพิ่มศักยภาพ ในการเชื่อมต่อการขนส่งสินค้า พัฒนาสนามบินและเส้นทางการบินใหม่ ๆ เช่น สนามบินล้านนา สนามบินอันดามัน เพื่อมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางทางการบิน (Aviation Hub) เพิ่มประตูบานใหม่ (Gateway) รองรับความต้องการเดินทางที่เพิ่มขึ้น ขับเคลื่อนโครงการ Landbridge โดยเฉพาะด้านการลงทุนโดยเอกชน เพื่อให้ประเทศ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมและขนส่งของภูมิภาค (Logistics Hub)

๓. เร่งส่งเสริมผลักดันให้เกิดการพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยอย่างเต็มกำลัง และความสามารถ รัฐบาลจะยกระดับทักษะและปลดล็อกศักยภาพของคนไทยเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ โดยรัฐบาลจะสนับสนุนการสร้าง Soft Power ของประเทศ ผ่านการส่งเสริม ๑ ครอบครัว ๑ ซอฟต์แวร์ (OFOS) จัดตั้งศูนย์สร้างสรรค์การออกแบบและส่งเสริมวัฒนธรรมในพื้นที่ เช่น ศูนย์สร้างสรรค์การออกแบบ (TCDC) สำนักงานส่งเสริมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (THACCA) เพื่อยกระดับและพัฒนาความสามารถด้านวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของคนไทยให้สร้างมูลค่า เสริมทักษะเดิม (Reskill) เพิ่มทักษะใหม่ (Upskill) ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เพื่อให้แรงงานได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมกับทักษะที่เพิ่มขึ้น เช่น ทักษะด้านการประยุกต์ใช้ AI รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทั้งภาครัฐและภาคเอกชนดึงศักยภาพของผู้สูงอายุมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๔. สร้างความยั่งยืน ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการขับเคลื่อน เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๔.๑ รัฐบาลจะให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ อนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และรักษาสมดุลของระบบนิเวศท้องถิ่น เพื่อให้เป็นรากฐานสำคัญในการดำรงชีวิต และเพิ่มขีดความสามารถของพื้นที่และชุมชนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อม และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รัฐบาลจะสร้างการมีส่วนร่วมในการรับมือกับภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะการแก้ปัญหา PM ๒.๕ และการบริหารจัดการน้ำที่จะต้องได้รับ ความร่วมมือระหว่างประเทศ นอกจากนี้ รัฐบาลจะจัดการ กับปัญหาการลักลอบกำจัดหรือฝังกลบกากอุตสาหกรรม/ของเสียอันตรายด้วยความเข้มงวด และสนับสนุน การมีส่วนร่วมของชุมชน ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมถึงทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ

๔.๒ รัฐบาลจะยกระดับการบริหารจัดการน้ำ จะจัดหาน้ำสะอาดสำหรับ อุปโภคบริโภคให้ประชาชนทุกพื้นที่เข้าถึงได้ และจะเร่งให้น้ำถึงไร่นาด้วยการเพิ่มศักยภาพ แหล่งกักเก็บน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพระบบกระจายน้ำ ควบคู่กับการขยายเขตชลประทาน พร้อมทั้งเพิ่มแหล่งน้ำเพื่อรองรับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม นอกจากนี้ รัฐบาลจะแก้ปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้ง ร่วมกับทุกภาคส่วน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับศักยภาพของกลุ่มน้ำและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน

๔.๓ รัฐบาลจะสานต่อนโยบายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำของอาเซียนในด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศ ซึ่งจะช่วยเปิดประตูบานใหญ่สู่การค้าโลกและช่วยสร้างข้อได้เปรียบให้ผู้ผลิตสินค้าและบริการในประเทศ ตลอดจนส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางด้านการซื้อขายคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) ของอาเซียนผ่านตลาดหลักทรัพ์ไทย

๕. พลิกฟื้นความเชื่อมั่นของทั้งคนไทยและต่างชาติ ด้วยการพัฒนาการเมืองในระบอบ ประชาธิปไตยให้เข้มแข็ง มีเสถียรภาพ มีนิติธรรม และความโปร่งใส

๕.๑ รัฐบาลจะปฏิรูประบบราชการและกองทัพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ เปลี่ยนผ่านราชการไทยไปสู่ราชการทันสมัยในระบอบดิจิทัล (Digital Government) ปรับขนาดให้มีความคล่องตัวเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการใช้งบประมาณและการปฏิบัติราชการ ปรับขนาด และกำลังคนภาครัฐให้สอดคล้องกับภารกิจ เปลี่ยนผ่านรูปแบบการเกณฑ์ทหารไปสู่แบบสมัครใจ เน้นใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่ม

ประสิทธิภาพบุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง มีคุณธรรม มุ่งมั่นและมีอาชีพ โปร่งใสและตรวจสอบได้ ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะของรัฐและต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ เน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมคิด ตัดสินใจในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น และการดูแลชุมชน

๕.๒ รัฐบาลจะยกระดับการบริการภาครัฐให้ตอบสนองความต้องการของประชาชน

มากยิ่งขึ้น ปรับบทบาทภาครัฐเป็นการส่งเสริมสนับสนุน (Enable) การอำนวยความสะดวก (Facilitate) และการกำกับกฎกติกา (Regulate) เพื่อให้ประชาชน และเอกชนได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว พร้อมทั้งจะลดกฎหมายและขั้นตอนที่ไม่จำเป็น (Ease of Doing Business) เพื่อไม่ให้ภาครัฐเป็นอุปสรรคของภาคธุรกิจ หรือขัดขวางการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

๒.๒.๖ นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม

ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่จุดเปลี่ยนผ่านของทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญ ซึ่งโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการประกอบการอุตสาหกรรมของไทยในรูปแบบเดิมเริ่มแข่งขันได้ยากและกำลังเผชิญกับข้อจำกัดในหลากหลายด้าน ภาคอุตสาหกรรมจึงเผชิญกับความท้าทายอย่างยิ่งจากแนวโน้ม ของสถานการณ์ทั้งภายในประเทศและระดับโลก ทั้งที่เกิดจากปัจจัยของการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ความเปราะบางทางเศรษฐกิจของหลายประเทศจากสัดส่วนหนี้สินต่อ GDP สถานการณ์ปัจจัยการผลิตที่มีต้นทุน สูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด กฎกติกาทางการค้าใหม่ของโลก เช่น EU-CBAM, US-CBAM และความมุ่งมั่นสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เป็นต้น ปัญหาด้านต้นทุน ทางพลังงานและความมั่นคงทางอาหารของโลก ตลอดจนความขัดแย้งของภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลกที่ยังไม่มีทีท่าว่าจะจบลง ในขณะที่ประเทศไทยยังคงเผชิญกับปัญหาเชิงโครงสร้างเดิมของอุตสาหกรรมที่เริ่มแข่งขันได้ยาก เช่น ต้นทุนด้านแรงงาน การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างชาติ การขาดแคลนทักษะ แรงงานระดับสูง รวมทั้งความเชื่อมั่นและยอมรับต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประชาชนในพื้นที่ที่ยังคง เป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในภาพรวมจากภาพลักษณ์ และข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการที่ไม่ดีหรืออุบัติเหตุจากการประกอบการที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับความเหลื่อมล้ำเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจ รวมถึงปัญหานี้คร้าวเรือน และภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง จึงมีความจำเป็นในการปฏิรูปอุตสาหกรรมไปสู่ยุคสมัยใหม่อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้ จึงนำมาสู่นโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม “ปฏิรูปอุตสาหกรรม สู่เศรษฐกิจ ยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส” ผ่าน “๓ ปฏิรูป ๓ แนวทาง” ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาหกรรม (นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์) กล่าวคือ

“๓ ปฏิรูป”

ปฏิรูป ๑ : จัดการกาก สารพิษ ที่ทำร้ายชีวิตประชาชน ต่อสู้กับปัญหากากและสารพิษที่ทำร้ายชีวิตประชาชน คืบหน้าสะอาด อากาศบริสุทธิ์ ให้กับประชาชน โดยดำเนินการปรับการบริหารจัดการ กาก อุตสาหกรรมทั้งระบบ อาทิ แก้ไขกฎหมายเพื่อส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืน กำหนดอัตราเปรียบเทียบปรับ ให้สอดคล้องกับต้นทุนที่แท้จริง จัดการกากอุตสาหกรรมอย่างครบวงจร ผลักดันให้โรงงานอุตสาหกรรม เข้าประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม (Industrial Relocation) และใช้ระบบดิจิทัลในการกำกับติดตาม กากอุตสาหกรรมทั้งระบบ ตลอดจนการแก้ปัญหาฝุ่น PM ๒.๕ จากการเผาอ้อยในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย อย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ

ปฏิรูป ๒ : สร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันของ SME ไทย เดินหน้า Save (เซฟ) SME ไทย เป็นการเร่งด่วน ทั้งมาตรการเชิงรับปกป้องจากความถาโถมของคลื่นการลงทุนของของบริษัทข้ามชาติ และการนำเข้าของสินค้าราคาถูกจากต่างประเทศ ที่มาตรการ กฎระเบียบ และสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง ยังไม่ครอบคลุมและสร้างการแข่งขันที่เท่าเทียมกัน ควบคู่กับมาตรการเชิงรุก มุ่งยกระดับขีดความสามารถ ให้แข่งขันได้และทันกับเศรษฐกิจยุคใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยกลไกการส่งเสริมของกระทรวง อุตสาหกรรมและหน่วยงานพันธมิตร การริเริ่มนิคมอุตสาหกรรม SME สร้างซัพพลายเชน ปฏิรูปอุตสาหกรรม รวมทั้งผลักดันมาตรการ “Made in Thailand” และ “SME GP” ประกอบกับดำเนินการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อเป็น SME War room ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อให้ขับเคลื่อนกระบวนการยกระดับขีดความสามารถ แก้ไขปัญหา และสร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันให้กับ SME ของไทยทั้งระบบ

ปฏิรูป ๓ : สร้างอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ปฏิรูปอุตสาหกรรม เพื่อรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่ มุ่งเป้าพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพหรือมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ประกอบด้วย อุตสาหกรรมยานยนต์แห่งอนาคต อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (เซมิคอนดักเตอร์ Data Center และ HDD) อุตสาหกรรมการแปรรูปเกษตรมูลค่าสูง อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ รวมถึงอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า ด้วยการชะลอผลกระทบรักษาเงินบาท เพื่อการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรม ปรับสิทธิประโยชน์เป็นแบบ Whole Package เดิม “เงื่อนไขการลงทุน” ที่ตอบโจทย์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย เพื่อสร้างโอกาสในการเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตของธุรกิจ ของไทยกับบริษัทข้ามชาติ และเพิ่มสัดส่วนการผลิตภายในประเทศ หรือ Local Content เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและวางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศสู่อนาคต

พร้อมกับการขับเคลื่อนและยกระดับการดำเนินการของกระทรวงอุตสาหกรรมด้วย “๓ แนวทาง” กล่าวคือ การสร้างความร่วมมือพันธมิตรห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์แบบ การปรับกฎหมาย และการกิจเข้าสู่ภาครัฐดิจิทัล รวมถึงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการปฏิรูประบบอุตสาหกรรม เพื่อเป็นเครื่องมือของกระทรวงอุตสาหกรรมในการปฏิรูปอุตสาหกรรมให้ทันกับเศรษฐกิจยุคใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อรองรับการปฏิรูปอุตสาหกรรม และมุ่งแก้ไข้ปัญหาให้ภาคอุตสาหกรรมได้รับ การยอมรับและสร้างความเชื่อมั่นแก่ภาคประชาชน ต่อไป

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และ แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ (ฉบับปรับปรุง) โดยคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม

- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ โดย กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
- แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางแผนการดำเนินงานและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยในระยะเวลาที่ผ่านมารัฐบาลได้มีนโยบายให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการของหน่วยงานตามกรอบเวลาของรัฐบาล แผนปฏิบัติการประจำปี และได้กำหนดให้หน่วยงานต้องจัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีงบประมาณสำหรับหน่วยงานย่อยภายในกรมและแผนในภาพรวม ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้ตอบสนองนโยบาย และให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับเช่นกัน โดยจัดสรรงบประมาณให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร จำนวน ๑๒,๐๐๐ บาท เพื่อให้ดำเนินการทบทวนและจัดทำแผนการพัฒนา ด้านอุตสาหกรรมระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปในเชิงพื้นที่อันจะนำไปสู่การกำหนดแผนการปฏิบัติงานที่ตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของผู้ประกอบการและประชาชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญและเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากความยากจน รวมถึงประสิทธิภาพของการจัดทำโครงการ/กิจกรรมเพื่อรองรับแผนการพัฒนาในระดับจังหวัด และกระทรวงอุตสาหกรรมต่อไป

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

ประวัติความเป็นมา

สกลนคร เดิมชื่อเมืองหนองหานหลวง แห่งอาณาจักรขอมโบราณ โดยขุนขอมราชบุตรเจ้าเมืองอินทปัฐนคร ซึ่งได้อพยพครอบครัวและบ่าวไพร่มาจากเมืองเขมร มาสร้างเมืองใหม่ที่ริมหนองหานหลวง บริเวณท่านางอาบ ปัจจุบันเรียกว่าท่าศาลา อำเภอโคกศรีสุพรรณ มีเจ้าปกครองเรื่อยมาจนสิ้นสมัยพระเจ้าสุวรมณิศวรางคระ เมื่อเกิดฝนแล้งทำให้ราษฎรอพยพไปเมืองเขมร เมืองหนองหานหลวงจึงร้างอยู่ระยะหนึ่ง ครั้นถึงพุทธศตวรรษที่ ๑๙ เมื่อสกลนครอยู่ภายใต้อิทธิพลของอาณาจักรล้านช้าง จึงได้เปลี่ยนชื่อเมืองเป็น "เชียงใหม่หนองหาน" หรือเมืองสระหลวงหลังจากนั้นเมืองสกลนคร คงอยู่ใต้การปกครองกันไปมาระหว่างอาณาจักรล้านช้างกับอาณาจักรสุโขทัย จนมาถึงสมัยกรุงศรีอยุธยา ผู้คนกระจัดกระจายเป็นชุมชนเล็กๆ ทำมาหากินตามริมหนองหาน ง่ายส่วย อากรให้เจ้าแขวงประเทศราชศรีโคตรบอง เพื่อถวายต้นไม้เงินต้นไม้ทองให้แก่ราชธานีกรุงศรีอยุธยาในสมัยนั้น จนมาถึงในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้อุปฮาดเมืองกาฬสินธุ์ พร้อมด้วยครอบครัวมาตั้งบ้านเมืองดูแลรักษาองค์พระธาตุเชิงชุม จนมีผู้คนมากขึ้นแล้วจึงโปรดเกล้าฯ ให้ยกบ้านธาตุเชิงชุมเป็นเมืองสกลทวาปี โดยแต่งตั้งให้อุปฮาดเมืองกาฬสินธุ์เป็นพระธานี เจ้าเมืองสกลทวาปีคนแรก ต่อมาปี พ.ศ. ๒๓๖๙ รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เกิดกบฏเจ้าอนุวงศ์เวียงจันทน์ เจ้าเมืองสกลทวาปีไม่เตรียมกำลังป้องกันเมืองตามคำสั่งสยาม เจ้าเมืองสกลทวาปี จึงให้กองทัพเจ้าอนุวงศ์ผ่านไปตีหัวเมืองต่างๆ เจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) เป็นแม่ทัพมาตรวจราชการเห็นว่าเจ้าเมืองกรมการไม่เอาใจใส่ต่อบ้านเมือง ปลอ่ยให้ข้าศึก (ทัพเจ้าอนุวงศ์) ล่วงล้ำไปเมืองนครราชสีมาได้โดยง่าย จึงสั่งให้นำตัวพระธานีไปประหารชีวิตที่หนองทรายขาว พร้อมกับกวาดต้อนผู้คนในเมืองสกลทวาปีไปอยู่ที่เมืองกบินทร์บุรีบ้าง

เมืองประจันตคามบ้าง ให้คงเหลือรักษาองค์พระธาตุเชิงชุมแต่เพียงพวกเพี้ยศรีคอนชุม ตำบลธาตุเชิงชุม บ้านหนองเหียน บ้านจานเพ็ญ บ้านอ่อมแก้ว บ้านธาตุเจรงวง บ้านพราน บ้านนาดี บ้านวังยาง และบ้านพรรณารวม ๑๐ ตำบล เพื่อให้เป็นข้าปฏิบัติพระธาตุเชิงชุมเท่านั้น

ในสมัยต่อมา ได้มีราชวงศ์คำแห่งเมืองมหาไชยกองแก้วทางฝั่งซ้าย แม่น้ำโขง ซึ่งเป็นเชื้อสายเจ้าเมืองนครพนม ได้อพยพข้ามแม่น้ำโขงเข้ามาขอพึ่งพระบรมโพธิสมภาร ขอสร้างบ้าน แปรเมืองขึ้นใหม่ที่เมืองสกลทวาปี พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ราชวงศ์คำเป็นพระยาประเทศธานี (คำ) ในตำแหน่งเจ้าเมืองสกลทวาปี และทรงเปลี่ยนนามเมืองใหม่เป็น เมืองสกลนคร ตั้งแต่นั้นมา จนถึง พ.ศ. ๒๔๓๕ รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว การปกครองเมืองสกลนคร จึงเปลี่ยนเป็นรูปแบบการปกครองส่วนภูมิภาคณฑลเทศาภิบาล โดยส่วนกลางส่งพระยาสุริยเดช (กาจ) มาเป็นข้าหลวงเมืองสกลนครคนแรก และมีพระยาประจันตประเทศธานี (โง่นคำ พรหมสาขา ณ สกลนคร) เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดคนแรก

ลักษณะทางกายภาพ

- **ที่ตั้งและอาณาเขต** จังหวัดสกลนครตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เป็นที่ราบสูง ล้อมรอบด้วยภูเขาและป่าไม้ เส้นรุ้งที่ ๑๖ องศา ๔๕ ลิปดาถึง ๑๘ องศา ๑๕ ลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ ๑๐๓ องศา ๑๕ ลิปดาถึง ๑๐๔ องศา ๓๐ ลิปดาตะวันออก มีขนาดพื้นที่ประมาณ ๙,๖๐๕.๗๖ ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ ๖,๐๐๓,๖๐๒ ไร่ ตั้งอยู่เหนือระดับน้ำทะเล ๑๗๒ เมตร ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ ๖๔๗ กิโลเมตร ทางรถยนต์ ห่างจากสะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ ๒ จังหวัดมุกดาหาร ประมาณ ๑๒๐ กิโลเมตร และสะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ ๓ จังหวัดนครพนม ประมาณ ๙๐ กิโลเมตร ซึ่งเป็นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จังหวัดสกลนครมีอาณาเขตติดต่อกับเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	จรดอำเภอเฝ้าไร่ อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดหนองคาย อำเภอพรเจริญ อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ อำเภอนาทม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม
ทิศตะวันออก	จรดอำเภอนาหว้า อำเภอโพนสวรรค์ อำเภอนาแก อำเภอวังยาง อำเภอปลาปาก อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม
ทิศใต้	จรดอำเภอดงหลวง จังหวัดมุกดาหาร อำเภอนาคู อำเภอเขาวง อำเภอสมเด็จ อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ อำเภอวังสามหมอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
ทิศตะวันตก	จรดอำเภอไชยวาน อำเภอหนองหาน อำเภอทุ่งฝน อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี

- **ลักษณะภูมิประเทศ** ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไป ทางด้านทิศใต้เป็นเทือกเขาสูงจากนั้นจะค่อย ๆ เอียงลาดลงมาทางทิศเหนือและทิศตะวันออก พื้นที่อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ ๑๗๒ เมตร ขนาดพื้นที่ของจังหวัดสกลนครเป็นลำดับ ๑๙ ของประเทศ และลำดับ ๘ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะภูมิประเทศแต่ละบริเวณ ดังนี้

๑) **พื้นที่ตอนใต้** สภาพพื้นที่เป็นที่ราบสูงบนเทือกเขาภูพานและที่ราบระหว่างหุบเขามีสภาพพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาดอยู่บริเวณอำเภอกุดบาก มีลำธารและลำห้วยอันเกิดจากเทือกเขาหลายแห่ง มีป่าไม้และทุ่งหญ้า เหมาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์

๒) **พื้นที่ตอนตะวันออก** มีสภาพพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาดรวมถึงบริเวณที่ติดกับอำเภอนาแก จังหวัดนครพนม

๓) **พื้นที่ตอนตะวันตก** สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาดเหมาะสำหรับการทำไร่บริเวณที่ติดกับจังหวัดอุดรธานี

๔) **พื้นที่ตอนกลาง** สภาพพื้นที่เป็นที่ราบต่ำเหมาะแก่การทำนา โดยเฉพาะท้องที่อำเภอเมืองที่มีหนองหาร ทำให้มีน้ำตลอดปี มีอาณาเขตกว้างประมาณ ๗ กิโลเมตร ยาวประมาณ ๑๘ กิโลเมตร ระดับน้ำลึกประมาณ ๒ - ๔.๕ เมตร หนองหารเป็นที่รองรับน้ำจากแม่น้ำต่าง ๆ หลายสาย

๕) **พื้นที่ตอนเหนือ** สภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาด มีสภาพเป็นป่าปนไร่ ป่าส่วนใหญ่เป็นพวกป่าแดงโปร่ง มีไม้เต็ง ไม้รัง พลวง เหนือที่ตั้งอำเภออากาศอำนวยและริมน้ำสงครามบางส่วนเป็นที่ราบลุ่มน้ำท่วม ซึ่งใช้ทำนาได้บางส่วนเท่านั้น ส่วนใหญ่จะทิ้งไว้กร้างว่างเปล่า มีพวกไม้พุ่มเตี้ย และหญ้าขึ้นปกคลุมทั่วไป

- **ลักษณะภูมิอากาศ** สกลนครเป็นจังหวัดหนึ่งในจำนวน ๒๐ จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นภาคที่แห้งแล้งกว่าภาคอื่น ๆ ในประเทศไทย เนื่องจากสภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบสูงตอนดินเป็นหินตะกอน ดูดซับน้ำและเก็บรักษาน้ำไว้ไม่ได้ แม้ปริมาณน้ำฝนที่ตกแท้จริงแล้วมากกว่าภาคเหนือและภาคกลาง

ฤดูกาล

๑) **ฤดูฝน** โดยทั่วไปจะเริ่มตั้งแต่ประมาณกลางเดือนพฤษภาคม ถึงกลางเดือนตุลาคม รวมเวลา ๔-๕ เดือน ฝนที่ตกส่วนมากเป็นฝนที่เกิดจากพายุดีเปรสชันที่เคลื่อนตัวมาจากทะเลจีนใต้ ส่วนที่เกิดจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้มีไม่มากนัก ถ้าปีใดพายุดีเปรสชันเข้าน้อยปีนั้นจะแห้งแล้ง โดยปกติจะมีพายุดีเปรสชัน ถึงพายุโซนร้อนเข้าเฉลี่ยปีละ ๑ - ๒ ลูก สกลนครมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยปกติเท่ากับ ๑,๖๖๑.๗ มิลลิเมตร (พ.ศ. ๒๕๓๔-๒๕๖๔ คาบ ๓๐ ปี มาตรฐานองค์การอุตุนิยมวิทยาโลก)

ตารางแสดงปริมาณน้ำฝนของจังหวัดสกลนคร ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๗

ปี	ปริมาณน้ำฝน (มม.)
๒๕๖๐	๒,๔๒๒.๙
๒๕๖๑	๑,๕๗๕.๖
๒๕๖๒	๑,๒๑๓.๐
๒๕๖๓	๑,๖๘๓.๑
๒๕๖๔	๑,๔๒๘.๗
๒๕๖๕	๑,๓๒๐.๘
๒๕๖๖	๑,๙๖๘.๕
๒๕๖๗	๑,๕๔๕.๑
เฉลี่ยรอบ ๘ ปี (๒๕๖๐ - ๒๕๖๗)	๑,๕๙๔.๕

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

ตารางแสดงอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด - ต่ำสุด ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๗

ปี	อุณหภูมิ (°C)			ความชื้นสัมพัทธ์ (%)		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี
๒๕๖๐	๓๕.๒๓	๑๘.๒๗	๒๖.๒๐	๙๗.๗๕	๔๑.๕๘	๗๔.๕๗
๒๕๖๑	๓๕.๕๑	๑๘.๑๐	๒๖.๑๘	๙๗.๔๒	๔๑.๕๘	๗๓.๐๗
๒๕๖๒	๓๖.๒๗	๑๙.๙๐	๒๗.๒๕	๙๖.๐๐	๓๙.๓๓	๗๐.๖๐
๒๕๖๓	๓๖.๐๗	๑๙.๒๒	๒๖.๗๒	๙๗.๖๗	๓๙.๑๗	๗๓.๒๖
๒๕๖๔	๓๕.๗๘	๑๘.๙๕	๒๖.๓๐	๙๘.๑๗	๔๒.๗๕	๗๔.๑๑
๒๕๖๕	๓๕.๑๖	๑๗.๙๙	๒๕.๙๓	๙๘.๙๒	๔๐.๕๐	๗๕.๓๐
๒๕๖๖	๓๖.๕๗	๑๘.๕๒	๒๖.๙๓	๙๘.๙๒	๔๒.๒๕	๗๔.๑๖
๒๕๖๗	๓๖.๘๒	๑๙.๔๗	๒๗.๖๗	๙๗.๖๗	๓๘.๙๒	๗๒.๒๙

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

สถิติฝนประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗

- ฝนมากที่สุดในวัน ๑ วัน ๘๙.๔ มม. เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗ (อิทธิพลหย่อมความกดอากาศต่ำบริเวณประเทศเวียดนามตอนกลาง ประกอบกับมรสุมตะวันตกเฉียงใต้กำลังค่อนข้างแรงพัดปกคลุมทะเลอันดามัน ประเทศไทยและอ่าวไทย)
- ฝนมากที่สุดในเดือน ๔๖๐.๑ มม. เมื่อเดือน สิงหาคม ๒๕๖๗
- ฝนรวมทั้งปีประจำปี ๒๕๖๗ = ๑,๕๔๕.๑ มม. (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย) (ค่าเฉลี่ย ๑,๖๖๑.๗ มม.)

๒) ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ รวมเวลา ๔ เดือน ในตอนต้นเดือนตุลาคมเป็นระยะเปลี่ยนฤดูระหว่างฤดูฝนกับฤดูหนาวอาจมีฝนตกได้เป็นบางวัน ฤดูหนาวของจังหวัดสกลนครมีลักษณะอากาศหนาวอย่างชัดเจน กระแสลมที่เย็นและแห้งพัดมาจากประเทศจีน คือ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือความหนาวเย็น มีผลกระทบต่อดินฟ้าอากาศในจังหวัดสกลนคร ซึ่งจังหวัดสกลนครเคยมีอุณหภูมิต่ำสุดจนถึง - ๑.๔ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๑๗ ที่สถานีอากาศเกษตรสกลนคร ซึ่งอยู่ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่สกลนคร บ้านนาคำ ตำบลห้วยยาง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

๓) ฤดูร้อน ตั้งแต่ประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึงกลางเดือนพฤษภาคม รวมระยะเวลาประมาณ ๓ เดือน ระยะนี้มีมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือหมดกำลังลง ลมตะวันออกเฉียงใต้จากทะเลจีนใต้และอ่าวไทยจะพัดมาแทนที่ และเป็นระยะหนึ่งที่ประเทศไทยได้รับแสงแดดกล้าที่สุด ทำให้มีความร้อนและแห้งแล้งมาก สถิติภูมิอากาศสูงสุดของสกลนคร คือ ๔๑.๙ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๐๐

ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

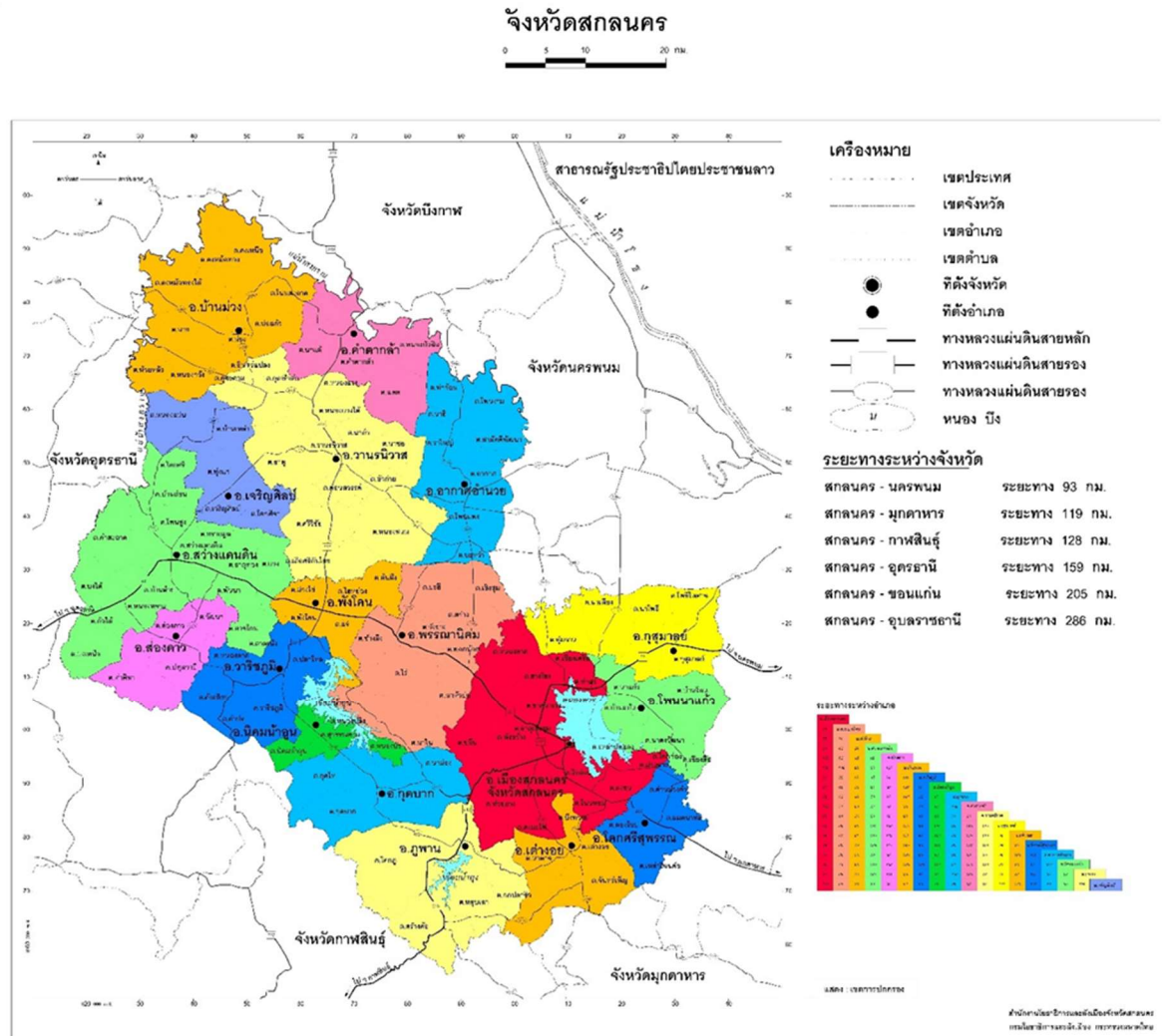
- การปกครอง จังหวัดสกลนครแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๘ อำเภอ ๑๒๕ ตำบล ๑,๕๒๖ หมู่บ้าน องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๖๕ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ๗๔ แห่ง และแบ่งเขตพื้นที่ดังนี้

ตารางแสดงอาณาเขตการปกครองจังหวัดสกลนครปี พ.ศ. ๒๕๖๖

ลำดับ	อำเภอ	เขตการปกครอง		รูปแบบการปกครอง				พื้นที่ (ไร่)
		ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	ทน.	ทต.	อบต.	
๑	เมืองสกลนคร	๑๕	๑๗๓	๑	๑	๙	๘	๕๗๑,๔๗๔
๒	สว่างแดนดิน	๑๖	๑๘๙	-	-	๗	๑๑	๖๐๖,๒๕๐
๓	วานรนิวาส	๑๔	๑๘๓	-	-	๖	๙	๖๒๕,๖๒๕
๔	พรรณานิคม	๑๐	๑๓๕	-	-	๘	๓	๔๒๑,๑๑๒
๕	บ้านม่วง	๙	๙๘	-	-	๒	๘	๕๓๑,๒๕๐
๖	อากาศอำนวย	๘	๙๔	-	-	๖	๓	๓๖๕,๖๒๕
๗	วาริชภูมิ	๕	๗๑	-	-	๔	๒	๒๙๗,๕๗๘
๘	พังโคน	๕	๖๙	-	-	๔	๒	๒๓๙,๘๔๔
๙	กุสุมาลย์	๕	๗๑	-	-	๑	๕	๒๘๓,๗๕๐
๑๐	เจริญศิลป์	๕	๕๙	-	-	๑	๕	๒๕๐,๖๒๕
๑๑	โพนนาแก้ว	๕	๕๓	-	-	๓	๒	๒๒๐,๐๐๐
๑๒	ภูพาน	๔	๖๖	-	-	๒	๒	๔๑๗,๕๐๐
๑๓	คำตากล้า	๔	๖๑	-	-	๒	๓	๒๕๑,๒๕๐
๑๔	โคกศรีสุพรรณ	๔	๕๓	-	-	๑	๓	๑๓๒,๕๐๐
๑๕	ส่องดาว	๔	๔๖	-	-	๕	-	๑๙๘,๕๙๔
๑๖	เต่างอย	๔	๓๒	-	-	-	๔	๒๐๕,๐๐๐
๑๗	นิคมน้ำอูน	๔	๒๙	-	-	-	๔	๑๐๑,๒๕๐
๑๘	กุดบาก	๓	๔๐	-	-	๔	-	๒๘๔,๓๗๕
รวม		๑๒๕	๑,๕๒๖	๑	๑	๖๕	๗๔	๖,๐๐๓,๖๐๒

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

รูปภาพ แผนที่แสดงเขตการปกครอง

ที่มา : สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสกลนคร

- ประชากร จำนวนประชากรในจังหวัดสกลนคร มีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๑๓๗,๗๗๒ คน
แยกเป็น เพศชายจำนวน ๕๖๔,๒๐๕ คน เพศหญิงจำนวน ๕๗๓,๕๖๗ คน

ตารางแสดงจำนวนประชากรและบ้านในจังหวัดสกลนคร ปี ๒๕๖๗

ลำดับ	อำเภอ	จำนวนประชากร ปี ๒๕๖๖			
		ชาย	หญิง	รวม	จำนวนบ้าน
๑	เมืองสกลนคร	๙๔,๕๗๕	๙๘,๘๖๘	๑๙๓,๔๔๓	๘๕,๖๔๔
๒	สว่างแดนดิน	๗๔,๑๒๕	๗๕,๔๗๔	๑๔๙,๕๙๙	๔๘,๒๑๗
๓	วานรนิวาส	๖๒,๖๒๐	๖๓,๕๔๘	๑๒๖,๑๖๘	๓๘,๖๓๕
๔	พรรณานิคม	๓๙,๔๖๑	๔๐,๒๕๐	๗๙,๗๑๑	๒๙,๕๗๐
๕	อากาศอำนวย	๓๕,๘๗๘	๓๕,๙๔๘	๗๑,๘๒๖	๒๕,๘๐๑
๖	บ้านม่วง	๓๕,๔๔๐	๓๕,๑๖๗	๗๐,๖๐๗	๒๒,๔๔๗

๗	พังโคน	๒๕,๗๐๐	๒๖,๔๖๓	๕๒,๑๖๓	๒๒,๔๑๐
๘	วาริชภูมิ	๒๕,๖๖๘	๒๖,๕๑๙	๕๒,๑๘๗	๑๘,๕๒๕
๙	กุสุมาลย์	๒๓,๗๗๓	๒๔,๐๑๗	๔๗,๗๙๐	๑๖,๓๖๑
๑๐	เจริญศิลป์	๒๒,๕๘๕	๒๒,๕๒๓	๔๕,๑๐๘	๑๓,๔๙๖
๑๑	คำตากล้า	๑๙,๘๓๓	๒๐,๑๔๔	๓๙,๙๗๗	๑๔,๔๗๐
๑๒	ภูพาน	๑๘,๐๔๒	๑๗,๖๙๘	๓๕,๗๔๐	๑๐,๘๘๖
๑๓	โพนนาแก้ว	๑๘,๔๕๖	๑๘,๔๔๗	๓๖,๙๐๓	๑๓,๑๔๘
๑๔	โคกศรีสุพรรณ	๑๖,๙๙๕	๑๗,๓๒๑	๓๔,๓๑๖	๑๓,๙๒๕
๑๕	ส่องดาว	๑๗,๔๘๕	๑๗,๐๒๔	๓๔,๕๐๙	๙,๖๓๐
๑๖	กุดบาก	๑๖,๓๔๗	๑๖,๒๒๓	๓๒,๕๗๐	๑๑,๕๓๕
๑๗	เต่างอย	๑๒,๑๐๑	๑๒,๐๐๙	๒๔,๑๑๐	๙,๑๕๑
๑๘	นิคมน้ำอุ่น	๗,๓๘๙	๗,๓๘๘	๑๔,๗๘๗	๔,๗๕๒
รวม		๕๖๔,๒๐๕	๕๗๓,๕๖๗	๑,๑๓๗,๗๗๒	๔๑๑,๑๑๖

- ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

- **ชนเผ่าพื้นเมือง** จังหวัดสกลนครประกอบด้วยชนพื้นเมือง จำนวน ๖ เผ่า ได้แก่

- เผ่าไทลาว ประกอบด้วย อำเภอเจริญศิลป์/สว่างแดนดิน /ส่องดาว / คำตากล้า
- เผ่าไทกะเลิง ประกอบด้วย อำเภอกุดบาก / ภูพาน / นิคมน้ำอุ่น
- เผ่าไทย้อ ประกอบด้วย อำเภอเมืองสกลนคร/เต่างอย/โพนนาแก้ว/โคกศรีสุพรรณ
- เผ่าไทส่วย ประกอบด้วย อำเภอกุสุมาลย์
- เผ่าภูไท ประกอบด้วย อำเภวาริชภูมิ / พรรณานิคม / พังโคน / บ้านม่วง
- เผ่าไทย้อย ประกอบด้วย อำเภออากาศอำนวย / วาริชภูมิ
- จังหวัดสกลนครประกอบด้วยชาวไทยเชื้อสายจีน และชาวไทยเชื้อสายเวียดนาม

ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐาน

- โครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำประปาและไฟฟ้าจังหวัดสกลนคร

ตารางสถิติจำนวนผู้ใช้น้ำ ปริมาณการใช้น้ำ และปริมาณการผลิตน้ำประปาจังหวัดสกลนคร

รายการ	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
๑. ผู้ใช้น้ำ (ราย)	๒๔,๔๗๑	๒๕,๒๘๑	๒๕,๘๕๗
๒. ปริมาณการใช้น้ำ (ลูกบาศก์เมตร)	๗๔๓,๕๕๑	๗๔๙,๓๗๐	๗๗๗,๙๕๙
๓. ปริมาณการผลิต (ลูกบาศก์เมตร)	๗๕๗,๘๒๑	๗๖๒,๘๐๐	๗๙๒,๑๓๐

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาคสาขาสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

ตารางจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าจังหวัดสกลนคร

รายการ	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	๓๗๗,๐๕๑	๓๘๑,๓๗๖	๓๘๓,๔๗๓	๓๘๔,๔๕๑

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

ตารางแสดงสถิติปริมาณการใช้ไฟฟ้าจำแนกตามประเภทการใช้ไฟฟ้าของจังหวัดสกลนคร

รายการ (หน่วย)	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
บ้านอยู่อาศัย	๔๕๕,๙๗๔,๘๔๑	๔๔๘,๑๖๐,๘๗๔	๔๘๐,๘๗๗,๘๖๖.๒๓	๕๐๓,๓๖๙,๕๓๗.๙๒
กิจการขนาดเล็ก	๑๔๖,๓๖๒,๙๘๖	๑๔๖,๙๕๖,๔๘๓	๑๕๒,๖๔๐,๘๙๒.๑๘	๑๕๖,๗๐๘,๑๒๓.๙๙
กิจการขนาดกลาง	๑๓๓,๐๙๑,๖๓๔	๑๓๖,๔๖๓,๕๐๒	๑๔๘,๗๒๐,๕๖๖.๐๙	๑๖๓,๖๒๓,๘๕๑.๑๓
กิจการขนาดใหญ่	๗๔,๐๑๙,๒๘๑	๘๗,๑๓๖,๕๕๖	๘๘,๐๘๕,๓๕๓.๐๗	๙๑,๑๗๖,๑๕๓.๗๐
กิจการเฉพาะอย่าง	๕,๘๑๑,๓๕๕	๖,๔๑๔,๘๐๓	๘,๒๐๖,๓๘๓.๗๐	๙,๑๙๙,๑๘๐.๘๕
องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	๑๙,๓๐๓	๑๙,๗๒๘	๒๔,๗๓๗	๒๗,๕๐๕.๙๐
สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๔,๒๒๘,๓๕๔	๔,๓๓๖,๗๘๐	๔,๔๔๔,๖๐๗.๖๙	๔,๔๑๓,๗๕๗.๘๔
ไฟชั่วคราว	๖,๔๗๒,๘๔๗	๖,๔๙๒,๕๓๖	๖,๕๓๕,๑๗๗.๓๐	๖,๘๙๖,๓๐๕.๒๙
ไฟทางหลวง	๓๕,๐๔๒,๘๗๑	๓๖,๙๙๙,๑๔๐	๓๗,๙๑๑,๘๘๓.๓๙	๔๓,๗๔๙,๖๑๓.๒๐
ไฟสาธารณะ	๒๕,๕๘๕,๙๔๔	๒๓,๗๓๕,๓๓๗	๒๔,๕๐๕,๙๖๐.๔๑	๒๙,๕๘๐,๕๕๒.๖๕
EV	-	-	-	๒๕๕,๗๖๒.๗๓
อื่น ๆ	๒,๒๖๖,๕๖๗	๑,๘๓๑,๙๖๘	๑,๔๑๕,๐๐๒.๙๒	๑,๓๑๖,๑๒๑.๖๒
รวม (หน่วย)	๘๘๘,๘๗๕,๙๘๘	๘๙๘,๕๔๗,๗๑๐	๙๕๒,๓๖๘,๓๔๙.๙๘	๑,๐๑๐,๓๑๖,๔๖๖.๘๒

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

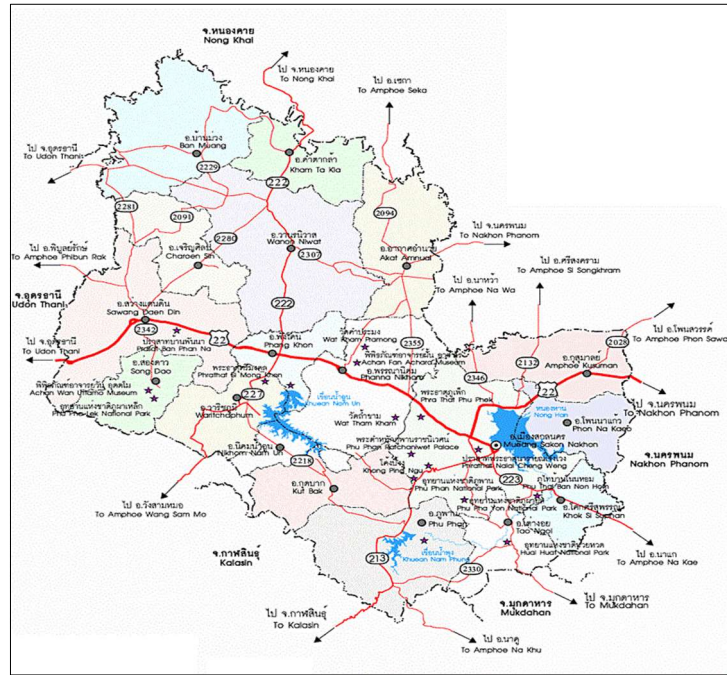
- การคมนาคม

การคมนาคมขนส่งในพื้นที่จังหวัดสกลนครส่วนใหญ่ อาศัยการขนส่งทางถนนเป็นหลัก เชื่อมโยงระหว่างอำเภอ จังหวัด และจังหวัดสู่จังหวัดใกล้เคียง โดยมีทางหลวงแผ่นดินทั้งหมดประมาณ 843.830 กิโลเมตร รับผิดชอบโดยกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม มีหน่วยงานแขวงทางหลวงสกลนครที่ 1 และแขวงทางหลวงสกลนครที่ 2 (สว่างแดนดิน) ที่รับผิดชอบดูแล และทางหลวงชนบท ระยะทางประมาณ 1,178.538 กม. โดยมีสำนักงานทางหลวงชนบทสกลนคร เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบ รักษาสภาพทางหลวงให้มีสภาพที่พร้อมใช้งานที่สะดวก และปลอดภัย ตลอดจนปรับปรุง ขยายช่องจราจรให้เพียงพอกับปริมาณจราจรที่เพิ่มขึ้นตามการเติบโตของเศรษฐกิจจังหวัดสกลนครและของประเทศ

ทางบก จังหวัดสกลนครมีการคมนาคมทางบก ทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัด และทางหลวงชนบทเชื่อมระหว่างอำเภอต่างๆ กับจังหวัด และระหว่างจังหวัด กับจังหวัดอื่น โดยมีเส้นทางสำคัญ ได้แก่

- ๑) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ เชื่อมระหว่าง จ.อุดรธานี สกลนคร นครพนม
- ๒) ทางหลวงหมายเลข ๒๑๓ เชื่อมระหว่าง จ.สกลนคร กับ จ.กาฬสินธุ์
- ๓) ทางหลวงหมายเลข ๒๒๓ เชื่อมระหว่าง จ.สกลนคร กับ จ.นครพนม
- ๔) ทางหลวงหมายเลข ๒๒๒ เชื่อมระหว่าง จ.สกลนคร กับ จ.บึงกาฬ

รูปภาพแสดงเส้นทางการคมนาคมในจังหวัดสกลนคร

ที่มา : แฉงทางหลวงสกลนครที่ ๑ (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

จังหวัดสกลนคร มีถนนที่ก่อสร้างแล้วเสร็จที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงาน ดังนี้

1) **ทางหลวงแผ่นดิน** เป็นทางหลวงที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง เป็นโครงข่ายสายหลักเชื่อมระหว่างจังหวัดกับจังหวัด จังหวัดกับอำเภอ อำเภอสู่อำเภอ และไปสู่สถานที่สำคัญ โดยเส้นทางที่อยู่ในความรับผิดชอบของแฉงทางหลวงสกลนครที่ 1 และแฉงทางหลวงสกลนครที่ 2 (ส่วางแดนดิน) ระยะทางรวมประมาณ 843.830 กม.

2) **ทางหลวงชนบท** เป็นทางหลวงที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวงชนบท เป็นเส้นทางเชื่อมต่อโครงข่ายสายหลักของกรมทางหลวง และยังเป็นเส้นทางเข้าสู่แหล่งผลิตสินค้า แหล่งท่องเที่ยว แหล่งชุมชน และสถานที่อื่น ๆ มีระยะทางรวมประมาณ 1,178.535 กม.

3) **ทางที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่น ๆ** เป็นเส้นทางที่อยู่ในชุมชนเชื่อมเข้าสู่ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงชนบท โดยอยู่ในความควบคุมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีระยะทางรวมประมาณ 4,136.9 กม.

ทางอากาศ จังหวัดสกลนครมีท่าอากาศยานสกลนคร ตั้งอยู่ที่ ถนนสกลนคร - นครพนม ตำบลธาตุนาเวง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ให้บริการประชาชนในพื้นที่จังหวัดสกลนครและใกล้เคียง โดยมีเที่ยวบินให้บริการ จำนวน ๑ เส้นทางบิน ได้แก่ เส้นทางบิน สกลนคร - กรุงเทพฯ จำนวน ๕ เที่ยวบิน/วัน เป็นเที่ยวบินของสายการบินไทยแอร์เอเชีย จำนวน ๒ เที่ยวบิน/วัน และสายการบินนกแอร์ จำนวน ๓ เที่ยวบิน/วัน

อัตราการเจริญเติบโต จากการพิจารณาข้อมูลสถิติด้านการคมนาคมทางอากาศของจังหวัดสกลนคร ได้แก่ จำนวนเที่ยวบิน ผู้โดยสาร และการขนส่งสินค้าทางอากาศ ปีพ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๖ พบว่า

- ปี ๒๕๖๓ มีเที่ยวบินรวม (ขึ้น - ลง) จำนวน ๒,๕๓๐ เที่ยวบิน ผู้โดยสารรวม (ขึ้น - ลง) จำนวน ๒๕๗,๘๔๘ คน และมีการขนส่งสินค้าทางอากาศ (ขึ้น - ลง) จำนวน ๒๓,๓๘๕ กิโลกรัม

- ปี ๒๕๖๔ มีเที่ยวบินรวม (ขึ้น - ลง) จำนวน ๑,๑๘๖ เที่ยวบิน ผู้โดยสารรวม (ขึ้น - ลง) จำนวน ๑๑๗,๒๓๖ คน และมีการขนส่งสินค้าทางอากาศ (ขึ้น - ลง) จำนวน ๑๒,๑๐๓ กิโลกรัม

- ปี ๒๕๖๕ มีเที่ยวบินรวม (ขึ้น - ลง) จำนวน ๒,๒๘๐ เที่ยวบิน ผู้โดยสารรวม (ขึ้น - ลง) จำนวน ๓๐๘,๖๕๙ คน และมีการขนส่งสินค้าทางอากาศ (ขึ้น - ลง) จำนวน ๑๒,๑๐๓ กิโลกรัม

- ปี ๒๕๖๖ มีเที่ยวบินรวม (ขึ้น - ลง) จำนวน ๙๑๒ เที่ยวบิน ผู้โดยสารรวม (ขึ้น - ลง) จำนวน ๑๔๒,๑๑๗ คน และมีการขนส่งสินค้าทางอากาศ (ขึ้น - ลง) จำนวน ๓๔,๙๒๑ กิโลกรัม

ตารางแสดงจำนวนเที่ยวบิน ผู้โดยสาร และการขนส่งสินค้าทางอากาศ จังหวัดสกลนคร

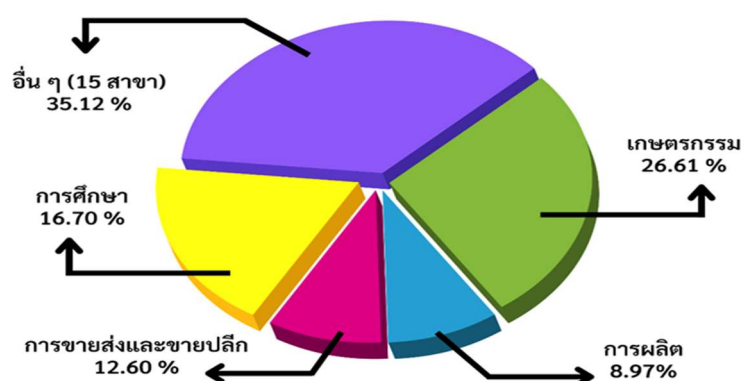
รายการ	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
จำนวนเที่ยวบิน (เที่ยวบิน)	๑,๑๘๖	๒,๒๘๐	๙๑๒	๒,๑๙๐
ผู้โดยสาร (คน)	๑๑๗,๒๓๖	๓๐๘,๖๕๙	๑๔๒,๑๑๗	๓๓๐,๐๕๐
การขนส่งสินค้าทางอากาศ (กิโลกรัม)	๑๒,๑๐๓	๒๒,๒๖๐	๓๔,๙๒๑	ยกเลิกขนส่งสินค้าทางอากาศ

ที่มา: กรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคม (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ (โครงสร้างระบบเศรษฐกิจจังหวัดสกลนคร ณ ราคาตลาด)

ในปี ๒๕๖๕ โครงสร้างการผลิตตามมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) จังหวัดสกลนคร จำนวน ๑๙ สาขา มีมูลค่า ๗๐,๔๕๗ ล้านบาท อยู่ในลำดับที่ ๑๐ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และลำดับที่ ๔๔ ของประเทศมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว (Per Capita : GPP) จำนวน ๗๗,๔๐๘ บาท อยู่ในลำดับที่ ๑๗ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และอยู่ในลำดับที่ ๗๒ ของประเทศ โดยสาขาการผลิตที่ทำรายได้มากที่สุดคือ สาขาภาคเกษตร ได้แก่ สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง มีมูลค่า ๑๘,๗๔๙ ล้านบาท รองลงมา คือ สาขาภาคนอกการเกษตร ได้แก่ สาขาการศึกษา มีมูลค่า ๑๑,๗๗๑ ล้านบาท สาขาการขนส่ง และการขายปลีก มีมูลค่า ๘,๘๗๔ ล้านบาท และสาขาการผลิต มีมูลค่า ๖,๓๑๗ ล้านบาท และสาขาอื่นๆ ๒๔,๗๔๖ ล้านบาท ตามลำดับ

แผนภูมิแสดงโครงสร้างระบบเศรษฐกิจจังหวัดสกลนคร ราคาประจำปี ๒๕๖๕

ลำดับ	สาขา	โครงสร้าง %	มูลค่า (ล้านบาท)
๑	สาขาเกษตรกรรม	๒๖.๖๑	๑๘,๗๔๙
๒	สาขาการศึกษา	๑๖.๗๐	๑๑,๗๗๑
๓	สาขาการขนส่งและขายปลีก	๑๒.๖๐	๘,๘๗๔
๔	สาขาการผลิต	๘.๙๗	๖,๓๑๗
๕	สาขาอื่น ๆ (รวม ๑๕ สาขา)	๓๕.๑๒	๒๔,๗๔๖
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ปี ๒๕๖๕		๑๐๐	๗๐,๔๕๗

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ(ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

แสดงข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสกลนคร ณ ราคาตลาด (GPP) ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕

(ล้านบาท)

รายการ	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	โครงสร้าง %
ภาคเกษตร	๑๕,๓๓๘	๑๔,๙๗๕	๑๖,๘๘๖	๑๖,๙๒๓	๑๘,๗๔๙	๒๖.๖๑
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๑๕,๓๓๘	๑๔,๙๗๕	๑๖,๘๘๖	๑๖,๙๒๓	๑๘,๗๔๙	๒๖.๖๑
ภาคนอกเกษตร	๔๔,๑๖๔	๔๕,๕๐๗	๔๗,๕๕๖	๔๙,๒๗๒	๕๕,๗๐๘	
ด้านอุตสาหกรรม	๕,๓๐๑	๕,๘๑๗	๖,๖๔๓	๗,๓๗๐	๗,๔๑๓	๑๐.๕๒
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๑๐	๙	๑๐	๑๐	๑๐	๐.๐๑
การผลิต	๔,๔๗๐	๔,๘๙๔	๕,๖๓๖	๖,๒๘๕	๖,๓๑๗	๘.๙๗
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๖๗๐	๗๖๖	๘๑๕	๙๐๓	๘๖๑	๑.๒๒
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๑๕๑	๑๔๘	๑๔๒	๑๗๒	๒๒๕	๐.๓๒
ด้านบริการ	๓๘,๘๖๓	๓๙,๖๙๐	๔๐,๙๕๓	๔๑,๙๐๓	๔๔,๒๙๖	๖๒.๘๗
การก่อสร้าง	๒,๘๕๕	๒,๙๗๑	๓,๐๔๘	๓,๐๒๐	๓,๔๔๐	๔.๘๘
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์	๗,๗๒๕	๘,๐๖๐	๘,๕๕๓	๘,๕๒๒	๘,๘๗๔	๑๒.๖๐
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๑,๕๓๑	๑,๗๒๑	๑,๖๒๒	๒,๐๘๐	๒,๒๘๑	๓.๒๔
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๓๗๓	๔๑๘	๓๕๖	๓๙๔	๔๐๒	๐.๕๗
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๖๗๗	๖๗๗	๖๓๙	๖๘๖	๖๘๕	๐.๙๗
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๕,๒๖๘	๕,๔๙๓	๕,๖๘๙	๕,๖๐๒	๖,๐๘๘	๘.๖๔
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๒,๙๖๘	๒,๘๓๖	๓,๒๗๑	๓,๒๑๘	๓,๔๑๒	๔.๘๔
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๑๙	๒๖	๓๐	๒๖	๒๘	๐.๐๓
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๘๕	๙๕	๗๐	๖๖	๗๒	๐.๒๑
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๓,๒๓๔	๓,๓๖๙	๓,๔๒๙	๓,๓๘๓	๓,๕๐๙	๔.๙
การศึกษา	๑๑,๑๙๐	๑๐,๙๖๗	๑๑,๐๓๐	๑๑,๔๐๔	๑๑,๗๗๑	๑๖.๗๐
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๒,๐๖๙	๒,๑๙๒	๒,๓๖๒	๒,๖๑๔	๒,๘๓๖	๔.๐๒
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๑๑๓	๑๓๕	๑๕๒	๑๗๘	๑๙๗	๐.๒๗
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	๗๕๗	๗๒๙	๗๐๓	๗๐๙	๗๐๓	๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	๕๙,๕๐๒	๖๐,๔๘๑	๖๔,๔๓๙	๖๖,๑๔๕	๗๐,๔๕๗	๑๐๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน (บาท)	๖๔,๓๐๕	๖๕,๖๒๒	๗๐,๒๔๗	๗๒,๔๑๕	๗๗,๔๐๘	
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๙๒๕	๙๒๒	๙๑๘	๙๑๔	๙๑๐	

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕

จังหวัดสกลนคร มีผลิตภัณฑ์มวลรวม ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ อยู่ลำดับที่ ๑๐ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และลำดับที่ ๔๔ ของประเทศ

ตารางแสดงลำดับผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ปี ๒๕๖๕ (หน่วย : บาท)

ที่	จังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	ที่	จังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด
๑	กรุงเทพมหานคร	๕,๗๔๖,๙๑๘	๔๐	เพชรบุรี	๗๘,๕๒๗
๒	ชลบุรี	๑,๑๗๓,๔๔๙	๔๑	ลำปาง	๗๔,๙๑๕
๓	ระยอง	๑,๐๘๓,๘๖๗	๔๒	ชัยภูมิ	๗๓,๕๒๘
๔	สมุทรปราการ	๗๒๔,๑๗๓	๔๓	ตรัง	๗๓,๔๒๕
๕	ปทุมธานี	๔๔๘,๕๙๖	๔๔	สกลนคร	๗๐,๔๕๗
๖	ฉะเชิงเทรา	๔๔๑,๐๒๗	๔๕	มหาสารคาม	๖๗,๗๗๓
๗	สมุทรสาคร	๔๔๐,๓๐๓	๔๖	กาฬสินธุ์	๖๕,๗๖๔
๘	พระนครศรีอยุธยา	๔๑๘,๑๐๔	๔๗	เลย	๖๑,๑๗๖
๙	นนทบุรี	๓๖๙,๑๐๓	๔๘	ตาก	๖๐,๕๓๘
๑๐	นครปฐม	๓๖๗,๒๔๗	๔๙	พังงา	๕๕,๙๔๑
๑๑	นครราชสีมา	๓๓๕,๔๗๒	๕๐	ปัตตานี	๕๓,๐๒๙
๑๒	ปราจีนบุรี	๒๙๑,๗๔๗	๕๑	สุโขทัย	๕๓,๐๒๑
๑๓	สระบุรี	๒๖๑,๘๒๕	๕๒	ตราด	๕๒,๕๙๙
๑๔	สงขลา	๒๕๔,๓๖๘	๕๓	สระแก้ว	๕๒,๑๕๗
๑๕	เชียงใหม่	๒๔๔,๒๑๐	๕๔	พิจิตร	๕๐,๔๕๓
๑๖	ขอนแก่น	๒๑๖,๓๖๗	๕๕	นครพนม	๕๐,๒๑๗
๑๗	สุราษฎร์ธานี	๒๐๙,๙๙๐	๕๖	หนองคาย	๔๗,๓๑๕
๑๘	ราชบุรี	๒๐๐,๖๔๒	๕๗	ยะลา	๔๗,๐๕๙
๑๙	นครศรีธรรมราช	๑๙๑,๓๑๗	๕๘	อุดรดิตถ์	๔๔,๘๖๒
๒๐	จันทบุรี	๑๕๔,๓๔๗	๕๙	นราธิวาส	๔๔,๘๓๕
๒๑	ภูเก็ต	๑๕๓,๔๗๘	๖๐	พัทลุง	๔๒,๘๔๗
๒๒	อุบลราชธานี	๑๔๑,๐๘๙	๖๑	ชัยนาท	๔๒,๖๒๗
๒๓	กำแพงเพชร	๑๒๗,๙๗๓	๖๒	น่าน	๓๗,๖๑๖
๒๔	กาญจนบุรี	๑๒๑,๓๗๒	๖๓	พะเยา	๓๖,๓๗๗
๒๕	อุดรธานี	๑๒๐,๕๓๙	๖๔	สตูล	๓๓,๕๙๕
๒๖	ชุมพร	๑๑๙,๓๖๔	๖๕	นครนายก	๓๒,๕๑๑
๒๗	ลพบุรี	๑๑๙,๒๔๓	๖๖	ยโสธร	๓๒,๔๖๘
๒๘	นครสวรรค์	๑๑๘,๘๖๗	๖๗	อ่างทอง	๓๑,๙๔๗
๒๙	เชียงราย	๑๐๗,๓๐๖	๖๘	บึงกาฬ	๓๑,๗๕๕
๓๐	พิษณุโลก	๑๐๕,๙๖๔	๖๙	อุทัยธานี	๓๑,๗๔๙
๓๑	บุรีรัมย์	๑๐๔,๙๖๒	๗๐	หนองบัวลำภู	๓๑,๖๙๖
๓๒	สุพรรณบุรี	๑๐๓,๓๓๖	๗๑	แพร่	๓๑,๖๕๕
๓๓	ประจวบคีรีขันธ์	๑๐๒,๘๔๔	๗๒	ระนอง	๒๙,๘๖๖
๓๔	ลำพูน	๙๐,๓๘๘	๗๓	สมุทรสงคราม	๒๙,๒๐๑
๓๕	สุรินทร์	๘๘,๖๕๙	๗๔	มุกดาหาร	๒๘,๙๗๓
๓๖	เพชรบูรณ์	๘๔,๒๔๙	๗๕	สิงห์บุรี	๒๗,๙๓๒
๓๗	ร้อยเอ็ด	๘๓,๘๑๘	๗๖	อำนาจเจริญ	๒๒,๙๒๘
๓๘	กระบี่	๘๒,๐๕๕	๗๗	แม่ฮ่องสอน	๑๕,๖๗๐
๓๙	ศรีสะเกษ	๘๐,๔๓๘			

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ(ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีของประเทศ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕

จังหวัดสกลนคร มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี จำนวน ๗๗,๔๐๘ บาท โดยอยู่ลำดับที่ ๗๒ ของประเทศ

ตารางแสดงข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว ปี ๒๕๖๕ (จากมากไปน้อย) (หน่วย : บาท)

ที่	จังหวัด	บาทต่อปี	ที่	จังหวัด	บาทต่อปี
๑	ระยอง	๑,๐๐๓,๔๙๗	๔๐	อุทัยธานี	๑๑๖,๘๖๒
๒	กรุงเทพมหานคร	๖๓๔,๑๐๙	๔๑	ตรัง	๑๑๕,๙๕๗
๓	ชลบุรี	๕๙๘,๔๔๘	๔๒	เลย	๑๑๔,๑๕๖
๔	ฉะเชิงเทรา	๔๙๔,๕๕๕	๔๓	ตาก	๑๑๒,๘๙๙
๕	พระนครศรีอยุธยา	๔๕๖,๒๘๖	๔๔	สตูล	๑๑๒,๕๐๒
๖	ปราจีนบุรี	๔๔๕,๑๒๓	๔๕	อุดรดิตถ์	๑๑๑,๗๙๙
๗	สมุทรสาคร	๔๐๕,๑๘๗	๔๖	ลำปาง	๑๐๘,๑๐๖
๘	สระบุรี	๓๔๒,๓๗๐	๔๗	หนองคาย	๑๐๔,๑๗๕
๙	สมุทรปราการ	๓๑๑,๒๕๑	๔๘	ระนอง	๑๐๓,๘๐๐
๑๐	นครปฐม	๒๙๕,๔๐๔	๔๙	พะเยา	๑๐๐,๕๘๘
๑๑	จันทบุรี	๒๗๐,๘๖๓	๕๐	พิจิตร	๑๐๐,๒๔๑
๑๒	ภูเก็ต	๒๕๒,๒๗๙	๕๑	ยะลา	๙๗,๘๘๓
๑๓	ราชบุรี	๒๔๗,๕๖๐	๕๒	อุดรธานี	๙๖,๕๕๖
๑๔	ปทุมธานี	๒๔๓,๖๓๙	๕๓	เชียงราย	๙๔,๓๗๕
๑๕	ชุมพร	๒๓๘,๑๔๗	๕๔	เพชรบูรณ์	๙๓,๔๖๕
๑๖	ลำพูน	๒๓๒,๕๕๙	๕๕	นครพนม	๙๒,๓๔๗
๑๗	พังงา	๒๒๔,๘๖๙	๕๖	บึงกาฬ	๘๙,๐๓๓
๑๘	ประจวบคีรีขันธ์	๒๑๑,๒๐๙	๕๗	มหาสารคาม	๘๘,๑๓๔
๑๙	นนทบุรี	๒๐๐,๗๖๔	๕๘	บุรีรัมย์	๘๘,๐๑๒
๒๐	กระบี่	๑๙๐,๕๗๓	๕๙	สุโขทัย	๘๗,๔๙๗
๒๑	ตราด	๑๘๙,๓๘๖	๖๐	พัทลุง	๘๗,๑๕๔
๒๒	สุราษฎร์ธานี	๑๘๐,๓๗๓	๖๑	ศรีสะเกษ	๘๖,๒๕๙
๒๓	สมุทรสงคราม	๑๖๕,๒๗๙	๖๒	แพร่	๘๖,๑๗๐
๒๔	กำแพงเพชร	๑๖๔,๐๑๔	๖๓	น่าน	๘๖,๐๕๗
๒๕	เพชรบุรี	๑๕๖,๒๖๑	๖๔	สุรินทร์	๘๕,๑๕๒
๒๖	ลพบุรี	๑๕๔,๔๔๙	๖๕	กาฬสินธุ์	๘๓,๙๐๗
๒๗	สิงห์บุรี	๑๕๑,๔๔๑	๖๖	ปัตตานี	๘๑,๖๕๒
๒๘	สงขลา	๑๕๐,๖๓๔	๖๗	อำนาจเจริญ	๘๑,๕๕๖
๒๙	ชัยนาท	๑๔๘,๐๓๙	๖๘	อุบลราชธานี	๘๑,๕๕๕
๓๐	กาญจนบุรี	๑๔๕,๖๒๘	๖๙	ร้อยเอ็ด	๘๐,๒๔๙
๓๑	เชียงใหม่	๑๓๖,๐๔๓	๗๐	ชัยภูมิ	๗๙,๘๖๔
๓๒	นครราชสีมา	๑๓๔,๓๓๘	๗๑	สระแก้ว	๗๘,๔๘๒
๓๓	นครสวรรค์	๑๓๑,๕๒๓	๗๒	สกลนคร	๗๗,๔๐๘
๓๔	อ่างทอง	๑๓๐,๔๖๙	๗๓	ยโสธร	๗๒,๕๒๓
๓๕	ขอนแก่น	๑๒๖,๖๓๖	๗๔	มุกดาหาร	๖๗,๘๘๕
๓๖	นครศรีธรรมราช	๑๒๕,๕๖๐	๗๕	หนองบัวลำภู	๖๗,๓๖๓
๓๗	นครนายก	๑๒๓,๓๖๖	๗๖	แม่ฮ่องสอน	๖๔,๖๖๕
๓๘	สุพรรณบุรี	๑๒๑,๗๘๑	๗๗	นราธิวาส	๖๐,๘๗๖
๓๙	พิษณุโลก	๑๑๘,๕๕๘			

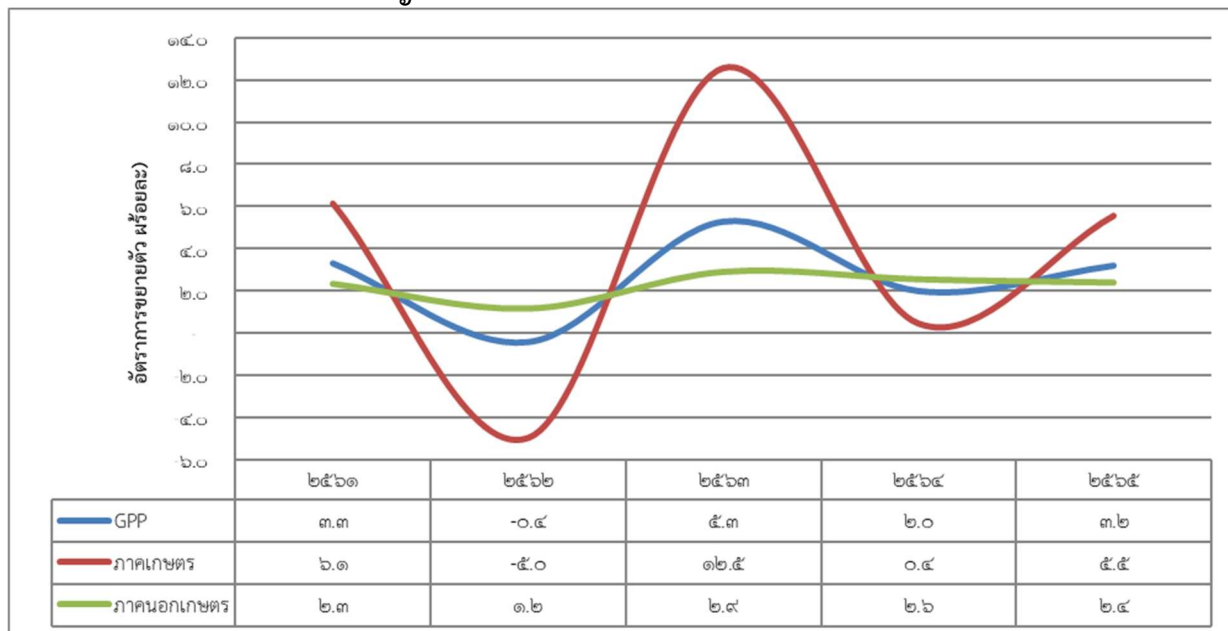
ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ(ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

อัตราการเจริญเติบโตของจังหวัด

อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจังหวัดสกลนคร (CVMs) ในปี ๒๕๖๕ มีอัตราขยายตัวร้อยละ ๓.๒ จากภาคเกษตรที่ขยายตัวร้อยละ ๕.๕ และภาคนอกเกษตรที่ขยายตัวร้อยละ ๒.๔

รูปภาพอัตราการเจริญเติบโตของจังหวัดสกลนคร

กราฟแสดงอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ปี ๒๕๕๔ - ๒๕๖๔

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ(ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

ผลิตภัณฑ์ OTOP และวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดสกลนคร

จังหวัดสกลนคร มีผลิตภัณฑ์ OTOP ที่สร้างรายได้ให้กับจังหวัดสกลนครที่สำคัญ คือ เนื้อโคขุนโพนยางคำ, นม UHT/พาสเจอร์ไรส์, ผ้าย้อมคราม, น้ำหมากเม่า, ข้าวฮาง

ตารางแสดงมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ของจังหวัดสกลนคร ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗)(หน่วย : บาท)

มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP				
ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
๓,๖๑๔,๐๘๓,๓	๓,๙๗๖,๐๙๗,๓๙๕	๔,๒๑๕,๗๔๗,๘๐๔	๔,๕๖๗,๖๖๕,๖๗๒	๔,๙๐๑,๔๕๗,๕๔๗

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

ตารางแสดงข้อมูลการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP มาก ๕ ลำดับแรก (หน่วย : บาท)

ลำดับ	ผลิตภัณฑ์ OTOP	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
๑	นม UHT/พาสเจอร์	๑,๑๖๕,๙๕๗,๙๙๔	๑,๒๓๕,๙๑๕,๔๗๓	๑,๓๑๒,๔๓๐,๓๐๐	๑,๑๙๓,๐๕๔,๐๐๐
๒	เนื้อโคขุนโพนยางคำ	๗๖๑,๓๒๓,๐๐๐	๘๔๗,๙๗๗,๐๐๐	๙๐๐,๑๐๐,๐๐๐	๑,๔๐๐,๘๒๒,๘๐๐
๓	ผ้าย้อมคราม	๖๔๑,๒๘๑,๐๙๕	๖๙๒,๕๕๓,๕๘๒	๗๓๕,๑๔๐,๐๐๐	๗๑๑,๐๕๕,๘๐๐
๔	น้ำเม่า	๑๗๗,๐๘๗,๐๙๒	๑๙๑,๒๕๔,๐๙๖	๒๐๒,๗๕๐,๐๐๐	๖๑,๒๘๔,๕๕๗
๕	ข้าวฮาง	๗๘,๑๕๒,๗๒๐	๘๔,๔๐๔,๙๓๗	๙๐,๑๐๕,๐๐๐	๔๒,๑๙๑,๖๐๐

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

จังหวัดสกลนคร มีการพัฒนาขับเคลื่อนนโยบาย หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ OTOP ดังนี้

๑) จังหวัดสกลนคร มีกลุ่มผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ลงทะเบียนในปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๘ จำนวน ๑,๓๕๒ กลุ่ม จำนวน ๓,๕๔๒ ผลิตภัณฑ์ แยกประเภท ดังนี้

- ประเภทอาหาร	จำนวน ๕๐๔ ผลิตภัณฑ์
- ประเภทเครื่องดื่ม	จำนวน ๑๒๒ ผลิตภัณฑ์
- ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย	จำนวน ๑,๖๗๔ ผลิตภัณฑ์
- ประเภทของใช้และเครื่องประดับตกแต่ง	จำนวน ๙๕๐ ผลิตภัณฑ์
- ประเภทสมุนไพรไม้อาหาร	จำนวน ๒๙๒ ผลิตภัณฑ์

๒) การลงทะเบียนผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP สามารถวิเคราะห์ แยกกลุ่มในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP ๔ กลุ่ม ดังนี้

- ผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่ม A หรือ “กลุ่มดาวเด่น” สู่สากล ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ OTOP ที่มีคุณภาพสูง มีความสามารถในการผลิตได้เป็นจำนวนมากและต่อเนื่อง มีตลาดจำหน่ายได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ กำหนดเครื่องหมายผลิตภัณฑ์ Premium

- ผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่ม B หรือ “กลุ่มเอกลักษณ์” (Niche) จัดเป็นผลิตภัณฑ์ OTOP ในกลุ่ม อนุรักษ์สร้างคุณค่า มีเอกลักษณ์ มีมูลค่าด้วยเรื่องราวเฉพาะตัว ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพสูง แต่ผลิตได้จำนวนน้อย ได้แก่ งานหัตถกรรม ประณีตศิลป์ มีเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์แต่ละชิ้น กำหนดเครื่องหมายผลิตภัณฑ์ Classic

- ผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่ม C หรือ “กลุ่มพัฒนา” เข้าสู่ตลาดแข่งขัน ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพระดับพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนด หรือมาตรฐานอื่น ๆ เช่น มอก. อย. เป็นต้น มีตลาดจำหน่ายทั้งในและนอกชุมชน กำหนดเครื่องหมายผลิตภัณฑ์ Standard

- ผลิตภัณฑ์ OTOP กลุ่ม D “กลุ่มปรับตัว” เข้าสู่ห่วงโซ่การผลิต เป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตง่ายไม่ซับซ้อน ผลิตได้จำนวนน้อย ยังไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน และมีความต้องการในการพัฒนาศักยภาพในตัวผลิตภัณฑ์ เพื่อเข้าสู่การรับรองมาตรฐาน กำหนดเครื่องหมายผลิตภัณฑ์ Rising Star จากข้อมูลการลงทะเบียนผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสกลนคร มีผู้ประกอบการลงทะเบียนผลิตภัณฑ์ จำนวน ๓,๕๔๒ ผลิตภัณฑ์ จำแนกตาม Quadrant ได้ ดังนี้

๑. Quadrant A	จำนวน	๘๘	ผลิตภัณฑ์
๒. Quadrant B	จำนวน	๙๘	ผลิตภัณฑ์
๓. Quadrant C	จำนวน	๒๖๘	ผลิตภัณฑ์
๔. Quadrant D	จำนวน	๓,๕๔๒	ผลิตภัณฑ์

ตารางแสดงข้อมูลกลุ่มดาวเด่นผลิตภัณฑ์ OTOP

ที่	ประเภท	กลุ่ม A	กลุ่ม B	กลุ่ม C	กลุ่ม D	รวม
๑	อาหาร	๓๗	๗	๖๓	๓๙๗	๕๐๔
๒	เครื่องดื่ม	๑๕	๑	๒๔	๘๒	๑๒๒
๓	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	๒๘	๖๕	๑๑๑	๑,๔๗๐	๑,๖๗๔
๔	ของใช้ของประดับตกแต่ง	๑	๒๔	๕๖	๘๖๙	๙๕๐
๕	สมุนไพรไม้อาหาร	๗	๑	๑๔	๒๗๐	๒๙๒
	รวม	๘๘	๙๘	๒๖๘	๓,๐๒๐	๓,๕๔๒

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

๓) ผลการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จังหวัดสกลนคร
 จังหวัดสกลนคร มีผลการคัดสรรสุดยอดผลิตภัณฑ์ OTOP ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวน ๒๓๓ ผลิตภัณฑ์

ตารางแสดงผลการคัดสรร OTOP แยกตามประเภทผลิตภัณฑ์

ที่	ประเภท	ระดับดาว					รวมทั้งสิ้น
		๑	๒	๓	๔	๕	
๑	อาหาร	-	-	๕	๑๙	๒๔	๔๘
๒	เครื่องดื่ม	-	๑	๑	๕	๔	๑๑
๓	ผ้าฯ	-	-	๑๐	๒๙	๙๘	๑๓๗
๔	ของใช้ฯ	-	๙	๒๑	๑	-	๓๑
๕	สมุนไพรฯ	-	-	๐	๖	-	๖
รวม		-	๑๐	๓๗	๖๐	๑๒๖	๒๓๓

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

ภาคเกษตร

ตารางจำนวนครัวเรือนเกษตรกรและจำนวนแรงงานภาคเกษตรของจังหวัดสกลนครปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗

อำเภอ	ปี ๒๕๖๕			ปี ๒๕๖๖			ปี ๒๕๖๗		
	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร (ตามที่ตั้งแปลง)	จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเกษตรกร	สมาชิกที่ช่วยทำการเกษตร	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร (ตามที่ตั้งแปลง)	จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเกษตรกร	สมาชิกที่ช่วยทำการเกษตร	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร (ตามที่ตั้งแปลง)	จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเกษตรกร	สมาชิกที่ช่วยทำการเกษตร
เมืองสกลนคร	๒๓,๐๑๕	๔๐,๘๙๐	๒๐,๐๕๖	๒๒,๕๔๗	๔๔,๙๕๒	๒๐,๑๔๓	๒๓,๐๒๓	๒๙,๕๘๒	๒๐,๕๓๑
กุตุบาก	๗,๔๒๑	๑๖,๙๗๐	๑๐,๑๘๘	๗,๑๙๖	๑๙,๕๓๐	๑๐,๑๔๔	๗,๓๖๘	๑๔,๖๖๕	๑๐,๒๓๖
กุสุมาลย์	๙,๗๘๓	๑๗,๙๓๖	๘,๘๐๓	๙,๖๕๐	๑๘,๕๓๑	๘,๘๒๔	๙,๕๘๖	๑๐,๑๖๑	๘,๙๗๓
คำตากล้า	๗,๔๖๘	๑๗,๐๕๔	๑๐,๐๖๖	๗,๔๔๖	๒๑,๑๔๒	๑๐,๐๙๘	๗,๔๐๖	๑๕,๕๐๓	๑๐,๒๑๗
โคกศรีสุพรรณ	๗,๙๒๕	๑๗,๖๐๗	๑๐,๐๓๑	๗,๘๗๑	๒๐,๕๒๔	๙,๙๗๑	๗,๘๗๓	๑๔,๒๔๙	๑๐,๓๔๓
เจริญศิลป์	๘,๑๐๐	๑๙,๔๔๔	๑๑,๙๒๕	๘,๐๕๓	๒๔,๐๙๓	๑๑,๙๔๙	๘,๐๐๕	๑๗,๗๑๐	๑๒,๒๒๐
เต่างอย	๕,๒๕๑	๑๑,๙๔๔	๗,๒๒๖	๕,๑๔๕	๑๓,๐๙๔	๗,๒๑๔	๕,๒๖๒	๘,๙๕๔	๗,๔๐๔
นิคมน้ำอูน	๒,๗๙๓	๕,๘๐๕	๓,๓๓๕	๒,๖๕๗	๗,๓๐๖	๓,๓๔๒	๓,๐๖๘	๕,๖๕๗	๓,๓๘๒
บ้านม่วง	๑๒,๘๘๑	๒๙,๑๑๓	๑๖,๙๑๘	๑๒,๘๓๗	๓๕,๙๗๒	๑๖,๙๓๕	๑๒,๗๐๗	๓๐,๒๔๔	๑๗,๐๓๑
พรรณานิคม	๑๖,๔๗๑	๓๒,๘๙๒	๑๗,๖๒๔	๑๖,๑๖๔	๓๔,๒๔๘	๑๗,๖๓๙	๑๖,๓๘๗	๒๐,๕๑๘	๑๗,๙๑๒
พังโคน	๘,๔๑๖	๑๕,๖๑๔	๘,๐๕๐	๘,๐๕๙	๑๘,๕๒๒	๘,๐๘๑	๘,๔๒๔	๑๒,๐๗๑	๘,๑๖๘
โพนนาแก้ว	๙,๐๙๘	๑๖,๓๖๐	๗,๙๘๑	๘,๙๘๒	๑๖,๙๕๔	๘,๐๕๑	๘,๙๔๐	๙,๓๙๑	๘,๐๗๗
ภูพาน	๖,๖๖๔	๑๓,๖๖๕	๗,๗๔๖	๖,๓๙๓	๑๕,๗๘๔	๗,๗๖๕	๗,๘๔๘	๑๑,๒๕๘	๗,๘๙๘
วานรนิวาส	๒๔,๔๑๓	๕๐,๒๐๔	๒๗,๐๘๓	๒๔,๒๔๒	๕๓,๔๕๒	๒๗,๒๗๗	๒๔,๑๙๐	๓๓,๔๗๙	๒๗,๑๓๖
วาริชภูมิ	๙,๘๐๑	๑๘,๕๑๖	๙,๕๘๙	๙,๖๒๘	๑๙,๗๐๖	๙,๗๖๓	๙,๗๗๘	๑๑,๐๖๗	๙,๕๕๖
สว่างแดนดิน	๒๖,๕๐๖	๕๐,๗๖๖	๒๖,๔๐๑	๒๕,๘๖๓	๗๓,๙๖๓	๒๖,๗๓๕	๒๖,๕๘๓	๖๗,๗๗๑	๒๖,๗๘๔

อำเภอ	ปี ๒๕๖๕			ปี ๒๕๖๖			ปี ๒๕๖๗		
	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร (ตามที่ตั้งแปลง)	จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเกษตรกร	สมาชิกที่ช่วยทำการเกษตร	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร (ตามที่ตั้งแปลง)	จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเกษตรกร	สมาชิกที่ช่วยทำการเกษตร	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร (ตามที่ตั้งแปลง)	จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเกษตรกร	สมาชิกที่ช่วยทำการเกษตร
ส่องดาว	๕,๖๔๐	๑๕,๖๘๔	๑๐,๓๐๗	๕,๖๐๐	๑๙,๑๔๓	๑๐,๓๔๒	๕,๕๗๘	๑๕,๔๕๐	๑๐,๒๗๑
อากาศอำนวย	๑๕,๔๗๙	๓๑,๙๘๑	๑๗,๑๓๐	๑๕,๔๙๗	๓๖,๙๔๙	๑๗,๑๗๕	๑๕,๒๕๖	๓๗,๒๐๐	๑๗,๒๓๒
รวม	๒๐๗,๑๒๕	๔๒๒,๔๔๕	๒๓๐,๔๕๙	๒๐๓,๘๓๐	๔๙๓,๘๖๕	๒๓๑,๔๔๘	๒๐๗,๒๘๒	๓๖๔,๙๗๐	๒๓๓,๓๗๑

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

หมายเหตุ : จำนวนครัวเรือนเกษตรกร (ตามที่ตั้งแปลง) หมายถึง เกษตรกรที่มีพื้นที่ทำการเกษตรอยู่ในจังหวัดสกลนคร มีทะเบียนบ้านอยู่ใน หรือนอกจังหวัดสกลนคร

ตารางการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอ จังหวัดสกลนคร ปี ๒๕๖๗

ลำดับ	อำเภอ	เนื้อที่ ทั้งหมด (ไร่)	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)										ร้อยละ		
			ข้าว	พืชไร่	พืชผัก	ไม้ผล	ไม้ยืนต้น	ไม้ดอกไม้ ประดับ	สมุนไพรและ เครื่องเทศ			แมลง เศรษฐกิจ (หน่วย)		รวม	
									พืช อายุ สั้น รต. ๐๑	พืช อายุ ยาว รต. ๐๒	รวม				
๑	เมืองสกลนคร	๕,๙๘๘,๕๓๐	๒,๑๒๒,๐๓๗	๑๖๑,๔๖๖	๑๑,๕๒๖	๒๑,๕๒๗	๔๖๒,๐๔๑			๑๔๒	๓๐	๑๗๒	๙๖	๒,๗๗๘,๘๖๕	46%
๒	กุสุมาลย์	๕๘๗,๐๓๖	๑๗๘,๘๕๕	๔๓๖	๗๗๑	๕๘๒	๙,๗๒๕							๑๙๐,๓๖๙	32%
๓	กุศุดา	๒๙๑,๒๗๒	๑๕๒,๐๑๗	๕,๑๙๘	๙๐๗	๑๔๓	๒,๘๔๖			๔		๔		๑๖๑,๑๑๕	55%
๔	พรรณานิคม	๒๘๑,๙๒๗	๖๖,๙๑๙	๑๐,๗๙๑	๓๕๒	๑,๔๒๔	๑๖,๓๐๘			๒๐		๒๐		๙๕,๘๑๔	34%
๕	พังโคน	๔๖๙,๕๒๒	๑๕๗,๐๑๖	๑๒,๕๒๘	๑,๑๕๗	๑,๐๒๐	๑๗,๕๘๓			๓๕	๓๐	๖๕	๐	๑๘๙,๓๖๙	๔๐%

ลำดับ	อำเภอ	เนื้อที่ ทั้งหมด (ไร่)	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)											ร้อยละ
			ข้าว	พืชไร่	พืชผัก	ไม้ผล	ไม้ยืนต้น	ไม้ดอกไม้ ประดับ	สมุนไพรและ เครื่องเทศ			แมลง เศรษฐกิจ (หน่วย)	รวม	
									พืช อายุ สั้น รต. ๐๑	พืช อายุ ยาว รต. ๐๒	รวม			
๖	วาริชภูมิ	๑๖๕,๒๒๓	๗๑,๐๖๘	๔๓๒	๙๖๐	๑๔๗	๖,๖๕๑						๗๙,๒๕๘	๔๘%
๗	นิคมน้ำอูน	๒๖๐,๗๔๐	๗๘,๑๒๔	๓,๒๘๙	๓๒๑	๖๕๘	๔๒,๔๙๕						๑๒๔,๘๘๗	๔๘%
๘	วานรนิวาส	๙๗,๓๑๒	๑๗,๓๘๑	๕๓๗	๑๑๓	๑๒๑	๒๕,๔๓๒					๐	๔๓,๕๘๔	๔๕%
๙	คำตากล้า	๖๘๔,๐๖๗	๓๑๑,๓๐๑	๘,๖๗๓	๕๔๔	๙๔๙	๓๙,๑๒๙						๓๖๐,๕๙๖	๕๓%
๑๐	บ้านม่วง	๒๔๐,๔๙๘	๘๕,๑๕๒	๕,๘๖๘	๒๕	๑๖๔	๓๘,๘๘๖						๑๓๐,๐๙๕	๕๔%
๑๑	อากาศอำนวย	๔๗๖,๑๙๕	๑๔๔,๘๒๐	๒๑,๗๘๒	๘๔	๑,๐๙๐	๘๔,๘๖๖		๔๔		๔๔		๒๕๒,๖๘๕	๕๓%
๑๒	สว่างแดนดิน	๓๕๖,๙๘๖	๑๘๕,๕๐๑	๖๔๑	๑,๓๙๙	๑,๐๘๑	๑๕,๔๔๔		๑๘		๑๘		๒๐๔,๐๘๓	๕๗%
๑๓	ส่องดาว	๕๙๑,๒๐๕	๒๙๑,๑๒๓	๑๕,๗๐๕	๑,๗๗๓	๘๖	๖๖,๙๐๕		๗	๐	๗	๒๕	๓๗๕,๖๒๔	๖๔%
๑๔	เต่างอย	๒๐๙,๔๑๕	๔๙,๒๙๑	๑๙,๑๑๒	๒๐๓	๑๕๗	๒๘,๐๑๖						๙๖,๗๗๘	๔๖%
๑๕	โคกศรีสุพรรณ	๑๘๖,๕๗๐	๓๕,๖๐๖	๙๙๒	๑,๕๙๕	๒,๒๘๙	๗,๕๓๒		๑๐		๑๐		๔๘,๐๒๓	๒๖%
๑๖	เจริญศิลป์	๑๕๙,๔๐๑	๕๙,๔๖๙	๔๗๔	๒๖๘	๕๕๕	๖,๓๐๗		๕		๕	๐	๖๗,๐๗๗	๔๒%
๑๗	โพนนาแก้ว	๒๕๙,๖๓๗	๙๕,๙๒๘	๑๐,๑๐๑	๑๐๙	๘๐๐	๒๑,๗๓๗						๑๒๘,๖๗๔	๕๐%
๑๘	ภูพาน	๒๒๗,๐๖๓	๑๐๖,๔๑๐	๔๐๐	๔๔๒	๒,๗๗๓	๕,๑๐๒					๗๑	๑๑๕,๑๙๗	๕๑%

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

ตารางการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัดสกลนคร ปีการผลิต ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗

ที่	รายการสินค้า	เนื้อที่ปลูก (ไร่)			พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิต/ไร่ (กก.)		
		๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
๑	ข้าวเจ้านาปี	๕๒๖,๒๕๕	๕๓๒,๓๓๓	๕๔๕,๘๐๑	๕๒๖,๒๕๕	๕๓๒,๓๓๓	๕๔๕,๘๐๑	๒๑๘,๖๙๙	๒๒๕,๔๖๙	๒๓๓,๒๕๗	๔๑๖	๔๒๔	๔๒๗
๒	ข้าวเหนียนาปี	๑,๖๕๐,๗๕๒	๑,๖๒๓,๓๔๑	๑,๕๗๖,๒๓๖	๑,๖๕๐,๗๕๒	๑,๖๒๓,๓๔๑	๑,๕๗๖,๒๓๖	๗๖๓,๓๙๐	๗๖๗,๘๗๔	๗๒๙,๖๐๙	๔๖๒	๔๗๓	๔๖๓
๓	ข้าวเจ้านาปรัง	๑,๕๓๗	๓,๑๔๐	๗๙๐	๑,๕๓๗	๓,๑๔๐	๐	๖๖๗	๑,๓๙๒	๐	๔๓๔	๔๔๓	๐
๔	ข้าวเหนียนาปรัง	๕๖,๕๔๙	๕๐,๔๔๗	๕๒,๐๙๐	๕๖,๕๔๙	๕๐,๔๔๗	๒,๓๘๓	๒๙,๔๐๕	๒๗,๓๔๐	๑,๖๖๘	๕๒๐	๕๔๒	๗๐๐
๕	ยางพารา	๓๙๙,๗๒๘	๓๘๙,๑๒๑	๓๘๗,๐๐๐	๓๗๓,๑๖๒	๒๖๔,๔๗๖	๒๗๐,๓๕๐	๘๒,๐๙๖	๑๘๖,๕๒๖	๑๘๓,๘๑๓	๒๒๐	๗๐๕	๖๘๐
๖	ปาล์มน้ำมัน	๓๔,๗๘๔	๓๔,๙๐๒	๓๔,๓๐๕	๒๗,๖๓๙	๒๑,๓๒๖	๑๙,๗๔๑	๓๐,๔๐๓	๒๔๐,๕๔๗	๑๖๐,๙๗๗	๑,๑๐๐	๑๑,๒๘๐	๘,๑๕๕
๗	มะม่วง	๓,๐๓๕	๓,๑๖๙	๒,๗๙๔	๑,๕๕๓	๑,๕๓๑	๑,๒๓๗	๓,๐๙๔	๒,๒๗๗	๑,๒๑๑	๑,๑๘๕	๑,๔๘๗	๙๗๙
๘	พุทรา	๑๔๘	๑๘๘	๑๖๐	๑๒๒	๑๐๕	๖๐	๖๙	๑๐๗	๘๔	๕๖๔	๑,๐๒๒	๑,๓๙๘
๙	กล้วยน้ำว้า	๗,๙๖๗	๗,๖๗๕	๖,๙๙๓	๓,๙๓๔	๒,๗๑๔	๓,๑๘๐	๙,๓๒๑	๑๒,๓๙๐	๗,๘๗๕	๒,๓๖๙	๔,๕๖๕	๒,๔๗๗
๑๐	กล้วยหอม	๑,๗๓๔	๑,๗๓๖	๑,๗๒๑	๑,๑๕๑	๑,๑๒๘	๖๒๒	๖,๖๖๕	๓,๔๙๑	๖๑๖	๕,๗๙๑	๓,๐๙๕	๙๙๐
๑๑	แก้วมังกร	๕๐๔	๒๙๔	๒๖๕	๑๗๕	๑๖๑	๑๒๙	๔๒๐	๑๔๘	๑๐๒	๒,๔๐๑	๙๑๙	๗๙๒
๑๒	หมากเฒ่า	๒,๓๕๖	๒,๓๕๖	๒,๒๐๖	๙๔๕	๙๗๘	๔๑๔	๗๖๗	๗๘๖	๒๒๙	๘๑๒	๘๐๓	๕๕๒
๑๓	มันสำปะหลังโรงงาน	๑๖๑,๘๓๗	๑๖๑,๓๔๕	๑๓๕,๗๗๗	๙๐,๕๗๗	๑๑๔,๐๖๔	๘๗,๐๖๘	๓๑๑,๕๘๕	๓๖๐,๒๓๖	๒๗๐,๔๓๘	๓,๔๔๐	๓,๑๕๘	๓,๑๐๖
๑๔	อ้อยโรงงาน	๔๑,๓๒๒	๓๗,๕๔๘	๒๒,๘๕๒	๔๑,๓๒๒	๒๓,๘๐๗	๒๐,๒๕๔	๓๒๓,๐๗๕	๒๑๙,๐๓๙	๑๔๔,๖๗๐	๗,๘๑๙	๙,๒๐๑	๗,๑๔๓
๑๕	ถั่วลิสง	๖๑๘	๖๔๓	๖๘๗	๖๑๘	๖๓๕	๕๘	๐	๑๗๑	๑๐๑	๓๘๕	๒๗๐	๑,๗๔๘
๑๖	ยาสูบ	๗๕	๔๕	๑๓๐	๗๕	๔๐	๑๒๖	๑๙	๑๔	๕๓	๒๕๐	๓๕๐	๔๒๓
๑๗	มันเทศ	๓๑๐	๘๒	๖๖	๒๗๖	๓๑	๕๑	๓๙๙	๖๐	๑๐๗	๑,๔๔๔	๑,๙๖๗	๒,๐๙๔
๑๘	มันฝรั่ง	๓๖๕	๑,๒๕๑	๘๗๙	๓๖๕	๑,๒๔๓	๘๔๙	๐	๓,๔๓๓	๒,๑๘๗	๔,๒๙๐	๒,๗๖๒	๒,๕๗๘
๑๙	มะเขือเทศโรงงาน	๔,๙๐๔	๕,๔๒๕	๔,๔๗๓	๓,๖๒๓	๓,๑๔๑	๔,๔๙๐	๑๐,๕๖๔	๑๐,๐๖๒	๑๐,๖๕๓	๒,๙๑๖	๓,๒๐๔	๒,๓๗๒

ที่	รายการสินค้า	เนื้อที่ปลูก (ไร่)			พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิต/ไร่ (กก.)		
		๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
๒๐	ข้าวโพดหวาน	๑,๖๒๑	๕๑๑	๕๕๐	๑,๔๐๘	๔๐๙	๒๑๒	๑,๘๙๐	๖๒๙	๔๗๓	๑,๓๔๓	๑,๕๔๐	๒,๒๓๗
๒๑	ข้าวโพดรับประทานฝักสด	๑,๒๔๓	๙๐๘	๑,๔๐๔	๑,๒๐๖	๒๖๐	๑,๐๓๕	๒,๐๐๒	๑๗๖	๒,๑๘๓	๑,๖๖๑	๖๗๗	๒,๑๑๑
๒๒	ข้าวโพดฝักอ่อน	๔๙๒	๔๒๖	๖๐	๑๔๕	๔๒๖	๒๗	๑๖๓	๕๑๘	๓๔	๑,๑๒๔	๑,๒๑๗	๑,๒๗๔
๒๓	พริก	๑,๒๙๑	๘๙๗	๗๙๘	๙๔๔	๕๕๑	๔๒๐	๑,๐๘๓	๖๖๕	๔๓๘	๑,๑๔๘	๑,๒๐๗	๑,๐๔๔
๒๔	แตงโมเนื้อ	๗๐๖	๗๓๖	๘๗๘	๕๙๗	๖๗๙	๖๕๐	๑,๙๘๗	๒,๓๒๙	๑,๒๓๗	๓,๓๓๑	๓,๔๒๘	๑,๙๐๓
๒๕	แตงกวา	๑,๐๐๔	๒๓๑	๑๗๒	๑,๑๙๒	๔๕๔	๒๑๔	๑,๖๗๕	๘๒๑	๓๒๒	๒,๔๐๖	๑,๘๐๘	๑,๕๐๕
๒๖	แคนตาลูป	๑๕๖	๙๑	๗๙	๑๑๘	๕๐	๔๑	๓๒๓	๕๙	๑๐๒	๒,๗๔๐	๑,๑๘๔	๒,๔๘๘
๒๗	ฟักทอง	๕๙๐	๒๖๕	๒๘๐	๕๓๓	๖๗	๒๑๙	๙๓๗	๑๕๔	๕๙๐	๔,๗๕๘	๒,๒๙๓	๒,๗๐๐
๒๘	กล้วยไม้	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
๒๙	กุหลาบตัดดอก	๑๘	N/A	N/A	๑๘	N/A	N/A	๑๘	N/A	N/A	๑,๐๐๐	N/A	N/A
รวม		๓,๐๕๒,๑๒๙	๓,๐๕๒,๑๒๙	๒,๙๐๑,๙๐๑	๒,๘๕๙,๑๐๒	๒,๗๗๙,๔๔๓	๒,๗๘๖,๗๘๑	๒,๖๔๗,๕๓๖	๒,๕๓๕,๘๖๔	๑,๘๐๐,๗๑๖	๒,๐๖๖,๗๑๔	๑,๗๕๓,๐๓๑	๖๙,๓๖๖

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

ข้อมูลพื้นฐานการผลิตด้านปศุสัตว์จังหวัดสกลนคร ปี ๒๕๖๔

ที่	รายการ	ข้อมูลจำนวนสัตว์ (ตัว)	ปริมาณผลผลิต	ราคาเฉลี่ยที่ขายได้ (บาท)	รายได้ที่เกิดขึ้น (บาท)	มูลค่าผลพลอยได้ (บาท)
๑	โคเนื้อ	๒๑๙,๕๑๒	๕๘,๔๙๕	๓๐,๐๐๐	๑,๗๕๔,๘๕๐,๐๐๐	๒๑๙,๕๑๒,๐๐๐
๒	โคขุน	๙,๐๖๗	๙,๐๖๗	๘๒,๐๐๐	๗๔๓,๔๙๔,๐๐๐	๙,๐๖๗,๐๐๐
๓	โคนม	๔,๕๙๘	๗,๒๒๑,๓๔๑.๐๐	๑๗.๕๐	๑๒๘,๓๑๕,๙๖๘	๔,๕๙๘,๐๐๐
๔	กระบือ	๘๑,๙๘๕	๑๙,๓๙๕	๓๗,๐๐๐	๗๑๗,๖๑๕,๐๐๐	๑๒๒,๙๗๗,๕๐๐
๕	สุกร	๗๗,๙๙๖	๔๐,๒๙๖	๗,๐๐๐	๕๖๔,๑๔๔,๐๐๐	๗,๙๙๙,๖๐๐
๖	ไก่	๓,๐๒๗,๔๔๐	๓,๐๒๗,๔๔๐	๑๒๐	๓๖๓,๒๙๒,๘๐๐	-
๗	เป็ด	๒๙๘,๔๗๙	๒๙๘,๔๗๙	๑๕๐	๔๔,๗๗๑,๘๕๐	-

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

ข้อมูลพื้นฐานการผลิตด้านปศุสัตว์จังหวัดสกลนคร ปี ๒๕๖๕

ที่	รายการ	ข้อมูลจำนวนสัตว์ (ตัว)	ปริมาณผลผลิต	ราคาเฉลี่ยที่ขายได้ (บาท)	รายได้ที่เกิดขึ้น (บาท)	มูลค่าผลพลอยได้ (บาท)
๑	โคเนื้อ	๒๘๙,๔๐๐	๗๒,๓๕๐	๒๕,๐๐๐	๑,๘๐๘,๗๕๐,๐๐๐	๑๐๕,๖๓๑,๐๐๐
๒	โคขุน	๕,๐๑๓	๕,๐๑๓	๘๐,๐๐๐	๔๐๑,๐๔๐,๐๐๐	๖,๐๑๕,๖๐๐
๓	โคนม	๔,๔๗๔	๑๑,๑๘๕,๐๐๐	๑๗.๕๐	๑๙๕,๗๓๗,๕๐๐	๖,๕๓๒,๐๔๐
๔	กระบือ	๙๘,๓๔๐	๒๔,๕๘๕	๓๕,๐๐๐	๘๖๐,๔๗๕,๐๐๐	๘๙,๘๕๓,๐๐๐
๕	สุกร	๘๙,๘๕๓	๔๔,๙๒๖.๕	๗,๐๐๐	๓๑๔,๔๘๕,๕๐๐	๘,๙๘๕,๓๐๐
๖	ไก่	๓,๒๓๐,๕๙๐	๓,๒๓๐,๕๙๐	๑๒๐	๓๘๗,๖๗๐,๘๐๐	-
๗	เป็ด	๓๒๐,๔๓๑	๓๒๐,๔๓๑	๑๕๐	๔๘,๐๖๔,๖๕๐	-

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

ข้อมูลพื้นฐานการผลิตด้านปศุสัตว์จังหวัดสกลนคร ปี ๒๕๖๖

ที่	รายการ	ข้อมูลจำนวนสัตว์ (ตัว)	ปริมาณผลผลิต	ราคาเฉลี่ยที่ขายได้ (บาท)	รายได้ที่เกิดขึ้น (บาท)	มูลค่าผลพลอยได้ (บาท)
๑	โคเนื้อ	๒๙๓,๕๑๗	๕๘,๗๓๐	๒๔,๐๐๐	๑,๔๐๙,๕๒๐,๐๐๐	๒๙๓,๕๑๗,๐๐๐
๒	โคขุน	๕,๔๙๕	๕,๔๙๕	๗๖,๐๐๐	๔๑๗,๖๒๐,๐๐๐	๕,๔๙๕,๐๐๐
๓	โคนม	๔,๑๒๙	๒,๗๖๓,๙๐๗.๒๐	๑๙.๕๐	๕๓,๘๙๖,๑๙๐.๔๐	๔,๑๒๙,๐๐๐
๔	กระบือ	๙๕,๐๓๖	๑๙,๐๐๗	๓๐,๐๐๐	๕๗๐,๒๑๐,๐๐๐	๙๕,๐๓๖,๐๐๐
๕	สุกร	๑๐๓,๐๖๗	๗๒,๑๔๗	๖,๐๐๐	๔๓๒,๘๘๒,๐๐๐	๑,๐๓๐,๖๗๐
๖	ไก่	๓,๐๒๓,๒๒๕	๓,๐๒๓,๒๒๕	๑๔๐	๔๒๓,๒๕๑,๕๐๐	-
๗	เป็ด	๒๙๖,๓๖๐	๒๙๖,๓๖๐	๒๐๐	๕๙,๒๗๒,๐๐๐	-

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

ข้อมูลพื้นฐานการผลิตด้านปศุสัตว์จังหวัดสกลนคร ปี ๒๕๖๗

ที่	รายการ	ข้อมูลจำนวนสัตว์ (ตัว)	ปริมาณผลผลิต	ราคาเฉลี่ยที่ขายได้ (บาท)	รายได้ที่เกิดขึ้น (บาท)	มูลค่าผลพลอยได้ (บาท)
๑	โคเนื้อ	๓๐๐,๔๕๖	๘,๖๗๔	๒๑,๐๐๐	๑๘๒,๑๕๔,๐๐๐	๓๐๐,๔๕๖,๐๐๐
๒	โคขุน	๗,๗๔๕	๗,๗๔๕	๗๗๒,๐๐๐	๕๕๗,๖๔๐,๐๐๐	๘,๕๑๙,๕๐๐
๓	โคนม	๓,๒๘๑	๕,๘๐๘,๘๘๐	๑๙.๘	๑๑๕,๐๑๕,๘๒๔	๓,๖๐๙,๑๐๐
๔	กระบือ	๙๕,๒๘๙	๖๓๕	๒๓,๐๐๐	๑๔,๖๐๕,๐๐๐	๙๕,๒๘๙,๑๐๐
๕	สุกร	๑๑๖,๔๙๑	๒๖,๘๔๘	๕,๒๐๐	๑๓๙,๖๐๙,๖๐๐	๙๓,๑๙๒,๘๐๐
๖	ไก่	๒,๙๐๓,๑๔๔	๒,๖๓๐,๑๕๘	๑๔๕	๓๘๑,๓๗๒,๙๑๐	-
๗	เป็ด	๒๘๐,๒๘๑	๒๘๐,๒๘๑	๒๐๐	๕๖,๐๕๖,๒๐๐	-

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์จังหวัดสกลนคร ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๗

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ (ราย)			
		ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
๑	เมืองสกลนคร	๑๕,๓๔๕	๑๖,๗๒๓	๑๖,๙๑๗	๑๖,๕๕๕
๒	กุสุมาลย์	๓,๖๐๘	๓,๙๔๑	๓,๙๔๙	๓,๙๖๒
๓	กุดบาก	๔,๖๗๙	๔,๗๗๒	๔,๖๐๕	๒,๓๕๕
๔	พรรณานิคม	๗,๙๔๒	๘,๓๔๓	๘,๒๐๐	๘,๒๙๖
๕	พังโคน	๔,๑๖๒	๔,๓๙๐	๔,๔๔๔	๔,๔๙๒
๖	วาริชภูมิ	๔,๕๒๒	๔,๘๕๕	๔,๕๒๕	๔,๔๗๕
๗	นิคมน้ำอูน	๑,๔๖๒	๑,๔๙๙	๑,๓๘๔	๑,๓๗๘
๘	วานรนิวาส	๑๑,๕๙๔	๑๓,๕๖๓	๑๒,๘๓๖	๑๒,๘๘๓
๙	คำตากล้า	๒,๓๙๗	๓,๐๙๑	๒,๙๗๐	๓,๐๔๓
๑๐	บ้านม่วง	๖,๓๑๗	๖,๖๘๘	๖,๖๕๔	๖,๗๓๓
๑๑	อากาศอำนวย	๔,๗๐๙	๖,๑๐๒	๖,๐๗๖	๖,๒๕๔
๑๒	สว่างแดนดิน	๗,๕๕๔	๑๐,๐๐๓	๑๐,๐๓๗	๑๐,๑๗๐
๑๓	ส่องดาว	๒,๔๗๒	๒,๖๓๑	๒,๔๘๕	๒,๓๙๙
๑๔	เต่างอย	๓,๙๘๕	๓,๙๔๐	๓,๘๗๕	๓,๘๗๘
๑๕	โคกศรีสุพรรณ	๕,๖๐๔	๖,๕๓๗	๖,๕๘๑	๖,๖๖๒
๑๖	เจริญศิลป์	๓,๒๑๖	๓,๗๔๕	๓,๗๖๑	๓,๘๕๗
๑๗	โพนนาแก้ว	๖,๓๙๐	๖,๓๒๗	๖,๓๖๔	๖,๔๓๑
๑๘	ภูพาน	๔,๐๒๓	๔,๐๙๗	๔,๑๑๗	๔,๑๒๒
รวม		๙๙,๙๘๑	๑๑๑,๒๔๗	๑๐๙,๗๘๐	๑๐๗,๙๔๕

ที่มา : ทะเบียนเกษตรกรด้านปศุสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

ตารางจำนวนโคนื้อ โคนม กระบือ จังหวัดสกลนคร ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๗

ที่	อำเภอ	จำนวนโคนื้อ (ตัว)				จำนวนโคนม (ตัว)				จำนวนกระบือ (ตัว)			
		ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
๑	เมืองสกลนคร	๔๔,๓๑๘	๕๒,๒๙๙	๕๖,๐๘๑	๕๖,๖๕๗	๔๘๓	๕๑๓	๔๗๑	๔๔๕	๙,๘๑๖	๑๐,๗๘๑	๑๑,๐๘๑	๑๑,๔๔๐
๒	กุสุมาลย์	๕,๕๕๘	๗,๖๐๑	๙,๒๙๘	๑๒,๐๔๑	๐	๐	๐	๐	๓,๖๙๐	๔,๓๖๐	๔,๗๔๙	๕,๐๑๑
๓	กุดบาก	๙,๙๕๗	๑๑,๗๕๘	๑๐,๓๐๐	๗,๓๑๗	๒	๒	๐	๐	๘,๑๑๑	๙,๓๓๙	๘,๓๑๐	๖,๐๐๓
๔	พรรณานิคม	๑๖,๗๐๓	๑๙,๗๖๘	๑๘,๙๔๑	๑๘,๘๐๖	๑๒๒	๑๒๒	๔๐	๑๐	๗,๕๒๗	๘,๐๑๘	๗,๗๐๗	๗,๔๔๐
๕	พังโคน	๘,๖๐๓	๑๐,๔๗๘	๙,๙๒๗	๑๐,๕๖๐	๒๙๔	๒๙๗	๒๔๔	๒๐๔	๓,๑๓๑	๓,๓๖๑	๓,๐๙๑	๓,๑๘๑
๖	วาริชภูมิ	๖,๑๖๕	๙,๒๒๐	๙,๔๔๔	๙,๗๙๙	๓,๒๕๕	๓,๓๓๗	๓,๐๐๔	๒,๓๐๙	๒,๔๙๑	๓,๓๕๕	๓,๒๒๒	๓,๓๘๘
๗	นิคมน้ำอูน	๓,๒๐๗	๓,๖๙๕	๓,๗๙๙	๔,๑๕๙	๑๐	๐	๐	๐	๒,๑๒๖	๒,๒๙๗	๒,๔๐๗	๒,๔๙๕
๘	วานรนิวาส	๒๙,๑๒๘	๔๓,๗๑๖	๔๔,๔๑๙	๔๕,๒๐๓	๑๑	๑๘	๐	๐	๙,๐๓๑	๑๒,๕๔๘	๑๑,๘๗๕	๑๒,๑๐๕
๙	คำตากล้า	๗,๑๓๖	๑๑,๓๑๓	๑๑,๓๐๕	๑๑,๕๕๑	๐	๐	๐	๐	๓,๐๙๙	๔,๓๗๐	๔,๐๓๒	๔,๑๒๙
๑๐	บ้านม่วง	๑๒,๐๓๖	๑๕,๗๕๒	๑๓,๖๔๓	๑๓,๓๕๔	๐	๓	๐	๐	๔,๙๓๗	๕,๗๖๖	๔,๙๕๕	๕,๐๘๖
๑๑	อากาศอำนวย	๑๒,๒๗๑	๑๙,๑๐๑	๑๗,๔๓๕	๑๘,๔๕๘	๐	๓๓	๐	๐	๘,๐๑๓	๑๐,๖๓๕	๙,๑๓๓	๙,๗๐๔
๑๒	สว่างแดนดิน	๑๒,๙๔๔	๒๓,๑๕๙	๒๕,๑๗๒	๒๖,๗๘๔	๑๗๒	๑๗๒	๑๔๗	๑๔๒	๔,๘๗๔	๖,๘๙๓	๗,๔๗๖	๗,๙๑๖
๑๓	ส่องดาว	๕,๓๓๔	๖,๓๓๐	๖,๔๕๐	๖,๘๑๙	๙๒	๙๒	๗๓	๕๘	๑,๐๘๒	๑,๐๖๙	๑,๑๙๙	๑,๓๐๑
๑๔	เต่างอย	๗,๗๑๗	๗,๙๐๖	๘,๒๓๙	๘,๓๕๑	๐	๐	๐	๐๐	๒,๕๗๐	๒,๔๗๑	๒,๕๑๖	๒,๕๓๕
๑๕	โคกศรีสุพรรณ	๑๓,๐๒๕	๑๗,๐๘๙	๑๗,๒๘๕	๑๗,๙๖๔	๔๒	๕๕	๔๓	๔๓	๓,๘๗๒	๔,๕๐๒	๔,๔๕๙	๔,๔๒๔
๑๖	เจริญศิลป์	๔,๒๔๑	๗,๙๙๔	๘,๓๘๘	๘,๘๓๕	๗๑	๗๓	๗๐	๗๐	๑,๙๓๗	๒,๖๗๒	๒,๗๕๔	๒,๙๕๐
๑๗	โพนนาแก้ว	๑๓,๐๕๕	๑๓,๕๑๔	๑๔,๒๐๔	๑๔,๓๘๐	๔๔	๔๕	๓๗	๐	๒,๗๑๔	๒,๗๐๓	๒,๗๒๗	๒,๗๖๘
๑๘	ภูพาน	๘,๑๑๔	๘,๗๐๗	๙,๑๘๗	๙,๔๑๘	๐	๑๒	๐	๐	๓,๐๖๔	๓,๒๐๐	๓,๓๕๓	๓,๔๑๖
รวม		๒๑๙,๕๑๒	๒๘๙,๔๐๐	๒๙๓,๕๑๗	๓๐๐,๕๕๖	๔,๕๙๘	๔,๗๗๔	๔,๑๒๙	๓,๒๘๑	๘๑,๙๘๕	๙๘,๓๔๐	๙๕,๐๓๖	๙๕,๒๘๙

ที่มา : ทะเบียนเกษตรกรด้านปศุสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

ตารางแสดงจำนวนสุกร ไก่ เป็ด จังหวัดสกลนคร ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๗

ที่	อำเภอ	จำนวนสุกร (ตัว)				จำนวนไก่ (ตัว)				จำนวนเป็ด (ตัว)			
		ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
๑	เมืองสกลนคร	๑๓,๓๕๘	๒๙,๐๔๐	๒๘,๒๙๘	๒๘,๒๑๙	๓๒๑,๓๗๐	๓๕๙,๓๙๓	๓๖๔,๖๑๐	๓๖๕,๑๖๘	๔๗,๙๕๙	๕๐,๕๘๕	๕๐,๘๗๘	๔๖,๖๐๕
๒	กุสุมาลย์	๔,๑๑๐	๑๐,๙๗๓	๑๕,๙๗๔	๑๖,๖๖๒	๑๑๐,๒๐๙	๑๖๐,๕๕๒	๑๐๖,๗๙๗	๘๒,๐๘๖	๓,๘๔๐	๔,๓๐๔	๕,๑๐๕	๓,๙๔๗
๓	กุศบาก	๑,๒๕๕	๑,๖๓๑	๑,๗๔๕	๑,๙๒๕	๑๒๔,๑๗๑	๙๘,๐๓๘	๗๒,๗๖๘	๓๖,๘๐๖	๖,๘๕๘	๙,๐๙๒	๗,๐๗๖	๒,๖๙๖
๔	พรรณานิคม	๙,๙๓๗	๘,๙๗๐	๙,๕๘๔	๑๔,๐๖๗	๓๑๕,๒๔๖	๒๘๘,๕๙๙	๒๒๒,๕๖๔	๒๑,๒๓๑๖	๑๓,๗๖๓	๑๓,๐๖๔	๑๐,๕๓๘	๘,๖๗๔
๕	พังโคน	๓,๕๙๙	๒,๔๖๓	๒,๓๑๕	๒,๔๓๒	๑๑๘,๕๔๔	๑๒๗,๖๔๗	๑๐๗,๖๐๔	๑๐,๕๑๐๘	๑๔,๕๖๖	๑๖,๖๑๘	๑๐,๔๐๘	๘,๕๖๘
๖	วาริชภูมิ	๓,๘๑๑	๓,๘๔๙	๔,๒๓๒	๔,๙๐๕	๒๗๕,๗๓๖	๒๘๖,๒๖๘	๒๖๗,๘๐๗	๒๖๐,๘๖๒	๑๕,๙๕๑	๑๗,๒๒๘	๑๔,๗๒๓	๑๔,๒๑๖
๗	นิคมนาอุ่น	๗๒๐	๕๙๕	๑,๐๗๗	๑,๐๖๐	๓๖,๑๖๒	๓๙,๕๕๔	๓๑,๕๗๖	๒๗,๖๑๙	๑,๖๔๓	๑,๖๓๙	๑,๐๖๖	๘๐๖
๘	วานรนิวาส	๔,๑๓๑	๗,๐๔๒	๖,๒๕๐	๖,๓๒๐	๓๐๐,๒๒๑	๓๑๔,๒๓๙	๓๐๐,๘๐๙	๒๙๖,๘๖๐	๕๗,๐๘๗	๕๕,๘๓๖	๕๒,๕๑๓	๕๑,๗๐๖
๙	คำตากล้า	๒,๘๒๒	๑,๐๖๒	๔,๘๒๒	๕,๒๗๑	๖๔,๐๓๐	๑๑๐,๗๐๔	๑๐๔,๔๔๗	๑๐๒,๒๗๖	๘,๑๒๒	๑๒,๕๖๑	๑๑,๘๐๑	๑๑,๖๖๗
๑๐	บ้านม่วง	๑,๙๕๔	๔,๕๑๑	๕,๑๔๘	๔,๕๙๐	๑๖๗,๖๗๐	๑๗๒,๖๖๐	๑๗๕,๙๗๙	๑๗๔,๘๘๕	๑๙,๖๒๓	๑๙,๕๗๔	๒๒,๓๓๘	๒๑,๗๔๗
๑๑	อากาศอำนวย	๘,๖๙๓	๑๗๕	๒๙๒	๒,๙๒	๒๐๗,๑๘๖	๒๑๒,๕๖๘	๒๑๒,๗๐๙	๒๐,๙๘๓๗	๒๖,๓๔๘	๒๗,๐๑๓	๑๖,๒๖๗	๑๖,๐๖๔
๑๒	สว่างแดนดิน	๙,๒๑๙	๔,๘๔๖	๖,๐๔๙	๘,๔๒๔	๓๗๔,๖๕๖	๔๑๕,๑๖๕	๔๑๙,๒๖๙	๔๐๙,๙๔๓	๓๒,๓๓๓	๓๕,๖๓๒	๓๘,๑๑๖	๔๐,๑๑๘
๑๓	ส่องดาว	๑,๓๗๖	๒,๓๘๗	๒,๑๖๔	๒,๐๘๓	๗๓,๒๕๓	๗๙,๗๕๒	๖๗,๓๗๗	๕๘,๙๒๑	๙,๔๖๕	๙,๗๖๒	๗,๕๑๐	๕,๘๔๙
๑๔	เต่างอย	๙๙๗	๗๓๔	๙๕๖	๑,๖๖๒	๓๕,๐๙๙	๓๔,๒๘๒	๓๔,๔๒๓	๓๔,๗๙๓	๒,๖๑๐	๒,๓๑๐	๒,๖๙๐	๒,๔๒๓
๑๕	โคกศรีสุพรรณ	๒,๐๒๗	๓,๑๔๑	๔,๓๙๕	๕,๔๔๑	๑๘๖,๖๐๘	๒๐๐,๙๖๖	๒๐๓,๐๖๑	๑๙๖,๑๕๖	๗,๔๗๕	๙,๑๓๔	๙,๑๙๔	๙,๒๐๔
๑๖	เจริญศิลป์	๒,๕๘๑	๒,๔๔๔	๒,๘๙๒	๓,๔๒๐	๘๘,๙๙๑	๙๕,๙๓๗	๙๔,๑๘๑	๙๓,๕๓๔	๘,๕๕๓	๑๓,๙๗๑	๑๔,๓๔๔	๑๔,๐๗๔
๑๗	โพนนาแก้ว	๕,๙๘๖	๔,๓๖๓	๔,๙๔๐	๗,๓๕๑	๑๑๘,๓๑๙	๑๒๑,๔๔๐	๑๒๔,๙๖๓	๑๒๔,๔๖๒	๑๕,๐๔๐	๑๔,๘๔๖	๑๔,๙๕๑	๑๕,๐๑๙
๑๘	ภูพาน	๑,๔๒๐	๑,๖๒๗	๑,๙๓๔	๒,๓๖๗	๑๐๙,๙๖๙	๓,๒๓๐,๕๙๐	๑๑๒,๒๘๑	๑๑๑,๕๑๒	๗,๒๔๓	๗,๒๖๒	๖,๙๐๒	๖,๘๙๘
รวม		๗๗,๙๙๖	๘๙,๘๕๓	๑๐๓,๐๖๗	๑๑๖,๔๙๑	๓,๐๒๗,๔๔๐	๓,๒๓๐,๕๙๐	๓,๐๒๓,๒๒๕	๒,๙๐๓,๑๔๔	๒๙๘,๔๗๙	๓๒๐,๔๓๑	๒๙๖,๓๖๐	๒๘๐,๒๘๑

ที่มา : ทะเบียนเกษตรกรด้านปศุสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

ข้อมูลด้านการประมงของจังหวัดสกลนคร ปี ๒๕๖๗

๑. เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ขึ้นทะเบียน (ทบ.๑) ทั้งหมด มีจำนวน ๑๑,๔๖๘ ราย ประกอบด้วย ขึ้นทะเบียนฟาร์มเลี้ยงแบบยังชีพ จำนวน ๑๑,๒๑๙ ฟาร์ม ขึ้นทะเบียนเลี้ยงชีพแบบพาณิชย์ จำนวน ๒๒๘ ฟาร์ม ขึ้นทะเบียนโรงเพาะฟักสัตว์น้ำ จำนวน ๒๑ ฟาร์ม และขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการ ด้านประมง (ทบ.๒) ๑๑ ราย จำนวนฟาร์ม ๑๑,๔๐๘ รวมเนื้อที่ ๑๐,๗๗๐.๕๒ ไร่ ผลผลิตฟาร์มเลี้ยง ๖,๘๔๔,๖๔๐ กิโลกรัม/ปี ผลผลิตโรงเพาะฟัก/อนุบาล ๕๗,๐๐,๐๐๐ ตัว/ปี การขึ้นทะเบียนผู้ทำการประมง ทบ.๓ จังหวัดสกลนคร มีเกษตรกรขึ้นทะเบียนผู้ทำการประมง (ทบ.๓) ทั้งหมด ๔,๘๒๓ ราย แบ่งออกเป็น หนองหาร ๗๓๘ ราย และเขื่อนน้ำอูน ๑,๑๘๖ ราย

๒. ทะเบียนเกษตรกรผู้ประกอบการด้านประมง (ทบ.๒) จำนวน ๑๑ ราย ประเภทการจดทะเบียนแบบนิติบุคคล จำนวน ๕ ราย ประเภทการจดทะเบียนบุคคลธรรมดา จำนวน ๖ ราย

๓. ทะเบียนผู้ทำการประมง (ทบ.๓) จำนวน ๔,๘๒๓ ราย

๔. เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงปลานิลในกระชัง จำนวน ๕๖ ฟาร์ม ๖๓๗ กระชัง พื้นที่ ๗,๕๘๔ ตารางเมตร ผลผลิต ๒๕๓,๖๑๐ กิโลกรัม/ปี เป็นเงิน ๑๗,๒๔๓,๔๘๐ บาท

๕. ชนิดสัตว์น้ำที่เลี้ยงหลัก

๑) เลี้ยงปลานิล	๗,๙๓๒ ฟาร์ม	ผลผลิต ๕,๒๔๕.๘๐ ตัน
๒) เลี้ยงปลาตะเพียน	๑,๔๒๓ ฟาร์ม	ผลผลิต ๖๗๙.๖๙ ตัน
๓) เลี้ยงปลาดุก	๑,๒๘๘ ฟาร์ม	ผลผลิต ๗๒๓.๙๐ ตัน
๔) เลี้ยงปลาไน	๑๒๓ ฟาร์ม	ผลผลิต ๓๔.๔๓ ตัน
๕) เลี้ยงปลานวลจันทร์เทศ	๘๘ ฟาร์ม	ผลผลิต ๓๓.๙๓ ตัน

๖. จำนวนผู้ทำการประมง ๕,๗๓๔ ราย(ทบ.๓) ผลผลิตการจับสัตว์น้ำจากแหล่งน้ำจืด ๒,๒๗๗,๙๗๐ กิโลกรัม/ปี เป็นเงิน ๑๖๘,๘๖๗,๘๗๐ บาท

๗. ชนิดสัตว์น้ำที่ชาวประมงจับจากแหล่งน้ำ

๑) ปลาสวาย	ปริมาณ ๓๐๘.๘๗ ตัน
๒) ปลาสวายขาว	ปริมาณ ๒๓๖.๒๑ ตัน
๓) ปลาตะเพียน	ปริมาณ ๑๙๘.๕๐ ตัน
๔) ปลาแขยง	ปริมาณ ๑๖๘.๔๓ ตัน
๕) ปลาช่อน	ปริมาณ ๑๓๔.๐๗ ตัน
๖) ปลานิล	ปริมาณ ๑๑๐.๑๒ ตัน
๗) ปลาดุก	ปริมาณ ๑๐๐.๙๑ ตัน
๘) สัตว์น้ำชนิดอื่น ๆ	ปริมาณ ๑๖๐๒๐.๘๖ ตัน (ปลาชนิดอื่นๆ ปู กุ้ง หอย)

๘. แหล่งน้ำจืดที่มีการทำการประมง จำนวน ๑,๗๙๗ แห่ง พื้นที่ ๒๗๕,๘๙๗.๒๕ ไร่

๑) แหล่งน้ำปิดขนาดใหญ่ (เขื่อนน้ำอูน, หนองหาร, เขื่อนน้ำพุง) จำนวน ๓ แห่ง พื้นที่ ๑๓๔,๐๐๐ ไร่

๒) แหล่งน้ำเปิดที่สำคัญ (คลอง, ห้วยอูน, แม่น้ำสงคราม, ลำน้ำก่ำ, ห้วยยาม, ห้วยปลาหาง) จำนวน ๖ แห่ง พื้นที่ ๒๒,๙๔๐ ไร่

๓) แหล่งน้ำปิดขนาดกลาง-เล็ก ได้แก่ อ่างเก็บน้ำ หนอง บึง สระ เป็นต้น ในพื้นที่ ๑๘ อำเภอ จำนวน ๑,๔๙๐ แห่ง พื้นที่ทำการประมง ๑๐๒,๕๓๗.๒๕ ไร่ และแหล่งน้ำเปิดได้แก่ ห้วย จำนวน ๒๙๘ แห่ง พื้นที่ทำการประมง ๑๖,๔๒๐ ไร่ รวมทั้งสิ้น ๑๑๘,๙๕๗.๒๕ ไร่

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสกลนคร (กลุ่มบริหารจัดการด้านการประมง,กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมอาชีพการประมง)
(ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

นอกภาคเกษตร

ภาคอุตสาหกรรม ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘ ตามพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีโรงงานจำนวนทั้งสิ้น ๓๖๔ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑๖,๑๘๕.๖๕ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๕,๗๔๙ คน

ความเคลื่อนไหวการลงทุนอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัด ประกอบด้วย

๑) สาขาอุตสาหกรรมที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุด ๕ อันดับแรก ได้แก่

๑.๑ สาขาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ เช่น การทำผลิตภัณฑ์คอนกรีต คอนกรีตผสมเสร็จ ท่อคอนกรีต แผ่นพื้นสำเร็จ เสาคอนกรีต ทำส่วนประกอบสำหรับใช้ในการก่อสร้าง ผลิตภัณฑ์บล็อก ผลิตภัณฑ์ดินเผา มีจำนวน ๗๖ โรงงาน เงินลงทุน ๘๖๓.๓๐ ล้านบาท คนงาน ๕๖๗ คน

๑.๒ สาขาอุตสาหกรรมอื่น ๆ เช่น การผลิตเกลือสินเธาว์โดยวิธีต้ม เกลือบริสุทธิ์ เกลือปนผสม ไอโอดีน ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล ผลิตภัณฑ์ชีวภาพจากน้ำเสียกระบวนการผลิตแป้งมันสำปะหลังและกากมันสำปะหลัง คัดแยกวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย การขุดลอกกวาดทรายหรือดิน ผลิตภัณฑ์กากอนามัยและหมวกคลุมผมอนามัยทางการแพทย์ ห้องเย็น มีจำนวน ๕๘ โรงงาน เงินลงทุน ๓,๘๑๖.๒๐ ล้านบาท คนงาน ๕๕๗ คน

๑.๓ สาขาอุตสาหกรรมอาหาร เช่น ผลิตน้ำตาลทราย ผลิตน้ำแข็งก้อนเล็ก การทำลูกชิ้น หมูยอหรือทำผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากเนื้อสัตว์ แปรรูปน้ำมันดิบ ผลิตนมพาสเจอร์ไรส์ ผลิตน้ำปลาร้าปรุงรส สกัดน้ำมันปาล์ม หีบน้ำมันปาล์ม ทำน้ำมะเขือเทศเข้มข้น ผักผลไม้กระป๋องและผลไม้แช่อิ่มอบแห้ง ข้าวแช่ห่อและโคขุน ผลิตอาหารเลี้ยงสัตว์ มีจำนวน ๕๐ โรงงาน เงินลงทุน ๖,๑๖๓.๓๙ ล้านบาท คนงาน ๑,๔๔๘ คน

๑.๔ สาขาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เช่น ผลิตแอสฟัลต์ติกคอนกรีต มีจำนวน ๓๖ โรงงาน มีเงินลงทุน ๙๖๔.๙๒ ล้านบาท คนงาน ๒๑๕ คน

๑.๕ สาขาอุตสาหกรรมแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ เช่น ทำวงกบขอบประตู ขอบหน้าต่าง บานประตู บานหน้าต่าง ไซ ซอย หรือส่วนประกอบที่ทำด้วยไม้ของอาคาร ผลิตชิ้นไม้สับจากไม้ยางพาราและไม้ที่ปลุกขึ้น มีจำนวน ๓๔ โรงงาน มีเงินลงทุน ๓๕๖.๘๕ ล้านบาท คนงาน ๔๘๒ คน

๒) หมวดอุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนมาก ๕ อันดับแรก (ไม่รวมโรงงานจำพวกที่ ๑) ได้แก่

๒.๑ สาขาอุตสาหกรรมอาหาร	เงินลงทุน	๖,๑๖๓,๓๙๐,๐๐๐ บาท
๒.๒ สาขาอุตสาหกรรมการผลิตอื่น ๆ	เงินลงทุน	๓,๘๑๖,๒๐๐,๐๐๐ บาท
๒.๓ สาขาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากพืช	เงินลงทุน	๑,๙๕๖,๔๗๐,๐๐๐ บาท
๒.๔ สาขาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	เงินลงทุน	๙๖๔,๙๒๐,๐๐๐ บาท
๒.๕ สาขาอุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง	เงินลงทุน	๙๐๑,๕๗๐,๐๐๐ บาท

ตารางแสดงข้อมูลโรงงานในจังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๘)
แยกตามประเภทกลุ่มอุตสาหกรรม

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวน โรงงาน	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑	ผลิตภัณฑ์จากพืช	๒๓	๑,๙๕๖.๔๗	๘๗๗
๒	อุตสาหกรรมอาหาร	๕๐	๖,๑๖๓.๓๙	๑,๔๔๘
๓	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	๓	๑๘.๕๕	๕๖
๔	สิ่งทอ	๑	๓.๗	๑๗
๕	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	๓	๒๓	๓๓๗
๖	ผลิตหนังสัตว์และผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์	-	-	-
๗	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๓๔	๓๕๖.๘๕	๔๘๒
๘	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะ อื่นๆ	๙	๙๗.๙๓	๒๕๕
๙	ผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	๑	๓๗	๑๔
๑๐	การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปกหรือการทำแม่พิมพ์	-	-	-
๑๑	เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	-	-	-
๑๒	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๓๖	๙๖๔.๙๒	๒๑๕
๑๓	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๘	๙๐๑.๕๗	๓๔๙
๑๔	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๑๐	๑๓๑.๘๘	๘๘
๑๕	ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	๗๖	๘๖๓.๓	๕๖๗
๑๖	ผลิตภัณฑ์โลหะขั้นมูลฐาน	-	-	-
๑๗	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๒๖	๒๒๑.๘๑	๑๖๕
๑๘	ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	๙	๓๔๗.๖	๗๙
๑๙	ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	-	-	-
๒๐	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและ อุปกรณ์	๑๗	๒๘๑.๔๘	๒๔๓
๒๑	การผลิตอื่นๆ	๕๘	๓,๘๑๖.๒๐	๕๕๗
รวม		๓๖๔	๑๖,๑๘๕.๖๕	๕,๗๔๙

๓) ภาพการณ์ลงทุนด้านอุตสาหกรรมในจังหวัด

ผลจากการพิจารณาข้อมูลการลงทุนภาคอุตสาหกรรมในเดือนเมษายน ๒๕๖๘ นี้ เปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกันในปีก่อน พบว่ามีอัตราการขยายตัวของจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตใหม่ ดังนี้

๓.๑ โรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ในเดือนเมษายน ๒๕๖๘ มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการใหม่ จำนวน ๑ โรงงาน คือ บริษัท เพื่อนเพชร จำกัด เลขทะเบียนโรงงาน ๑๐๔๗๐๐๗๖๓๒๕๖๘๐ ประกอบกิจการ ผลิตชิ้นไม้สับจากไม้ยางพารา และไม้ที่ปลูกขึ้นโดยเฉพาะ ๑๓ ชนิด ตามมติคณะรัฐมนตรีเพื่อจำหน่าย เลขที่ตั้ง ๔ ม.๑๒ ซ.บ้านหนองกระบอก ต.นาแก้ว อ.โพนนาแก้ว จ.สกลนคร

เดือน/ปี	จำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตใหม่	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
เมษายน ๒๕๖๗	-	-	-
เมษายน ๒๕๖๘	๑	๑๑.๕๐	๐

ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบจะพบว่าในเดือนเมษายน ๒๕๖๘ มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงานใหม่เพิ่มขึ้นอัตราร้อยละ ๑๐๐ มีจำนวนเงินลงทุนเพิ่มขึ้นอัตราร้อยละ ๑๐๐ และมีจำนวนคนงานเท่าเดิม จากเดือนเดียวกันในปี ๒๕๖๗

๓.๒ โรงงานที่แจ้งเริ่มประกอบกิจการโรงงาน ในเดือนเมษายน ๒๕๖๘ **ไม่มี**โรงงานที่แจ้งเริ่มประกอบกิจการโรงงาน

เดือน/ปี	จำนวนโรงงานที่แจ้งเริ่มประกอบกิจการโรงงาน	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
เมษายน ๒๕๖๗	๒	๑๕๕.๗๐	๒๒
เมษายน ๒๕๖๘	-	-	-

ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบจะพบว่าในเดือนเมษายน ๒๕๖๘ มีจำนวนโรงงานที่แจ้งเริ่มประกอบกิจการโรงงานลดลงอัตราร้อยละ ๑๐๐ มีจำนวนเงินลงทุนลดลงอัตราร้อยละ ๑๐๐ และมีจำนวนคนงานลดลงอัตราร้อยละ ๑๐๐ จากเดือนเดียวกันในปี ๒๕๖๗

๓.๓ โรงงานที่ได้รับการอนุญาตขยายโรงงาน ในเดือนเมษายน ๒๕๖๘ **ไม่มี**โรงงานที่ได้รับการอนุญาตขยายโรงงาน

เดือน/ปี	จำนวนโรงงานที่ได้รับการอนุญาตขยายโรงงาน	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
เมษายน ๒๕๖๗	-	-	-
เมษายน ๒๕๖๘	-	-	-

ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบจะพบว่าในเดือนเมษายน ๒๕๖๘ ไม่มีโรงงานที่ได้รับการอนุญาตขยายโรงงานเท่าเดิมกับเดือนเดียวกันในปี ๒๕๖๗

๓.๔ โรงงานที่แจ้งเลิกประกอบกิจการโรงงานในเดือนเมษายน ๒๕๖๘ ไม่มีโรงงานที่แจ้งเลิกประกอบกิจการโรงงาน

เดือน/ปี	จำนวนโรงงานที่แจ้งเลิกประกอบกิจการโรงงาน	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
เมษายน ๒๕๖๗	๒	๔๐.๓	๖๑
เมษายน ๒๕๖๘	-	-	-

ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบจะพบว่าในเดือนเมษายน ๒๕๖๘ มีโรงงานที่แจ้งเลิกประกอบกิจการโรงงานลดลงอัตราร้อยละ ๑๐๐ มีจำนวนเงินลงทุนลดลงอัตราร้อยละ ๑๐๐ และมีจำนวนคนงานลดลงอัตราร้อยละ ๑๐๐ จากเดือนเดียวกัน

รายละเอียดความเคลื่อนไหวของภาวะการณ์ลงทุนดังกล่าวข้างต้น สามารถจำแนกรายละเอียดตามประเภทอุตสาหกรรม ได้ดังนี้

๑. ประเภทอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงานใหม่	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑. แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๑	๑๑.๕๐	๐
รวม	๑	๑๑.๕๐	๐

๒. ประเภทอุตสาหกรรมที่แจ้งเริ่มประกอบกิจการโรงงาน	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
ไม่มี	-	-	-
รวม	-	-	-

๓. ประเภทอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตขยายโรงงาน	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
ไม่มี	-	-	-
รวม	-	-	-

๔. ประเภทอุตสาหกรรมที่แจ้งเลิกประกอบกิจการ	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
ไม่มี	-	-	-
รวม	-	-	-

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๘)

อุตสาหกรรมเกลือสินเธาว์ที่จังหวัดสกลนครผลิตได้ประมาณ ๒๕,๕๔๐ ตัน/ปี พบมากที่ตำบลกุดเรือคำ อำเภอนารินวาส

ตารางแสดงการผลิตเกลือสินเธาว์ในจังหวัดสกลนคร

ลำดับ	หมู่บ้าน	ตำบล	อำเภอ	ปริมาณเกลือ(ตัน/ปี)
๑	กุดเรือคำ หมู่ที่ ๑	กุดเรือคำ	วานรนิวาส	๒๓,๐๔๐
๒	จำปาดงเหนือ หมู่ที่ ๖	กุดเรือคำ	วานรนิวาส	๒,๕๐๐

หมายเหตุ : ข้อมูลการผลิตเกลือสินเธาว์มีปริมาณลดจำนวนลงในรอบปีการผลิต ๒๕๖๓ เนื่องจาก โรงงานผลิตเกลือสินเธาว์บางแห่งมีแรงม้ต่ำกว่า ๕๐ แรงม้า จึง ไม่มีสถานะเป็นโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตั้งแต่วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลบังคับใช้ เนื่องจากขาดองค์ประกอบคำว่า “โรงงาน” ตามมาตรา ๕ ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๘)

สถิติการจดทะเบียนนิติบุคคลจังหวัดสกลนคร ปี ๒๕๖๗ (๑ มกราคม – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗)

สถิติการจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ ปี ๒๕๖๗ ของจังหวัดสกลนคร (ช่วงเดือน ๑ มกราคม – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗) รวมทั้งสิ้น ๓๖๙ ราย พุนจดทะเบียนทั้งสิ้น ๕๓๖.๗๖ ล้านบาท แบ่งเป็นบริษัทจำกัด จำนวน ๑๖๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๕๓ พุนจดทะเบียน ๒๙๗.๑๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๓๕ และห้างหุ้นส่วนจำกัด ๒๐๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๔๗ พุนจดทะเบียน ๒๓๙.๖๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๖๕ ประเภทธุรกิจที่มีการจดทะเบียนตั้งใหม่สูงสุด ๓ อันดับ ได้แก่ อันดับที่ ๑ กิจการก่อสร้างทั่วไป จำนวน ๗๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๓๓ พุนจดทะเบียน ๑๑๔.๑๐ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๒๖ อันดับที่ ๒ การขายส่งวัตถุดิบอื่นๆ ทางเกษตร จำนวน ๒๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕.๔๒ พุนจดทะเบียน ๓.๕๑ คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๖ และอันดับที่ ๓ การบริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร จำนวน ๑๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๒ พุนจดทะเบียน ๒๕.๓๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๔.๗๑

ในส่วนของการจดทะเบียนเลิกกิจการ ปี ๒๕๖๗ (ช่วงเดือน ๑ มกราคม – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗) รวมทั้งสิ้น ๑๓๙ ราย พุนจดทะเบียนทั้งสิ้น ๒๒๔.๑๘ ล้านบาท แบ่งเป็นบริษัท จำนวน ๔๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๗๘ พุนจดทะเบียน ๖๔.๒๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๖๖ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ๙๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๕๐ พุนจดทะเบียน ๑๕๘.๙๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๘๙ และบริษัทมหาชนจำกัด ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๒ พุนจดทะเบียน ๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๔๕ ประเภทธุรกิจที่มีการจดทะเบียนเลิกสูงสุด ๓ อันดับ ได้แก่ อันดับที่ ๑ การขายปลีก ขายส่งสินค้าทั่วไป จำนวน ๕๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๑๓ พุนจดทะเบียน ๘๐.๔๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๘๙ อันดับที่ ๒ กิจการก่อสร้างทั่วไป จำนวน ๔๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๐๙ พุนจดทะเบียน ๘๘.๘๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๖๓ และอันดับที่ ๓ โรงแรมและภัตตาคาร จำนวน ๑๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๙ พุนจดทะเบียน ๑๓.๗๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖.๑๑

ตารางแสดงสถิติการจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่

ประเภทธุรกิจ	๒๕๖๔		๒๕๖๕		๒๕๖๖		๒๕๖๗		นิติบุคคลคงอยู่ ณ ธันวาคม ๒๕๖๗	
	ราย	ทุน/ล้านบาท	ราย	ทุน/ล้านบาท	ราย	ทุน/ล้านบาท	ราย	ทุน/ล้านบาท	ราย	ทุน/ล้านบาท
บริษัทจำกัด	๑๖๐	๓๑๐.๔๐	๑๖๗	๔๑๓.๑๐	๑๘๓	๔๐๓.๖๐	๑๖๘	๒๙๗.๑๐	๑,๓๑๑	๘,๔๗๗.๔๙
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	๓๓๔	๔๑๒.๓๑	๒๒๓	๒๗๘.๘๐	๑๙๑	๒๓๕.๖๖	๒๐๑	๒๓๙.๖๖	๒,๓๑๕	๕,๔๗๖.๖๔
ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล	๑	๐.๙๐	-	-	๒	๑.๓๐	-	-	๗	๔.๒๓
รวม	๔๙๕	๗๒๓.๖๑	๓๙๐	๖๙๑.๙๐	๓๗๖	๖๔๐.๕๖	๓๖๙	๕๓๖.๗๖	๓,๖๓๓	๑๓,๙๕๘.๓๖

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสกลนคร กลุ่มทะเบียนธุรกิจและอำนวยความสะดวกทางการค้า (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ทรัพยากรดินและที่ดิน

ดินในพื้นที่จังหวัดสกลนครแบ่งออกได้เป็น ๒ กลุ่มใหญ่ ได้แก่ บริเวณเทือกเขาทางตอนใต้เป็นดินบนภูเขาที่ลาดเชิงเขาทั่วไปส่วนบริเวณที่ราบเป็นดินเกิดบนที่ราบชั้นบันไดสูงที่เก่าๆ ของลำน้ำ ดินเกิดบนที่ราบชั้นบันไดสูงที่เก่าๆ ของลำน้ำเป็นดินที่มีความสมบูรณ์ต่ำมากดินส่วนใหญ่เป็นดินปนทราย ซึ่งมีโครงสร้างไม่คงทนเมื่อมีฝนตกทำให้เกิดการกัดกร่อนผิวดินสูง โดยเฉพาะบริเวณที่ว่างเปล่าเป็นเหตุให้ดินถูกน้ำที่ซึมลงไปชะล้างอาหารและสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อพืช ลงไปยังส่วนลึกพื้นเขต ของรากพืชที่จะดูดเอามาเลี้ยงลำต้นได้ การปรับปรุงดินทำได้ค่อนข้างลำบากเพราะการใส่ปุ๋ยอย่างเดียวยังไม่เพียงพอจะต้องดูแลเรื่องการชลประทานและการจัดการบำรุงรักษาดินอื่น ๆ พร้อมกันไปด้วย

นอกจากปัญหาความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำแล้วจังหวัดสกลนครยังประสบปัญหาด้านดินเค็มตามผลการสำรวจของกรมพัฒนาที่ดิน พบว่า จังหวัดมีพื้นที่ดินเค็มระดับต่าง ๆ คือที่กลุ่มมีเกลือมาก ๒๐๓.๖๔ ตารางกิโลเมตรคิดเป็นร้อยละ ๒.๑ ของพื้นที่รวมทั้งจังหวัด ที่กลุ่มมีเกลือปานกลาง ๑๕๖.๕๗ ตารางกิโลเมตรคิดเป็นร้อยละ ๑.๖ ที่กลุ่มมีเกลือน้อย ๑,๓๖๓.๐๖ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒ และที่สูงประกอบด้วยหินที่มีเกลืออีก ๑,๔๓๓.๑๘ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๙

จังหวัดสกลนคร มีพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดดินเค็มที่มีสาเหตุจากการทำเกลือ ในเขตอำเภอบ้านม่วงและอำเภอดงหลวง จังหวัดสกลนคร พบว่าบริเวณตำบลหนองกวางพื้นที่เสี่ยงได้แก่ที่ลุ่มบ้านจานบ้านดงยางบ้านหนองแอก บริเวณตำบลกุดเรือคำพื้นที่เสี่ยง ได้แก่ ที่ลุ่มบ้านจำปาตง,บ้านโคกก่องทิศตะวันออกของบ้านนาทม, ทิศตะวันออกของบ้านนาดอกไม้,บ้านโพธิ์ศิลา ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๒๘,๐๐๐ ไร่ (รวมจากบริเวณตำบลหนองกวางด้วย เนื่องจากเป็นพื้นที่ติดกัน) ปัญหาแผ่นดินทรุดตัวเป็นปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

- ทรัพยากรป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้จังหวัดสกลนครในปัจจุบัน พบในบริเวณที่อยู่ใกล้กับแนวเทือกเขาภูพานเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนั้นจะกระจายเป็นหย่อมๆ ตามท้องที่อำเภอต่าง ๆ ภายในจังหวัด สำหรับสภาพป่าไม้ที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติอยู่จะพบในท้องที่ อำเภอภูพาน อำเภอส่องดาว อำเภอเต่างอย และอำเภอโคกศรีสุพรรณ โดยป่าที่พบส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นป่าผลัดใบ ป่าเต็งรัง ประเภทป่าแดง และป่าโปร่ง พันธุ์ไม้ที่สำคัญที่พบได้แก่ ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้พลอง ไม้ยาง ไม้ประดู่ ไม้มะค่าโมง ไม้มะค่าแต้ ไม้แดง และไม้ไผ่ป่า เป็นต้น

ตารางแสดงพื้นที่ป่าไม้

ปี พ.ศ.	พื้นที่ (ตร.กม.)	พื้นที่ป่าไม้ (ไร่)	% ของพื้นที่จังหวัด
๒๕๔๗	๒,๐๔๘	๑,๒๘๐,๐๐๐	๒๑.๓๒
๒๕๕๒	๑,๙๑๐	๑,๑๙๓,๗๕๐	๑๙.๘๙
๒๕๕๖	๑,๗๕๓.๒๗	๑,๐๙๕,๗๙๕.๙๙	๑๘.๓
๒๕๕๗	๑,๖๙๕.๔๑	๑,๐๕๙,๖๓๖.๙๘	๑๗.๗๐
๒๕๕๘	๑,๖๙๑.๒๒	๑,๐๕๗,๐๑๕.๒๐	๑๗.๖๕
๒๕๕๙	๑,๖๙๑.๐๕	๑,๐๕๖,๙๑๑.๙๕	๑๗.๖๕
๒๕๖๐	๑,๖๙๐.๐๒	๑,๐๕๖,๒๖๗.๑๗	๑๗.๖๔

ปี พ.ศ.	พื้นที่ (ตร.กม.)	พื้นที่ป่าไม้ (ไร่)	% ของพื้นที่จังหวัด
๒๕๖๑	๑,๖๘๘.๗๘	๑,๐๖๑,๗๔๑.๑๐	๑๗.๗๓
๒๕๖๒	๑,๖๙๒.๒๖	๑,๐๕๗,๖๖๖.๗๖	๑๗.๖๗
๒๕๖๓	๑,๖๘๓.๑๖	๑,๐๕๑,๙๗๓.๒๔	๑๗.๕๗
๒๕๖๔	๑,๖๗๕.๕๔	๑,๐๔๗,๒๑๖.๒๓	๑๗.๔๙
๒๕๖๕	๑,๖๕๘.๑๐	๑,๐๓๖,๓๑๖	๑๗.๓๑
๒๕๖๖	๑,๖๕๘.๖๐	๑,๐๓๖.๖๒	๑๗.๓๑
๒๕๖๗	๑,๖๒๒.๙๑	๑,๐๑๔,๓๑๗.๙๖	๑๖.๙๔

ที่มา : สำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

๑) พื้นที่ป่าของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๗ อ้างอิงจากข้อมูลสถิติกรมป่าไม้ ปี ๒๕๕๒

๒) สัดส่วนพื้นที่สีเขียวต่อพื้นที่จังหวัดสกลนคร

- พื้นที่จังหวัดสกลนคร ๖,๐๐๓,๖๐๒ ไร่
- พื้นที่ป่าไม้จังหวัดสกลนคร ๑,๖๒๒.๙๐๘๗ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๐๑๔,๓๑๗.๙๖ ไร่ (ปี ๒๕๖๗)
- พื้นที่การเกษตร ๓,๘๘๖,๘๔๑ ไร่

- ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำจำแนกตามประเภทแหล่งน้ำ (อ่างเก็บน้ำ ฝายน้ำล้น ลำห้วยคลอง หนอง บึง ระบบประปา และบ่อบาดาล เป็นรายอำเภอ ในจังหวัดสกลนคร

ตารางแสดงแหล่งน้ำจำแนกตามประเภทแหล่งน้ำเป็นรายอำเภอในจังหวัดสกลนคร

ลำดับ	อำเภอ	จำนวนแหล่งน้ำจำแนกตามประเภทแหล่งน้ำ(แห่ง)							
		อ่างเก็บน้ำ			ฝายน้ำล้น	ลำห้วยคลอง	หนองบึง	ระบบประปา	บ่อบาดาล
		ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก					
๑	เมืองสกลนคร	๑	๓	๓๑	๕๕	๒๕๐	๒๐๗	๑๐๑	๓๒๐
๒	กุสุมาลย์	.	๑	๒๐	๕๒	๑๒๘	๕๑	๓๖	๑๓๖
๓	กุตุบัก	-	๑	๖	๑๑	๑๐๑	๒๖	๑๙	๕๐
๔	คำตากล้า	-	-	๑๒	๙	๗๙	๓๓	๕๙	๖๑
๕	โคกศรีสุพรรณ	-	๒	๑๖	๓๖	๘๐	๕๖	๒๔	๑๔๙
๖	เจริญศิลป์	-	๒	๑๐	๖๑	๑๐๗	๓๔	๔๗	๗๙
๗	เต่างอย	-	๑	๑๓	๔๗	๕๕	๑๔๐	๒๕	๖๖
๘	นิคมน้ำอูน	-	-	-	๙	๑๔	๗	๒๒	๔๑
๙	บ้านม่วง	-	๕	๓๖	๑๐๓	๒๓๗	๑๓๖	๙๐	๑๑๒
๑๐	พรรณานิคม	-	๓	๑๔	๕๑	๒๓๙	๓๒๙	๗๓	๒๐๖
๑๑	พังโคน	๑	๔	๒	๖๒	๗๗	๑๐๕	๔๓	๗๐
๑๒	โพนนาแก้ว	-	-	๒	๒๖	๑๖๓	๘๒	๔๐	๕๕๖

ลำดับ	อำเภอ	จำนวนแหล่งน้ำจำแนกตามประเภทแหล่งน้ำ(แห่ง)							
		อ่างเก็บน้ำ			ฝาย น้ำล้น	ลำห้วย คลอง	หนอง บึง	ระบบ ประปา	บ่อ บาดาล
		ขนาดใหญ่	ขนาด กลาง	ขนาดเล็ก					
๑๓	ภูพาน	๑	๔	๒๒	๗	๖๘	๙	๓๑	๒๕
๑๔	วานรนิวาส	-	๓	๔	๑๐๓	๒๘๑	๑๓๕	๙๔	๑๙๖
๑๕	วาริชภูมิ	-	๑	๑๐	๗๔	๘๙	๗๕	๔๐	๗๐
๑๖	สว่างแดนดิน	-	๒	๒๙	๙๗	๓๓๙	๒๐๘	๑๒๙	๒๐๒
๑๗	ส่องดาว	-	๑	๕	๑๔	๓๖	๘	๒๐	๕๓
๑๘	อากาศอำนวย	-	-	๑๒	๑๗๑	๘๘	๓๒	๔๔	๗๒
รวม		๓	๓๔	๒๔๔	๙๘๘	๒,๔๓๑	๑,๖๗๓	๙๓๗	๒,๔๖๔

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสกลนคร (ข้อมูล ณ เดือนเดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

จังหวัดสกลนคร มีแม่น้ำ ห้วย ลำธาร คลอง จำนวน ๒๗๐ สาย ซึ่งในจำนวนนี้ มีที่ใช้งานได้ในฤดูแล้ง จำนวน ๒๖๖ สาย มีหนอง บึง จำนวน ๒๐๒ แห่ง ที่มีสภาพใช้งานได้ฤดูแล้งได้ทุกแห่ง และมีแหล่งน้ำอื่น ๆ อีก จำนวน ๑๑ แห่ง ที่มีสภาพใช้งานได้ในฤดูแล้งทุกแห่งเช่นเดียวกันแหล่งน้ำที่สำคัญของจังหวัดสกลนคร นอกจากน้ำฝนแล้วยังได้แก่ น้ำท่า ซึ่งประกอบ ด้วย แหล่งน้ำธรรมชาติหลายสาย อันมีต้นน้ำอยู่ในบริเวณเทือกเขาภูพาน ลำน้ำที่สำคัญ ได้แก่

๑) ลำน้ำสงคราม

เป็นลำน้ำที่มีขนาดค่อนข้างใหญ่ ปริมาณน้ำมาก เป็นสายน้ำหลักสำคัญของแอ่งสกลนคร ในเขตภาคอีสานตอนบนต้นน้ำเกิดบริเวณเทือกเขาภูพานพื้นที่อำเภอส่องดาว ไหลผ่านอำเภอสว่างแดนดิน อำเภอเจริญศิลป์ อำเภอบ้านม่วง อำเภอคำตากล้าและอำเภออากาศอำนวยของจังหวัดสกลนคร แล้วไหลลงบรรจบแม่น้ำโขงที่ตำบลไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ลำน้ำสงครามประกอบด้วยลำน้ำสาขาสายสำคัญ ได้แก่ ลำน้ำยาม ลำน้ำออน ตลอดความยาวลำน้ำสงคราม ๔๘๐ กิโลเมตร

ความต้องการใช้น้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยปีละประมาณ ๑๑.๖๓ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยมีความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตรเฉลี่ยปีละ ๓๔ ล้านลูกบาศก์เมตร จำนวนประชากร ในลุ่มน้ำ มีประมาณ ๒๗,๕๖๐ คน เป็นครอบครัวเกษตรกรประมาณ ๕๖,๓๘๗ ครอบครัว ครอบครองพื้นที่เกษตรเฉลี่ย ๒๐.๐๔ ไร่ต่อครัวเรือน มีรายได้เฉลี่ยประมาณ ๔,๒๕๔ บาท/คน/ปี ลำน้ำสงครามตอนบน มีพื้นที่รับน้ำฝน ๓,๒๗๑ ตารางกิโลเมตร มีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ จำนวน ๙๖ โครงการ และเครื่องสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า จำนวน ๕ โครงการ สภาพปัจจุบันพบว่าสภาวะขาดแคลนน้ำของผู้ใช้น้ำด้านต่าง ๆ ในลุ่มน้ำสงครามตอนบนอยู่ในระดับขาดแคลนน้อย

๒) ลำน้ำยาม

เป็นลำน้ำขนาดเล็ก ต้นน้ำเกิดบริเวณเทือกเขาภูพาน เขตอำเภวาริชภูมิไหลผ่านอำเภอส่องดาว อำเภอสว่างแดนดิน อำเภovanรนิวาส อำเภอพรรณานิคมและไหลลงแม่น้ำสงครามที่อำเภออากาศอำนวย ลำน้ำยามมีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๑,๗๓๐ ตรม. (๑,๐๘๑,๒๙๘ ไร่) อยู่ในพื้นที่อำเภวาริชภูมิ ส่องดาว, สว่างแดนดิน, เจริญศิลป์, พรรณานิคม, วานรนิวาส และอากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร อำเภอศรีสงคราม, นาหว้า จังหวัดนครพนม มีพื้นที่ลุ่มน้ำประกอบด้วย

ความต้องการใช้น้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยปีละประมาณ ๔.๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรโดยมีความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตรเฉลี่ยปีละ ๑๗ ล้านลูกบาศก์เมตร จำนวนประชากรในลุ่มน้ำ มีประมาณ ๒๐๓,๑๒๙ คน เป็นครอบครัวเกษตรกรประมาณ ๓๑,๕๙๕ ครอบครัวครอบครองพื้นที่เกษตรเฉลี่ย

๑๙.๕๖ ไร่ต่อครัวเรือน มีรายได้เฉลี่ยประมาณ ๔,๗๑๙ บาท/คน/ปี ลำน้ำยาม มีพื้นที่รับน้ำฝน ๑,๗๓๐ ตารางกิโลเมตร มีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำจำนวน ๓๘ โครงการและเครื่องสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า จำนวน ๑ โครงการ และสภาพปัจจุบันพบว่าสถานะขาดแคลนน้ำของผู้ใช้น้ำด้านต่างๆ ในลุ่มน้ำยาม อยู่ในระดับขาดแคลนน้อย

๓) ลำน้ำอูน

เป็นลำน้ำขนาดกลางมีต้นน้ำอยู่ที่เทือกเขาภูพาน เขตอำเภอกุดบาก ไหลลงสู่เขื่อนกัน ลำน้ำอูน ซึ่งเป็นเขื่อนขนาดใหญ่ที่สุดของจังหวัดสกลนคร ปริมาณเก็บกักน้ำได้ ๕๒๐ ล้านลูกบาศก์เมตร เนื่องจากมีปริมาณน้ำมาก ไหลผ่านพื้นที่ราบ ซึ่งเป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ของจังหวัดสกลนคร ได้มีการพัฒนาให้มีการกระจายน้ำชลประทานในระดับแปลงนา การจัดรูปที่ดิน พื้นที่ประมาณ ๑๖๔,๕๗๔ ไร่ เขตพื้นที่อำเภอพังโคน อำเภอพรรณานิคมและอำเภอเมืองสกลนคร นอกจากนี้จะมีการส่งเสริมให้เกษตรกรทำนา ตามฤดูกาลแล้วยังมีการส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชฤดูแล้ง ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจของจังหวัดสกลนคร ทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดสกลนครมีมูลค่าสูงมาก

ลำน้ำอูนมีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๓,๕๔๓ ตารางกิโลเมตร (๒,๒๑๑,๓๖๖ ไร่) อยู่ในพื้นที่อำเภอภูพาน, อำเภอกุดบาก, อำเภอโคกศรีสุพรรณ, อำเภอวาริชภูมิ, อำเภอพังโคน, อำเภอสว่างแดนดิน, อำเภอพรรณานิคม, อำเภอนาหว้า, อำเภอเมืองสกลนคร, อำเภอกุสุมาลย์, อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร อำเภอโนนหว้า, อำเภอโพนสวรรค์, อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม มีพื้นที่ลุ่มน้ำประกอบด้วย

ความต้องการใช้น้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยปีละประมาณ ๘.๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยมีความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตรเฉลี่ยปีละ ๒๐๑ ล้านลูกบาศก์เมตร จำนวนประชากรในลุ่มน้ำมีประมาณ ๓๖๐,๒๗๒ คน เป็นครอบครัวเกษตรกรประมาณ ๕๙,๐๘๗ ครัวเรือนครอบครองพื้นที่เกษตรเฉลี่ย ๑๙.๕๖ ไร่ต่อครัวเรือน มีรายได้เฉลี่ยประมาณ ๕,๑๘๓ บาท/คน/ปี

๔) ลำน้ำพุง

ต้นน้ำเกิดในเขตอำเภอภูพาน มีสภาพลาดชันในช่วงต้นน้ำไหลผ่านท้องที่อำเภอกุดบากลงสู่เขื่อนน้ำพุงของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ความจุ ๑๖๕ ล้านลูกบาศก์เมตร จากนั้นไหลผ่านอำเภอต่างอย, อำเภอโคกศรีสุพรรณ และอำเภอเมืองสกลนคร แล้วไหลลงหนองหาร ซึ่งลำน้ำพุงมีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๘๓๗ ตารางกิโลเมตร (๕๒๒,๘๓๗ ไร่) อยู่ในพื้นที่อำเภอภูพาน, ต่างอย, เมืองสกลนคร โคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร

ความต้องการใช้น้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยปีละประมาณ ๑.๔๕ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยมีความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตรเฉลี่ยปีละ ๗๒.๙๒ ล้านลูกบาศก์เมตร จำนวนประชากรในลุ่มน้ำ มีประมาณ ๗๕,๗๑๖ คน เป็นครอบครัวเกษตรกรประมาณ ๑๗,๐๐๓ ครัวเรือนครอบครองพื้นที่เกษตรเฉลี่ย ๑๔.๑๗ ไร่ต่อครัวเรือน มีรายได้เฉลี่ยประมาณ ๕,๗๕๕ บาท/คน/ปี ลำน้ำพุงมีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำจำนวน ๔๒ โครงการ และเครื่องสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า จำนวน ๑ โครงการ สภาพปัจจุบันพบว่าสถานะขาดแคลนน้ำของผู้ใช้น้ำด้านต่างๆในลุ่มน้ำพุง อยู่ในระดับขาดแคลนน้อย

๕) ลำน้ำก่ำ

เป็นลำน้ำลักษณะพิเศษที่มีต้นน้ำที่สำคัญอยู่ที่หนองหาร เสมือนเป็นทางระบายน้ำของลำน้ำพุงและลำน้ำในหนองหารไปยังแม่น้ำโขง โดยไหลผ่านอำเภอเมืองสกลนคร อำเภอโคกศรีสุพรรณของจังหวัดสกลนคร ผ่านอำเภอนาแก ไหลลงแม่น้ำโขงที่อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ลำน้ำก่ำมีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๒,๖๗๙ ตารางกิโลเมตร (๑,๖๗๓,๘๗๗ ไร่) อยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองสกลนคร โพนนาแก้ว โคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร และมีโครงการพัฒนาลุ่มน้ำก่ำ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ เป็นโครงการที่ประชาชนในท้องถิ่นบริเวณ ๒ ฝั่ง ลำน้ำก่ำในเขตสกลนครและนครพนม ทูลเกล้าขอความช่วยเหลือจากพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ให้ทรงแก้ปัญหาในเรื่องน้ำท่วมพื้นที่เพาะปลูกในฤดูฝน และขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร รวมทั้งอุปโภคบริโภคในฤดูแล้งโดยมอบหมายกรมชลประทานพิจารณาว่าโครงการและก่อสร้างโครงการพัฒนาลุ่มน้ำก่ำจังหวัดสกลนคร-นครพนม และทรงวางโครงการด้วยพระองค์เอง

สภาพภูมิประเทศในเขตพื้นที่โครงการฯ มีความลาดเทจากทิศตะวันตกไปทางทิศตะวันออก ความลาดเทจากหนองหารไปยังอำเภอนาแกประมาณ ๑ : ๕๐๐๐ และจากอำเภอนาแก ไปถึงปากลำน้ำก่ำไปจดแม่น้ำโขงประมาณ ๑:๕๐๐๐ พื้นที่สองฝั่งของลำน้ำก่ำ ส่วนใหญ่เป็นที่นา มีหมู่บ้านตั้งกระจายอยู่ในที่เนินตลอดลำน้ำ ช่วงปลายลำน้ำก่ำมีสภาพเป็นที่ลุ่ม น้ำท่วมถึงเป็นประจำโดยเฉลี่ยมีตลิ่งสูงประมาณ ๕ เมตร มีความยาวประมาณ ๑๒๓ กิโลเมตร ลักษณะคดเคี้ยวมาก พื้นที่รับน้ำฝนรวมประมาณ ๓,๔๕๐ ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยต่อปีประมาณ ๑,๔๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ลำน้ำก่ำมีน้ำไหลตลอดปี แต่ในหน้าแล้งมีน้ำไหลน้อยมาก กรมชลประทาน ได้ก่อสร้างประตูระบายน้ำในลำน้ำก่ำ จำนวน ๔ แห่ง ตามพระราชดำริฯ เพื่อเก็บกักน้ำและยกระดับให้สูงขึ้นในพื้นที่จังหวัดสกลนครมีจำนวน ๑ แห่ง คือประตูระบายน้ำบ้านหนองบึง ตำบลด่านม่วงคำ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร ก่อสร้างเสร็จปี ๒๕๔๓ เป็นประตูระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็กบานระบายโค้ง ขนาดความกว้าง ๖ เมตร สูง ๗.๕๐ เมตร ๒ ช่องความจุในลำน้ำที่ระดับเก็บกัก ๑.๘๗ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ระบบส่งน้ำ ๑๒,๖๐๐ ไร่

ความต้องการใช้น้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยปีละประมาณ ๑.๓๘ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยมีความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตรเฉลี่ยปีละ ๒๐๐.๕๓ ล้านลูกบาศก์เมตร จำนวนประชากรในลุ่มน้ำมีประมาณ ๓๓๕,๙๒๐ คน เป็นครอบครัวเกษตรกรประมาณ ๕๓,๔๘๕ ครอบครัวครอบครองพื้นที่เกษตรเฉลี่ย ๑๔.๙๖ ไร่ต่อครัวเรือน มีรายได้เฉลี่ยประมาณ ๕,๐๒๙ บาท/คน/ปี ลำน้ำก่ำ มีพื้นที่รับน้ำฝนมีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำจำนวน ๑๙๘ โครงการ และเครื่องสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า จำนวน ๓๗ โครงการ สภาพปัจจุบันพบว่าสภาวะขาดแคลนน้ำของผู้ใช้น้ำด้านต่างๆ ในลุ่มน้ำก่ำ อยู่ในระดับขาดแคลนน้อย

๖) พื้นที่ชุ่มน้ำหนองหาร

ได้ประกาศเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติของประเทศไทย ภาควะวันออกเฉียงเหนือหนองหารเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และมีขนาดใหญ่เป็นอันดับ ๒ ของประเทศ มีพื้นที่ผิวน้ำประมาณ ๔๖,๐๐๐ ไร่ หรือ ๑๒๓ ตารางกิโลเมตร แต่มีพื้นที่หนองหารทั้งหมด ๗๗,๐๑๖ ไร่ มีความลึกเฉลี่ย ๒.๐๐ เมตร จุดที่ลึกที่สุดประมาณ ๔.๕๐ เมตร มีแหล่งน้ำต้นน้ำเป็นลำห้วยไหลลงสู่หนองหารทั้งสิ้น ๒๑ สาย เป็นแหล่งต้นน้ำที่ใหญ่ที่สุด โดยมีลุ่มน้ำพุซึ่งเกิดจากเทือกเขาภูพานเป็นแหล่งต้นน้ำที่สำคัญที่สุด หนองหารเชื่อมต่อกับแม่น้ำโขงโดยไหลลงสู่ลุ่มน้ำก่ำและไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่อำเภอนาคูพนม จังหวัดนครพนม ซึ่งลุ่มน้ำก่ำมีความยาวประมาณ ๑๒๐ กิโลเมตร

เดิมหนองหารเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่เป็นระบบปิดในเขตพื้นที่หนองหาร มีเกาะดอนมากกว่า ๖๐ เกาะดอน แต่ปัจจุบันเหลือเพียง ๑๘ เกาะดอน เกาะดอนที่ใหญ่ที่สุดคือดอนสวรรค์ทำให้มีการสะสม สิ่งต่าง ๆ ทั้งการทับถมตะกอนของเสียจากชุมชนและการทำการเกษตร มีผลให้หนองหารตื้นเขินเกิดการเน่าเสียเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว สภาพหนองหารบริเวณพื้นที่ติดเทศบาลนครสกลนครมีผักตบชวาขึ้นหนาแน่น เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากน้ำเสียที่ระบายจากเมืองทำให้วัชพืชน้ำเจริญงอกงามขยายพันธุ์จนมีปริมาณมาก และความหนาแน่นของพันธุ์ไม้น้ำที่ขึ้นปกคลุมพื้นที่ผิวน้ำในหนองหารมีประมาณร้อยละ ๓๐ ของพื้นที่ผิวน้ำ ซึ่งจะสามารถมองเห็นได้ชัดเจนเป็นผลทำให้ปริมาตรเก็บกักน้ำลดน้อยลง และแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำลดลงไปด้วย หนองหารมีลักษณะทางกายภาพเป็นที่ราบเนินลอนลาดคล้ายแอ่งกระทะแบน พื้นดินเป็นดินทรายและลูกรัง ในฤดูแล้งน้ำจะแห้งสามารถเดินเท้าเปล่าไปมาหาสู่กันได้

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ มีการสำรวจเพื่อการพัฒนาลุ่มน้ำหนองหาร ได้มีการก่อสร้างประตูระบายน้ำระหว่างหนองหารกับลำน้ำก่ำที่ไหลลงสู่แม่น้ำโขง ประตูระบายน้ำแล้วเสร็จปี ๒๕๔๖ ชื่อว่า “แหวพยัคฆ์คัน” แต่ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ก่อสร้างประตูระบายน้ำใหม่ชื่อว่าประตู “สุรัสวดี” โดยมีระดับเก็บกักน้ำสูงกว่าประตูแหวพยัคฆ์คัน ๕๐ เซนติเมตร เก็บกักน้ำได้ประมาณ ๑๙๘ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ผิวน้ำ ๑๒๓ ตารางกิโลเมตร โดยประตูสุรัสวดีมีการออกแบบด้านข้างประตูมีบันไดปลาโจนเพื่อให้ปลาจากแม่น้ำโขง ที่เดินผ่านลำน้ำก่ำได้ข้ามมาวางไข่ในหนองหาร แต่ไม่สามารถขึ้นมาได้ทั้งหมด ในระยะที่หนองหารมีระดับน้ำลดต่ำลงจนถึงระดับต่ำสุด

ปริมาณน้ำในหนองหารจะมีปริมาตรประมาณ ๑๑๙ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ผิวน้ำลดลงเหลือเพียง ๗๓ ตารางกิโลเมตร ทำให้หนองหารเป็นแหล่งเก็บกักน้ำอย่างถาวร

รายงานผลคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน ๒๙ สถานี ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๙ อุตธานีการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน ในพื้นที่รับผิดชอบ ๖ จังหวัด ของสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๙ อุตธานี ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ครั้งที่ ๑ เดือนมกราคม ๒๕๖๖ โดยดำเนินการตรวจวัดคุณภาพน้ำ ๖ แหล่งน้ำ รวมทั้งหมด ๒๙ จุดตรวจวัด ได้แก่ แม่น้ำเลย แม่น้ำสงคราม แม่น้ำอูน แม่น้ำโขง แม่น้ำห้วยหลวง และหนองหารสกลนคร โดยมีรายละเอียด ดังนี้พบว่า สถานีที่มีคุณภาพน้ำ อยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ ๗๖ พอใช้ ร้อยละ ๑๔ เสื่อมโทรม ร้อยละ ๗ และเสื่อมโทรมมาก ร้อยละ ๓ โดยแหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำในแต่ละสถานีส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ พอใช้ รองลงมาอยู่ในเกณฑ์คุณภาพน้ำเสื่อมโทรมดี และเสื่อมโทรมมาก การตรวจวิเคราะห์ปริมาณโลหะหนัก ได้แก่ โครเมียม (Cr) แคดเมียม (Cd) แมงกานีส (Mn) นิกเกิล (Ni) ตะกั่ว (Pb) สังกะสี (Zn) ทองแดง (Cu)ปรอท (Hg) ซิลิเนียม (Se) และสารหนู (As)พบว่าทั้ง ๒๙ สถานี มีค่าไม่เกินมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน

สรุปแนวทางการแก้ไขปัญหาแหล่งน้ำโดยรวมควรมีการรณรงค์ให้ประชาชนลดการใช้น้ำเพื่อลดน้ำเสียและมีการจัดการน้ำเสียที่ต้นทางโดยการบำบัดน้ำเสียที่บ้านเรือน นำน้ำที่บำบัดแล้วกลับมาใช้ประโยชน์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน และดำเนินงานระบบบำบัดน้ำเสียรวมที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพ จัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียเพื่อมีรายได้ ในการดูแลและบำรุงรักษาระบบ หรือส่งเสริมให้มีการบำบัดน้ำเสียในบ้านเรือนเบื้องต้นโดยใช้ถังบำบัดสำเร็จรูป พร้อมทั้งกำกับดูแลและเข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมายให้แหล่งกำเนิดมลพิษต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียและระบายน้ำทิ้งให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กำหนด ด้านการเกษตรกรรม ลดการใช้ปุ๋ยเคมี ส่งเสริมการนำของเสียมาทำปุ๋ยอินทรีย์ หรือก๊าซชีวภาพ และใช้ปุ๋ยในปริมาณที่เหมาะสม ไม่มากจนตกค้างสะสมบนหน้าดิน เป็นการลดค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ การนำน้ำที่บำบัดแล้วจากระบบบำบัดรวมมาใช้ในการเกษตรก็เป็นการลดปริมาณน้ำทิ้งที่จะระบายลงแหล่งน้ำสาธารณะ

แหล่งน้ำใต้ดิน

แหล่งน้ำใต้ดิน โดยทั่วไปเกิดจากรอยแตกชั้นหินแข็งให้ปริมาณน้ำทดแทนน้อยระหว่าง ๑๐ - ๕๐ แกลลอนต่อนาที ส่วนพื้นที่ตอนใต้ของจังหวัดบริเวณเทือกเขาภูพานให้ปริมาณน้ำทดแทนน้อยมากไม่เกิน ๑๐ แกลลอนต่อนาที นอกจากนั้นในบางบริเวณยังประสบปัญหาบ่อไม่มีน้ำ เป็นน้ำกร่อย หรือน้ำเค็ม

แหล่งน้ำชลประทาน

แหล่งน้ำชลประทานที่ก่อสร้างแล้วเสร็จในเขตจังหวัดสกลนคร จำนวน ๓๑๖ แห่ง มีระบบการกระจายน้ำ ๑๙๘ แห่ง ความจุ ๑,๑๗๓.๓๘๙ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน ๕๙๒,๐๑๓ ไร่ แบ่งเป็น

- โครงการแหล่งน้ำขนาดใหญ่ จำนวน ๓ แห่ง มีระบบการกระจายน้ำ ๑ แห่ง ความจุ ๙๕๒.๔๐๔ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน ๒๑๐,๐๘๗ ไร่

- โครงการชลประทานขนาดกลาง จำนวน ๔๑ แห่ง มีระบบการกระจายน้ำ ๓๘ แห่ง ความจุ ๑๒๗.๔๗๑ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน ๑๗๘,๓๙๐ ไร่

- โครงการชลประทานขนาดเล็ก จำนวน ๒๑๑ แห่ง มีระบบการกระจายน้ำ ๙๘ แห่ง ความจุ ๙๓.๕๑๔ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน ๑๒๘,๗๗๔ ไร่

- โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จำนวน ๖๑ แห่ง มีระบบการกระจายน้ำ ๖๑ แห่ง พื้นที่ชลประทาน ๗๓,๙๗๔ ไร่

ความจุที่ระดับน้ำและการเก็บกักน้ำเขื่อน และเก็บน้ำ ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับ	รายการ	จำนวน (แห่ง)	มีระบบกระจาย น้ำ (แห่ง)	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่ ชลประทาน (ไร่)
๑	โครงการชลประทานขนาดใหญ่	๓	๑	๙๕๒.๔๐๔	๒๑๐,๐๘๗
๒	โครงการชลประทานขนาดกลาง	๔๑	๓๘	๑๒๐.๗๙๑	๑๗๘.๓๙๐
	๒.๑ โครงการขนาดกลาง พระราชดำริ	๒๗	๒๗	๙๐.๒๙๑	๘๗,๘๗๐
	๒.๒ โครงการขนาดกลาง	๑๔	๑๑	๓๐.๕๐๐	๙๐,๕๒๐
๓	โครงการชลประทานขนาดเล็ก	๒๑๑	๙๘	๙๓.๕๑๕	๑๒๘,๗๗๔
	๓.๑ โครงการขนาดเล็ก พระราชดำริ	๙๘	๙๘	๖๘.๖๓๕	๕๙,๓๑๐
	๓.๒ โครงการขนาดเล็ก	๑๑๓	๐	๒๔.๘๗๙	๖๙,๔๖๔
๔	โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า	๖๑	๖๑	-	๗๐,๗๒๓
รวมทั้งสิ้น		๓๑๖	๑๙๘	๑,๑๖๖.๐๔๙	๕๘๒,๙๗๔

ที่มา : โครงการชลประทานสกจนคร สำนักงานชลประทานที่ ๕ (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)

จังหวัดสกจนครมีอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ กลาง เล็ก จำนวน ๓๑๖ แห่ง มีพื้นที่ชลประทาน จำนวน ๕๙๒,๐๑๓ ไร่ มีพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาด้านระบบกระจายน้ำ จำนวน ๑๙๘ แห่ง ยังมีพื้นที่ที่ต้องการพัฒนาอีก จำนวน ๑๑๘ แห่ง

แหล่งน้ำการไฟฟ้าฝ่ายผลิต

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตได้ก่อสร้างเขื่อนน้ำพุงเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า ในพื้นที่อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดสกจนคร ปริมาณเก็บกัก ๑๖๕.๔๘๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ปัจจุบันเก็บกักน้ำได้แล้ว ๔๙.๘๑ ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๑๐

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

ประเด็น	ปัญหา / แนวทางพัฒนา
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	- ปรับปรุง ซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐานด้านถนน เพื่อพัฒนาเส้นทางคมนาคม - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานไฟฟ้าให้ครอบคลุมทั่วถึง - ปรับปรุงระบบน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรอย่างเพียงพอ
๒. ด้านการเกษตร	- จัดทำโรงเรือนสำหรับจัดทำปุ๋ย และจัดอบรมสร้างองค์ความรู้การผลิตปุ๋ยที่มีคุณภาพ - จัดทำโครงการก่อสร้างลานตากข้าว/ผลผลิตทางการเกษตร
๓. ด้านเศรษฐกิจ	- ส่งเสริมอาชีพ/กลุ่มอาชีพให้แก่ประชาชนเพื่อเพิ่มรายได้ครัวเรือน - ส่งเสริมการตลาดในการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร สนับสนุนการเพิ่มมูลค่าสินค้าเพื่อแก้ปัญหาราคาสินค้าตกต่ำ - ส่งเสริมปัจจัยการผลิตด้านทุน และวัสดุ อุปกรณ์
๔. ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม	- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างส่วนราชการ สถาบันการศึกษา และประชาชน ให้ตระหนักถึงความสำคัญของศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นจังหวัดสกลนคร - สร้างความเข้าใจและอยู่ร่วมกันอย่างสันติของประชาชนที่มีความหลากหลายทางศาสนา - ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและสถานศึกษาในการแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน - ขยายโอกาสทางการศึกษา ส่งเสริมทุนการศึกษา จัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม และใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษา
๕. ด้านสาธารณสุข	- ควบคุมและป้องกันโรคไข้เลือดออก และโรคอื่น ๆ - ส่งเสริมการดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย และมีหน่วยบริการสุขภาพเคลื่อนที่
๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	- บริหารจัดการขยะ การบำบัดน้ำเสีย การใช้สารเคมี และมลพิษในพื้นที่ - แก้ปัญหาไฟป่า ฟื้นฟูป่าชุมชนเสื่อมโทรม ปรับปรุงคุณภาพดิน - การอนุรักษ์ฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ ปรับปรุงแหล่งน้ำธรรมชาติ
๗. ด้านการท่องเที่ยว และการบริการ	- การดำเนินงานของภาครัฐต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม และรับฟังความคิดเห็นของประชาชน - ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธรรมะ ธรรมชาติ และวัฒนธรรมในชุมชน - ฝึกอบรมมัคคุเทศก์ ให้คำแนะนำนักท่องเที่ยว - การยกระดับและต่อยอดสินค้าชุมชนที่มีชื่อเสียงในพื้นที่แต่ละอำเภอ - พัฒนา และเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ให้เป็นเส้นทางท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว
๘. ด้านคุณภาพชีวิต	- การดูแลผู้สูงอายุ ผู้ป่วยติดเตียง ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสในสังคม - การป้องกันและลดอุบัติเหตุ ลดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน - ส่งเสริมการมีงานทำ ที่ทำกิน อาชีพ และกลุ่มอาชีพในชุมชน - แก้ไขปัญหาความยากจน และขาดแรงงานในพื้นที่
๙. ด้านความมั่นคง	- ติดตั้งกล้อง CCTV เพื่อลดปัญหา เฝาระวังการกระทำผิดกฎหมายในพื้นที่อย่างทั่วถึง เช่น การลักขโมย ยาเสพติด อาชญากรรมอื่น ๆ - ติดตั้งไฟส่องสว่างในชุมชนเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และลดอุบัติเหตุ - การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ
๑๐. ด้านอื่น ๆ	- ตรวจสอบ และแก้ปัญหาสิทธิในที่ดิน เพื่อลดความขัดแย้งและกรณีพิพาท

ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

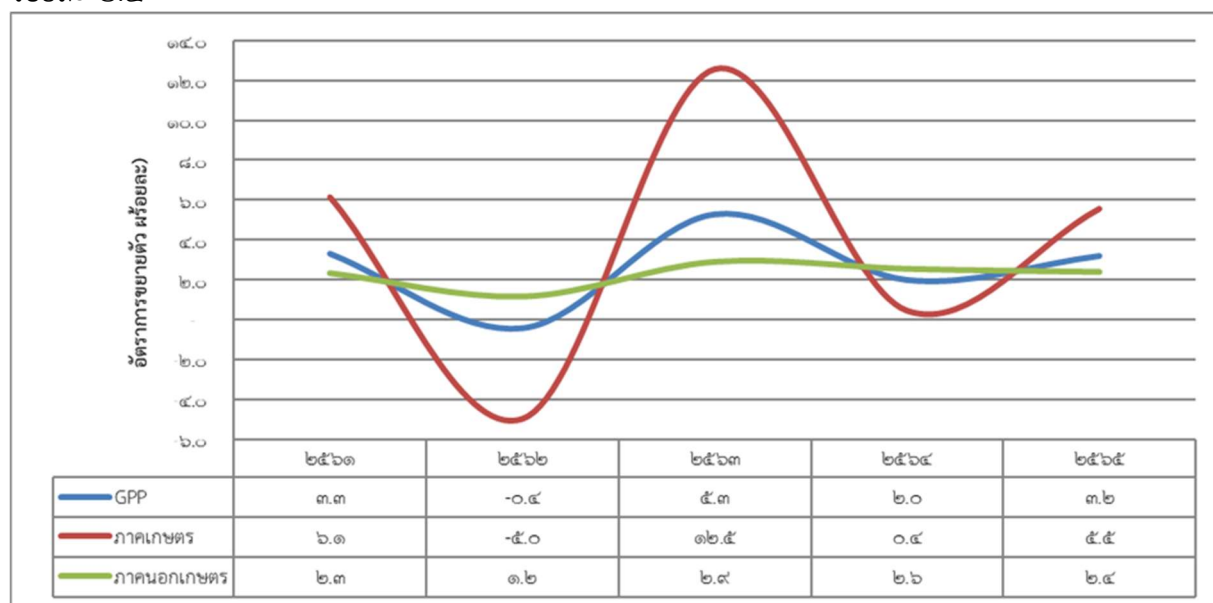
การวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัดสกลนคร เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านสังคมและความมั่นคง ข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทิศทางการพัฒนาประเทศ ๔ มิติ (การพัฒนาแบบทั่วถึง, การเติบโตทางเศรษฐกิจ, การเติบโตทางเศรษฐกิจสีเขียว, ประสิทธิภาพของภาครัฐ) รวมทั้งปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในของจังหวัดสกลนคร เพื่อค้นหาจุดแข็ง (Strength) และจุดอ่อน (Weakness) ส่วนปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกของจังหวัดสกลนคร เพื่อค้นหาโอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) โดยใช้วิธีการประชุมระดมสมอง (Brainstorming) ของคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) จังหวัดสกลนคร คณะอนุกรรมการเพื่อจัดทำเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดสกลนคร ตามประเด็นการพัฒนาจังหวัดสกลนคร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในจังหวัดสกลนคร

ขนาดเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจจังหวัดสกลนครมีขนาดเล็ก ปี ๒๕๖๕ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาประจำปี เท่ากับ ๗๐,๔๕๗ บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๐.๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) และร้อยละ ๔.๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จัดอยู่ในลำดับที่ ๑๐ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และลำดับที่ ๔๔ ของประเทศ

รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร ในปี ๒๕๖๕ จังหวัดสกลนคร มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี ๗๗,๔๐๘ บาท โดยอยู่ลำดับที่ ๗๒ ของประเทศ และอยู่ลำดับที่ ๑๗ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจังหวัดสกลนคร (CVMs) ในปี ๒๕๖๕ มีอัตราการขยายตัวร้อยละ ๓.๒ จากภาคเกษตรที่ขยายตัวร้อยละ ๕.๕ และภาคนอกเกษตรที่ขยายตัวร้อยละ ๒.๔

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สาขาการผลิตที่สำคัญ ในปี ๒๕๖๕ สาขาการผลิตที่ทำรายได้มากที่สุดของจังหวัดสกลนครคือสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง มีมูลค่า ๑๘,๗๔๙ ล้านบาท รองลงมา คือสาขาภาคนอกการเกษตร ได้แก่ สาขาการศึกษา มีมูลค่า ๑๑,๗๗๑ ล้านบาท สาขาการขนส่ง และการขายปลีก มีมูลค่า ๘,๘๗๔ ล้านบาท และสาขาอุตสาหกรรม มีมูลค่า ๖,๕๙๙ ล้านบาท ตามลำดับ

รายงานภาวะเศรษฐกิจการคลังจังหวัดสกลนคร ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๖๘

“เครื่องชี้เศรษฐกิจจังหวัดสกลนครในเดือนมกราคม ๒๕๖๘ บ่งชี้เศรษฐกิจจังหวัดโดยรวม มีสัญญาณหดตัว เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน และหดตัวจากเดือนก่อนหน้า โดยในด้าน อุปทาน หดตัวจากดัชนีผลผลิตภาคเกษตรกรรม ในขณะที่ด้านอุปสงค์ ขยายตัวจากดัชนีการใช้จ่าย ภาครัฐ และการบริโภคภาคเอกชน สำหรับด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจอัตราเงินเฟ้อทั่วไปขยายตัว การจ้างงานขยายตัว”

เศรษฐกิจด้านอุปทาน (การผลิต) พบว่า มีสัญญาณหดตัวเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน และหดตัวจากเดือนก่อนหน้า สะท้อนจาก ดัชนีผลผลิตภาคเกษตรกรรม หดตัวร้อยละ -๙๘.๑ เมื่อเทียบกับ ช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน หดตัวจากเดือนก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ ๑๑๗.๕ ตามการลดลงของปริมาณ ผลผลิตข้าวเหนียว ข้าวเจ้านาปี และยางพารา ในขณะที่ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ ๓.๙ เมื่อเทียบกับช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน ขยายตัวต่อเนื่องจากเดือนก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ ๑.๘ จากการ เพิ่มขึ้นของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม และทุนจดทะเบียนอุตสาหกรรม ดัชนีผลผลิตภาคบริการ ขยายตัว ร้อยละ ๔๕.๓ เมื่อเทียบกับช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน ขยายตัวต่อเนื่องจากเดือนก่อนหน้าที่ขยายตัว ร้อยละ ๒๙.๖ จากจำนวนนักท่องเที่ยว จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่ม หมดโรงแรมและภัตตาคาร และจำนวน ผู้โดยสารผ่านสนามบิน เพิ่มขึ้นตามลำดับ

เศรษฐกิจด้านอุปสงค์ (การใช้จ่าย) พบว่า มีสัญญาณขยายตัวเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน และขยายตัวต่อเนื่องจากเดือนก่อนหน้า สะท้อนได้จาก ดัชนีการใช้จ่ายภาครัฐ ขยายตัวร้อยละ ๙๕.๖ เมื่อเทียบกับช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน ขยายตัวต่อเนื่องจากเดือนก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ ๓๑.๕ เป็นผลมาจากส่วนราชการในจังหวัดสกลนคร มียอดการเบิกจ่ายงบรายจ่ายประจำ และงบรายจ่ายลงทุน เพิ่มขึ้น ดัชนีการบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ ๓.๙ เมื่อเทียบกับช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน สะท้อนว่า จากเดือนก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ ๒๘.๙ โดยเป็นผลมาจากจำนวนรถยนต์จดทะเบียนใหม่ และภาษีมูลค่าเพิ่ม ค่าปลีก ค่าส่ง เพิ่มขึ้น ในขณะที่ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน หดตัวร้อยละ -๕.๑ เมื่อเทียบกับช่วงเดือนเดียวกัน ของปีก่อน หดตัวต่อเนื่องจากเดือนก่อนหน้าที่หดตัวร้อยละ -๐.๔ จากจำนวนรถยนต์ที่จดทะเบียนใช้ใน การพาณิชย์ และสินเชื่อเพื่อการลงทุนลดลง

ด้านรายได้เกษตรกรในจังหวัด พบว่าดัชนีรายได้เกษตรกรในเดือนมกราคม ๒๕๖๘ หดตัวร้อยละ -๙๗.๙ เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน หดตัวจากเดือนก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ ๑๒๖.๔ เป็นผลมาจากดัชนีผลผลิตภาคเกษตรกรรมในภาพรวมหดตัวร้อยละ -๙๘.๑ จากปริมาณผลผลิตข้าวเหนียว ข้าวเจ้า นาปี และปริมาณยางพาราลดลง ด้านปศุสัตว์ปริมาณอาชญาบัตรสุกร และโคลดลง สำหรับดัชนีราคา ผลผลิตภาคเกษตรกรรมขยายตัวร้อยละ ๙.๕ จากราคาข้าวเจ้านาปี และราคายางพาราที่เพิ่มขึ้น

ด้านการเงิน พบว่า สภาพคล่องในระบบสถาบันการเงิน ด้านปริมาณเงินฝากหดตัวร้อยละ -2.5 เมื่อเทียบกับช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน หดตัวจากเดือนก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 1.9 ส่วนปริมาณสินเชื่อ หดตัวร้อยละ -22.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน หดตัวจากเดือนก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 2.6

เสถียรภาพเศรษฐกิจ พบว่า อัตราเงินเฟ้อทั่วไปของจังหวัดสกลนคร ในเดือนมกราคม ๒๕๖๘ อยู่ที่ร้อยละ ๗.๓ ขยายตัวต่อเนื่องจากเดือนก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ ๓.๓ สำหรับการจ้างงานขยายตัวร้อยละ ๑๐.๓ เมื่อเทียบกับช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยมีผู้มีงานทำจำนวนทั้งสิ้น ๔๑๔,๓๗๔ คน

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion)

ของจังหวัด

จากยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์การพัฒนากาชา เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจมีแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ คือ พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” ดังนี้

๑. เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

๒. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

๓. เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

๔. เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๕. เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

รวมทั้งความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม ด้านการเสริมสร้างศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็งและส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม และแผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ซึ่งมีจุดเน้นทางยุทธศาสตร์ คือ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง โดยมีผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) คือ โค ข้าว (ข้าวฮางสลทวาปี) เม่า และคราม และยังเป็นสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications หรือ GI) จังหวัดสกลนคร มีศักยภาพในการผลิตสินค้าเกษตร เช่น ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะเขือเทศ เม่า และสมุนไพร ส่วนการปศุสัตว์ที่สำคัญมีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงคือ โคขุนโพนยางคำ ไก่ชน ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีชื่อเสียงได้แก่ ผ้าฮ่อมคราม ซึ่งเป็นสืธรรมชาติดั้งเดิม ความเป็นอัตลักษณ์มายาวนาน จึงมีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรมารองรับผลผลิตจากเกษตรกร อาทิ เช่น โรงงานน้ำตาล โรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม โรงงานผลิตเครื่องต้มโครงการหลวงดอยคำ โรงงานแปรรูปจากน้ำยางพาราขึ้นตัน โรงงานผลิตแป้งมันสำปะหลัง และสหกรณ์โพนยางคำที่รองรับผลผลิตจากสมาชิกเลี้ยงโคขุน ซึ่งมีโรงงานฆ่าสัตว์และแปรรูปเนื้อสัตว์ที่ได้มาตรฐาน GMP และโรงนหมูพาน และวาริชภูมิ และหากพิจารณาจากผล การอนุญาตและการให้คำปรึกษาแนะนำในการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดสกลนคร พบว่ามีแนวโน้มการขยายตัวของโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตร เช่น โรงงานน้ำตาล โรงงานผลิตแป้งมันสำปะหลัง โรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม และโรงงานเกี่ยวกับยางพารา ดังนั้น การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อย อุตสาหกรรมแปรรูปมันสำปะหลัง อุตสาหกรรมแปรรูปปาล์ม อุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา อุตสาหกรรมแปรรูปข้าวและอุตสาหกรรมแปรรูปเนื้อสัตว์ จะทำให้เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดสกลนครและใกล้เคียง ได้รับประโยชน์อย่างมาก และจากการที่จังหวัดมุกดาหารและนครพนม ได้รับโอกาสให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษก็เป็นโอกาสที่ดีที่จะส่งผลให้เกิดการขยายตัวทาง

การค้าการลงทุนสู่จังหวัดสกลนครด้วย ดังนั้น จำเป็นต้องผลักดันให้ภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาด้วยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สารสนเทศ และนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ และมาตรฐาน รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็ง และสามารถแข่งขันในเวทีการค้าโลก เพื่อสอดคล้องกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และรองรับการขยายตัวด้านการค้า การลงทุน สู่ตลาดต่างประเทศ

ส่วนการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสกลนคร ให้สอดคล้องกับการยกระดับการท่องเที่ยวสู่ นานาชาติ เช่น พัฒนาและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ สร้างจุดขายเพื่อสร้างแรงดึงดูดนักท่องเที่ยวให้รู้จักในระดับสากล เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวหรืองานประเพณีในกลุ่มจังหวัดฯ ให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน เช่น งานออกพรรษาทั้ง ๓ จังหวัด (แห่ปราสาทผึ้ง ไหลเรือไฟ แข่งเรือยาว) และเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดลุ่มน้ำโขง รวมทั้งพัฒนาถนนสู่แหล่งการท่องเที่ยว เป็น HUB ท่องเที่ยวของภูมิภาคเชื่อมโยง ลาว เวียดนาม และจีน

ศักยภาพการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์ศักยภาพการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสกลนครจะพิจารณาหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถสรุปได้จากด้านต่างๆ ดังนี้:

๑. ทรัพยากรธรรมชาติและการเกษตร : จังหวัดสกลนครมีพื้นที่ การเกษตรกว้างขวางและหลากหลาย ซึ่งรวมถึงการปลูกข้าว มันสำปะหลัง ปาล์ม อ้อย ยางพารา และพืชอื่นๆ ที่สามารถนำไปต่อยอดในการผลิตในอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร เช่น โรงงานแปรรูปอาหาร หรือการผลิตปุ๋ยและสารเคมีเกษตร

๒. โครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม : การเชื่อมโยงกับเส้นทางคมนาคมทางบกสามารถส่งเสริมการขนส่งสินค้าและวัตถุดิบไปยังตลาดภายในและต่างจังหวัดได้ง่าย อีกทั้งการพัฒนาความสามารถของท่าเรือและสนามบินในพื้นที่ อาจทำให้การขนส่งสินค้าระหว่างประเทศสะดวกขึ้น และช่วยดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ

๓. ความพร้อมของแรงงาน : จังหวัดสกลนครมีแรงงานที่มีทักษะในด้านการเกษตรและงานประมง นอกจากนี้ยังสามารถพัฒนาแรงงานให้มีทักษะในด้านอุตสาหกรรมการผลิตและการแปรรูปได้ และความสามารถในการพัฒนาทักษะใหม่ๆ ในด้านเทคโนโลยี หรืออุตสาหกรรมที่ใช้หุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติสามารถสนับสนุนการเติบโตในอนาคต

๔. การสนับสนุนจากภาครัฐและหน่วยงานต่างๆ : จังหวัดสกลนครได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ

๕. อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ :

- อุตสาหกรรมการเกษตรและแปรรูป เช่น การผลิตอาหารสำเร็จรูป, ผลิตภัณฑ์จากข้าว, น้ำตาล, หรือเครื่องดื่ม
- อุตสาหกรรมการผลิตและการแปรรูปไม้ เนื่องจากพื้นที่มีป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถนำมาผลิตสินค้า
- อุตสาหกรรมพลังงานทดแทน เช่น การใช้พลังงานจากชีวมวลจากการเกษตร หรือแหล่งพลังงานทางธรรมชาติอื่นๆ ที่มีในพื้นที่

๖. การพัฒนาอุตสาหกรรมตามแนวทางเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy)

พลังงานทดแทน: สกลนครสามารถพัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานทดแทนโดยเฉพาะจากชีวมวลจากการเกษตร เช่น การใช้ฟางข้าวหรือขานอ้อยในการผลิตพลังงานไฟฟ้า หรือพลังงานจากแหล่งธรรมชาติ เช่น พลังงานแสงอาทิตย์

การรีไซเคิลและการจัดการขยะ: การสร้างอุตสาหกรรมรีไซเคิลจากวัสดุเหลือใช้ในภาคเกษตร เช่น พลาสติกจากบรรจุภัณฑ์ หรือวัสดุทางการเกษตรที่ใช้แล้วสามารถนำมาผลิตสินค้าใหม่ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่ม

๗. ตลาดและโอกาสทางธุรกิจ : ตลาดภายในประเทศและในภูมิภาค CLMV (กัมพูชา, ลาว, เมียนมาร์, เวียดนาม) สามารถเป็นตลาดเป้าหมายที่น่าสนใจสำหรับสินค้าจากสกจนคร และความสามารถในการสร้างแบรนด์ในระดับนานาชาติ เช่น สินค้าเกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพสามารถเจาะตลาดต่างประเทศได้

สรุป : การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสกจนครมีศักยภาพในหลายด้าน โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมเกษตรและการแปรรูปอาหาร รวมทั้งการผลิตพลังงานทดแทนที่ใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น นอกจากนี้ยังมีโอกาสในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและดึงดูดนักลงทุนจากภาครัฐและต่างประเทศเข้ามาลงทุนในจังหวัด การให้ความสำคัญกับการพัฒนาแรงงานและเทคโนโลยีใหม่ๆ จะช่วยเพิ่มศักยภาพในการเติบโตของอุตสาหกรรมในระยะยาว

จังหวัดสกจนครมีอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญซึ่งประกอบไปด้วยหลากหลายประเภท อุตสาหกรรมเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนเศรษฐกิจของจังหวัด โดยสามารถสรุปได้ดังนี้:

๑. อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร: สกจนครเป็นจังหวัดที่มีการเกษตรที่เข้มแข็ง โดยเฉพาะการปลูกข้าว, มันสำปะหลังปาล์ม ยางพารา และพืชผลอื่น ๆ การแปรรูปสินค้าเกษตร เช่น โรงงานผลิตอาหารแปรรูปและเครื่องดื่มก็มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๒. อุตสาหกรรมน้ำตาล: จังหวัดสกจนครมีการปลูกอ้อยเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่งผลให้มีโรงงานน้ำตาลขนาดใหญ่ที่ผลิตน้ำตาลจากอ้อย

๓. อุตสาหกรรมสิ่งทอ: มีการผลิตเสื้อผ้าและสินค้าสิ่งทอ โดยเฉพาะการใช้วัตถุดิบจากการเกษตรในท้องถิ่น

๔. อุตสาหกรรมไม้และเฟอร์นิเจอร์: จังหวัดนี้มีทรัพยากรไม้ที่หลากหลาย ส่งผลให้มีการผลิตเฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์จากไม้

๕. อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร: การแปรรูปอาหาร เช่น การผลิตขนมขบเคี้ยวและผลิตภัณฑ์จากนม มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๖. อุตสาหกรรมการก่อสร้าง: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการก่อสร้างถนนด้วยแอสฟัลติกส์คอนกรีต มีความสำคัญ โดยเฉพาะในช่วงที่มีโครงการพัฒนาจากภาครัฐ

นอกจากนี้ จังหวัดสกจนครยังมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการใช้เทคโนโลยีในการผลิต เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่

การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสกลนคร

(๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) จังหวัด

บุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน เครื่องมือเครื่องจักรอุปกรณ์ เทคโนโลยี วิถีปฏิบัติงาน สิ่งแวดล้อมภายใน ฯลฯ

จุดแข็ง(Strength):ปัจจัยภายใน	จุดอ่อน(Weakness):ปัจจัยภายใน
๑) มีสถาบันการศึกษานับสนุนงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมทั้งพัฒนาบุคลากรในการรองรับภาคอุตสาหกรรม ๒) เป็นแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีชื่อเสียง และได้รับการรับรอง GI หลายชนิด เช่น เนื้อโคขุนโพนยางคำ ผ้าครามสกลนคร ข้าวฮางหอมทองสกลทวาปี น้ำหมักเม่าสกลนคร ผลหมากเม่า ๓) มีจำนวนแรงงานหัตถกรรมที่มีทักษะการทอผ้าจำนวนมาก ๔) มีพื้นที่ทำการเกษตรจำนวนมาก สามารถทำการเกษตรที่หลากหลายทั้งทางด้านการเพาะปลูก การปศุสัตว์ และการประมง ๕) มีพื้นที่และดินเหมาะสมในการปลูกพืชเศรษฐกิจ (อ้อย ปาล์ม มันสำปะหลัง) เพื่อรองรับโรงงานแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่จังหวัด ได้แก่ โรงงานหลวงอาหารสำเร็จรูปที่ ๓ (ดอยคำ) โรงงานปาล์ม น้ำมัน โรงผลิตแป้งมันสำปะหลัง โรงงานน้ำตาล ๖) มีทรัพยากรเกลือสินเธาว์ในพื้นที่จังหวัด เพื่อเป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมการเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ๗) มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน ๓ แห่ง ระดับอาชีวศึกษา จำนวน ๔ แห่ง และสถานศึกษาของเอกชนซึ่งสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ชุมชน เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ๘) มีสนามบินซึ่งรองรับการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากกรุงเทพมหานคร ๙) มีผลพลอยได้จากกากอุตสาหกรรมในโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในภาคการเกษตรได้	๑) ผู้ประกอบการที่มีโรงงานขนาดเล็กยังขาดระบบมาตรฐานสากล ๒) ขาดนวัตกรรมและงานวิจัยที่สามารถนำมาใช้ได้จริง และสามารถต่อยอดในภาคอุตสาหกรรมได้ ๓) ไม่มีโรงงานผลิตสินค้าจากหนังวัว ๔) โรงงานขนาดกลางและขนาดเล็กส่วนใหญ่ ยังขาดองค์ความรู้ในด้าน การบริหารจัดการ โลจิสติกส์ การผลิต และการตลาด ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูง และขาดขีดความสามารถในการแข่งขัน ๕) การรวมกลุ่มอุตสาหกรรมในลักษณะ Cluster ยังขาดความเข้มแข็ง ๖) วัตถุดิบทางการเกษตรภายในจังหวัด เช่น ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา ปาล์ม ยังไม่เพียงพอสำหรับป้อนโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งผลผลิตต่อไร่ยังคงต่ำกว่ามาตรฐาน ๗) ขาดน้ำในการทำเกษตร ๘) ขาดแรงงานในพื้นที่ ๙) การทำผลิตภัณฑ์จากผลพลอยได้จากกากอุตสาหกรรมมีต้นทุนค่อนข้างสูง ๑๐) ขาดทุนในการนำผลงานวิจัยมาใช้ให้เกิดขึ้นจริง

(๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

การเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การตลาด เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้รับบริการ ฯลฯ

โอกาส (Opportunity):ปัจจัยภายนอก	อุปสรรค (Threat) ปัจจัยภายนอก
๑) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนแม่บทกระทรวงอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๗๕ ยุทธศาสตร์อุตสาหกรรม ๔.๐ ส่งเสริมนวัตกรรม สนับสนุนอาหารปลอดภัย อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒) ภาครัฐในการวางแผนพัฒนาระบบคมนาคมและการขนส่งเพื่อเชื่อมต่อเส้นทางแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก(เส้นทางหมายเลข R๙ และ R๑๒) สู้จีนตอนใต้ รวมทั้งการก่อสร้างรถไฟทางคู่ช่วงต่อขยายบ้านไผ่-ร้อยเอ็ด-มุกดาหาร-นครพนม ๓) การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน Single market ทำให้ตลาดกว้างขึ้นและสามารถเชื่อมโยงการตลาดกับประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้ และตลาดมีแนวโน้มโตขึ้น เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ เช่น นมพาสเจอร์ไรซ์ นมUHT ผ้าอ้อมครามและสมุนไพร ๔) มีแหล่งเงินทุนส่งเสริม SME ของ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ ๕) มีทรัพยากรและพลังงาน น้ำ ไฟฟ้า และเชื้อเพลิงเพียงพอสำหรับป้อนภาคอุตสาหกรรมการผลิต ๖) แนวโน้มกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ จะได้รับการกำหนดเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานเกษตรและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง ๗) สามารถนำภาคอุตสาหกรรมในโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่มาใช้ประโยชน์ในภาคการเกษตรได้	๑) อัตราการเติบโตด้านเศรษฐกิจของประเทศต่ำ ประชาชนขาดกำลังซื้อ และรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีของจังหวัดสกลนครโดยอยู่ลำดับรั้งท้ายของประเทศ ๒) ระบบการขนส่งทางบกยังไม่สะดวกต้องผ่านเทือกเขาภูพาน ซึ่งมีความลำบากและมีข้อจำกัดทำให้ต้นทุนค่าขนส่งสูง รวมทั้งการสร้างถนนที่ไม่เอื้อต่อการขนส่งและการจราจร และขาดระบบขนส่งทางราง ๓) ปัญหาการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ๔) ค่าแรงขั้นต่ำเพิ่มขึ้น ๕) ข้อกำหนด กฎหมาย เกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องกากอุตสาหกรรมหรือสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วใช้ระยะเวลานาน

(๓) TOWS Matrix

กำหนดกลยุทธ์ด้วย การสร้างความสัมพันธ์ TOWS Matrix

จุดแข็ง(S)ปัจจัยภายใน	โอกาส(O)ปัจจัยภายนอก
๑) มีสถาบันการศึกษาสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมทั้งพัฒนาบุคลากรในการรองรับภาคอุตสาหกรรม ๒) เป็นแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีชื่อเสียง และได้รับการรับรอง GI หลายชนิด เช่น เนื้อโคขุนโพนยางคำ ผ้าครามสกกลนคร ข้าวฮางหอมทองสกกลหวาปี น้ำหมักเม่าสกกลนคร ผลหมากเม่า ๓) มีจำนวนแรงงานหัตถกรรมที่มีทักษะการทอผ้าจำนวนมาก ๔) มีพื้นที่ทำการเกษตรจำนวนมาก สามารถทำการเกษตรที่หลากหลายทั้งทางด้านการเพาะปลูก การปศุสัตว์ และการประมง ๕) มีพื้นที่และดินเหมาะสมในการปลูกพืชเศรษฐกิจ (อ้อย ปาล์ม มันสำปะหลัง) เพื่อรองรับโรงงานแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่จังหวัด ได้แก่ โรงงานหลวงอาหารสำเร็จรูปที่ ๓ (ดอยคำ) โรงงานปาล์ม น้ำมัน โรงผลิตแป้งมันสำปะหลัง โรงงานน้ำตาล ๖) มีทรัพยากรเกลือสินเธาว์ในพื้นที่จังหวัด เพื่อเป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ๗) มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน ๓ แห่ง ระดับอาชีวศึกษา จำนวน ๔ แห่ง และสถานศึกษาของเอกชนซึ่งสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ชุมชน เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ๘) มีสนามบินซึ่งรองรับการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากกรุงเทพมหานคร ๙) มีผลพลอยได้จากภาคอุตสาหกรรมในโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในภาคการเกษตรได้	๑) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนแม่บทกระทรวงอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๗๕ ยุทธศาสตร์อุตสาหกรรม ๔.๐ ส่งเสริมนวัตกรรม สนับสนุนอาหารปลอดภัย อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒) ภาครัฐในการวางแผนพัฒนาระบบคมนาคมและการขนส่งเพื่อเชื่อมต่อเส้นทางแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก(เส้นทางหมายเลข R๙ และ R๑๒) สู่อินทอนใต้ รวมทั้งการก่อสร้างรถไฟทางคู่ช่วงต่อขยายบ้านไผ่-ร้อยเอ็ด-มุกดาหาร-นครพนม ๓) การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน Single market ทำให้ตลาดกว้างขึ้นและสามารถเชื่อมโยงการตลาดกับประเทศเพื่อนบ้านและอินทอนใต้ และตลาดมีแนวโน้มโตขึ้น เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ เช่น นมพาสเจอร์ไรซ์ นมUHT ผ้าอ้อมครามและสมุนไพร ๔) มีแหล่งเงินทุนส่งเสริม SME ของ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ ๕) มีทรัพยากรและพลังงาน น้ำ ไฟฟ้า และเชื้อเพลิงเพียงพอสำหรับป้อนภาคอุตสาหกรรมการผลิต ๖) แนวโน้มกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ จะได้รับการกำหนดเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานเกษตรและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง ๗) สามารถนำภาคอุตสาหกรรมในโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่มาใช้ประโยชน์ในภาคการเกษตรได้
กลยุทธ์เชิงรุก(SO) ๑) ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเพื่อการใช้ทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ	

จุดแข็ง(S)ปัจจัยภายใน	อุปสรรค(T)ปัจจัยภายนอก
๑) มีสถาบันการศึกษาสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมทั้งพัฒนาบุคลากรในการรองรับภาคอุตสาหกรรม ๒) เป็นแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีชื่อเสียง และได้รับการรับรอง GI หลายชนิด เช่น เนื้อโคขุนโพนยางคำ ผ้าครามสกปรก ข้าวฮางหอมทองสกปรกหวานปี น้ำหมักเมาสกปรก ผลหมักเมา ๓) มีจำนวนแรงงานหัตถกรรมที่มีทักษะการทอผ้าจำนวนมาก ๔) มีพื้นที่ทำการเกษตรจำนวนมาก สามารถทำการเกษตรที่หลากหลายทั้งทางด้านการเพาะปลูก การปศุสัตว์ และการประมง ๕) มีพื้นที่และดินเหมาะสมในการปลูกพืชเศรษฐกิจ (อ้อย ปาล์ม มันสำปะหลัง) เพื่อรองรับโรงงานแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่จังหวัด ได้แก่ โรงงานหลวงอาหารสำเร็จรูปที่ ๓ (ดอยคำ) โรงงานปาล์มน้ำมัน โรงผลิตแป้งมันสำปะหลัง โรงงานน้ำตาล ๖) มีทรัพยากรเกลือสินเธาว์ในพื้นที่จังหวัด เพื่อเป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ๗) มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน ๓ แห่ง ระดับอาชีวศึกษา จำนวน ๔ แห่ง และสถานศึกษาของเอกชนซึ่งสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ชุมชน เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ๘) มีสนามบินซึ่งรองรับการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากกรุงเทพมหานคร ๙) มีผลพลอยได้จากภาคอุตสาหกรรมในโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในภาคการเกษตรได้	๑) อัตราการเติบโตด้านเศรษฐกิจของประเทศต่ำ ประชาชนขาดกำลังซื้อ และรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีของจังหวัดสกปรกโดยอยู่ลำดับรั้งท้ายของประเทศ ๒) ระบบการขนส่งทางบกยังไม่สะดวกต้องผ่านเทือกเขาภูพาน ซึ่งมีความลำบากและมีข้อจำกัดทำให้ต้นทุนค่าขนส่งสูง รวมทั้งการสร้างถนนที่ไม่เอื้อต่อการขนส่งและการจราจร และขาดระบบขนส่งทางราง ๓) ปัญหาการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ๔) ค่าแรงขั้นต่ำเพิ่มขึ้น ๕) ข้อกำหนด กฎหมาย เกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องกากอุตสาหกรรมหรือสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วใช้ระยะเวลานาน
กลยุทธ์เชิงป้องกัน(ST) ๑) การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่า ๒) เพิ่มขีดความสามารถบุคลากรเพื่อให้สามารถแข่งขัน	

จุดอ่อน(W)ปัจจัยภายใน	โอกาส(O)ปัจจัยภายนอก
๑) ผู้ประกอบการที่มีโรงงานขนาดเล็กยังขาดระบบมาตรฐานสากล ๒) ขาดนวัตกรรมและงานวิจัยที่สามารถนำมาใช้ได้จริงและสามารถต่อยอดในภาคอุตสาหกรรมได้ ๓) ไม่มีโรงงานผลิตสินค้าจากหนังวัว ๔) โรงงานขนาดกลางและขนาดเล็กส่วนใหญ่ยังขาดองค์ความรู้ในด้าน การบริหารจัดการ โลจิสติกส์ การผลิต และการตลาด ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูง และขาดขีดความสามารถในการแข่งขัน ๕) การรวมกลุ่มอุตสาหกรรมในลักษณะ Cluster ยังขาดความเข้มแข็ง ๖) วัตถุประสงค์ทางการเกษตรภายในจังหวัด เช่น ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา ปาล์ม ยังไม่เพียงพอสำหรับป้อนโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งผลผลิตต่อไร่ยังคงต่ำกว่ามาตรฐาน ๗) ขาดน้ำในการทำเกษตร ๘) ขาดแรงงานในพื้นที่ ๙) การทำผลิตภัณฑ์จากผลพลอยได้จากกากอุตสาหกรรมมีต้นทุนค่อนข้างสูง ๑๐) ขาดทุนในการนำผลงานวิจัยมาใช้ให้เกิดขึ้นจริง	๑) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนแม่บทกระทรวงอุตสาหกรรม ไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๗๕ ยุทธศาสตร์อุตสาหกรรม ๔.๐ ส่งเสริมนวัตกรรม สนับสนุนอาหารปลอดภัย อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒) ภาครัฐในการวางแผนพัฒนาระบบคมนาคมและการขนส่งเพื่อเชื่อมต่อเส้นทางแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก(เส้นทางหมายเลข R๙ และ R๑๒) สู่อินทอนใต้ รวมทั้งการก่อสร้างรถไฟทางคู่ช่วงต่อขยายบ้านไผ่-ร้อยเอ็ด-มุกดาหาร-นครพนม ๓) การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน Single market ทำให้ตลาดกว้างขึ้นและสามารถเชื่อมโยงการตลาดกับประเทศเพื่อนบ้านและอินทอนใต้ และตลาดมีแนวโน้มโตขึ้น เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ เช่น นมพาสเจอร์ไรซ์ นมUHT ผ้าย้อมครามและสมุนไพร ๔) มีแหล่งเงินทุนส่งเสริม SME ของ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ ๕) มีทรัพยากรและพลังงาน น้ำ ไฟฟ้า และเชื้อเพลิงเพียงพอสำหรับป้อนภาคอุตสาหกรรมการผลิต ๖) แนวโน้มกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ จะได้รับการกำหนดเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานเกษตรและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง ๗) สามารถนำกากอุตสาหกรรมในโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่มาใช้ประโยชน์ในภาคการเกษตรได้
กลยุทธ์เชิงแก้ไข(WO) ๑) ส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมในระบบห่วงโซ่อุปทานเกษตรแปรรูป ส่งเสริมการพัฒนาระบบมาตรฐานระดับชาติหรือสากลเพื่อให้แข่งขันได้	

จุดอ่อน(W)ปัจจัยภายใน	อุปสรรค(T)ปัจจัยภายนอก
๑) ผู้ประกอบการที่มีโรงงานขนาดเล็กยังขาดระบบมาตรฐานสากล ๒) ขาดนวัตกรรมและงานวิจัยที่สามารถนำมาใช้ได้จริงและสามารถต่อยอดในภาคอุตสาหกรรมได้ ๓) ไม่มีโรงงานผลิตสินค้าจากหนังวัว ๔) โรงงานขนาดกลางและขนาดเล็กส่วนใหญ่ ยังขาดองค์ความรู้ในด้าน การบริหารจัดการ โลจิสติกส์ การผลิต และการตลาด ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูง และขาดขีดความสามารถในการแข่งขัน ๕) การรวมกลุ่มอุตสาหกรรมในลักษณะ Cluster ยังขาดความเข้มแข็ง ๖) วัตถุประสงค์ทางการเกษตรภายในจังหวัด เช่น ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา ปาล์ม ยังไม่เพียงพอสำหรับป้อนโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งผลผลิตต่อไร่ยังคงต่ำกว่ามาตรฐาน ๗) ขาดน้ำในการทำเกษตร ๘) ขาดแรงงานในพื้นที่ ๙) การทำผลิตภัณฑ์จากผลพลอยได้จากกากอุตสาหกรรมมีต้นทุนค่อนข้างสูง ๑๐) ขาดทุนในการนำผลงานวิจัยมาใช้ให้เกิดขึ้นจริง	๑) อัตราการเติบโตด้านเศรษฐกิจของประเทศต่ำ ประชาชนขาดกำลังซื้อ และรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีของจังหวัดสกลนครโดยอยู่ลำดับรั้งท้ายของประเทศ ๒) ระบบการขนส่งทางบกยังไม่สะดวกต้องผ่านเทือกเขาภูพาน ซึ่งมีความลำบากและมีข้อจำกัดทำให้ต้นทุนค่าขนส่งสูง รวมทั้งการสร้างถนนที่ไม่เอื้อต่อการขนส่งและการจราจร และขาดระบบขนส่งทางราง ๓) ปัญหาการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ๔) ค่าแรงขั้นต่ำเพิ่มขึ้น ๕) ข้อกำหนด กฎหมาย เกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องกากอุตสาหกรรมหรือสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ใช้ระยะเวลานาน
กลยุทธ์เชิงรับ(WT) ๑) สร้างความเข้มแข็ง Cluster อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ๒) ผลักดันการแก้กฎระเบียบสหกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ	

(๔) ความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการ

- ๑) ต้องการเป็นศูนย์แฟชั่นผ้าทอมือของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- ๒) ต้องการเงินทุนดอกเบี้ยต่ำเพื่อลงในเครื่องจักร เงินทุนหมุนเวียน และสามารถเข้าถึงง่าย
- ๓) ต้องการให้มีการสนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๔) ต้องการให้โรงงานมีมาตรฐานตามที่กฎหมายหรือสากลกำหนด
- ๕) ต้องการให้ผู้ประกอบการมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรมและการบริหารจัดการองค์กร
- ๖) ต้องการให้โรงงานมีความรับผิดชอบต่อสังคมและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๗) ต้องการให้ภาครัฐสนับสนุนบรรจุกัญชีและส่งเสริมการตลาด
- ๘) ต้องการให้มีการสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ผ้าทอมือ สู่มาตรฐานสากล (เช่น ผ้าย้อมคราม ผ้าย้อมสีธรรมชาติ)
- ๙) ต้องการให้มีการลดขั้นตอนในการปฏิบัติงานของภาครัฐ(เพิ่มประสิทธิภาพ) เช่น การกรอกเอกสาร การจดทะเบียนโรงงาน
- ๑๐) ต้องการแหล่งน้ำรองรับการปลูกพืชเศรษฐกิจสำหรับป้อนโรงงานอุตสาหกรรม
- ๑๑) ต้องการแก้ไขปัญหาดินลูกรัง และสารปรับปรุงดินที่เหมาะสมกับการปลูกพืช

(๕) Strategy map

การเชื่อมโยงสู่แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙				
แผนระดับ ๑	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เป้าหมาย - ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑. การเกษตรสร้างมูลค่า ๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ๓. พัฒนาเศรษฐกิจฐานที่ฐาน ผู้ประกอบการยุคใหม่	ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย - ยกระดับกระบวนการผลิต เพื่อกำหนดมาตรฐานประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว ๒. พัฒนพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง	
แผนระดับ ๒	แผนแม่บทฯ	ประเด็นที่ ๓ เกษตร เป้าหมายประเด็นของแผน แม่บทฯ ๑. ผลผลิตขั้นมูลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ๒. ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น แผนย่อย : เกษตรชีวภาพ เป้าหมายของแผนย่อย : ๑. สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ แผนย่อย : เกษตรแปรรูป เป้าหมายของแผนย่อย : ๑. สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลผลิตทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูป ๒. ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ๓. ส่งเสริมการสร้างตราสินค้าและขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	ประเด็นที่ ๑๔ การเติบโตอย่างยั่งยืน เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ ๑. สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน แผนย่อย : การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ เป้าหมายของแผนย่อย : ๑. การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง แนวทางการพัฒนา : ๑. ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ๒. มุ่งเป้าสู่การลดทุนที่เป็นมิตร แผนย่อย : การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล เป้าหมายของแผนย่อย : ๑. การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอย ดัดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมีในภาคการเกษตรและการอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น แนวทางการพัฒนา : ๑. จัดการคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน ๒. จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอย ดัดเชื้อ ของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล	
	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เป้าหมายระดับหมวดหมู่ : ๑. มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น	หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ เป้าหมายระดับหมวดหมู่ : ๑. วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมมีศักยภาพสูง ในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัว	หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ เป้าหมายระดับหมวดหมู่ : ๑. การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน
แผนระดับ ๓	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเชิงพื้นที่ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” พัฒนาศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคตะวันออก เชื่อมโยงการค้า การลงทุนในภูมิภาค ตามแนวคิดการเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน			
	แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสกลนคร คือ “เป็นเมืองเกษตรมูลค่าสูง ศูนย์กลางการศึกษา เพิ่มมูลค่าการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว” ประเด็นการพัฒนา ประเด็นที่ ๑ การพัฒนาเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประเด็นที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ประเด็นที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี ประเด็นที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุล และยั่งยืน ประเด็นที่ ๕ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง			
	แผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม “ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนสู่ชุมชน” ประเด็นการพัฒนา ๑. การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ๒. การพัฒนาภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืนสู่ชุมชน ๓. การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ			
	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙			
	วิสัยทัศน์ “มุ่งสู่ศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรคุณภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมแข่งขันได้อย่างยั่งยืน” พันธกิจ ๑) ส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปให้มีความเข้มแข็งพร้อมแข่งขันสู่สากล ๒) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีความสามารถในการแข่งขัน ๓) ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม			
	ประเด็นการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร	๑. การส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เติบโต และเข้มแข็ง	๒. พัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศ	๓. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม
	กลยุทธ์	๑. ยกระดับการผลิตและการจัดการภาคอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่มาตรฐานสากล ๒. การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับภาคอุตสาหกรรมการผลิต บริการ ค้าส่ง ๓. การติดตามประเมินผลตามนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม	๑. ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมให้เข้มแข็ง ๒. การเสริมสร้างศักยภาพของผู้ประกอบการ	๑. ส่งเสริมภาค อุตสาหกรรมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม ๒. พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวัง และจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยมีส่วนร่วมของชุมชน ๓. สนับสนุนส่งเสริมการผลิตพลังงานสะอาด อาทิเช่น พลังงาน ชีวมวล (Biomass Energy) พลังงานหมุนเวียน (Renewable Energy) เป็นต้น
	โครงการ/กิจกรรม	๑. โครงการพัฒนาสถานประกอบการสู่การรับรองมาตรฐาน ๒. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ OTOP ๓. โครงการพัฒนาผ้าผืนเมืองสกลเพื่อ Health & Wellness ของผู้บริโภค ด้วยนวัตกรรมและส่งเสริมการรับรองตามมาตรฐานสากล ๔. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรปลอดภัย ๕. โครงการ Smart Farmer จังหวัดสกลนคร ๖. โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ๗. โครงการส่งเสริมสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมด้าน GI จังหวัดสกลนคร	๑. โครงการพัฒนาเครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตร ๒. โครงการพัฒนาเครือข่ายผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ๓. โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ ๔. โครงการเพิ่มศักยภาพทางการค้า ผลิตภัณฑ์เชิงนวัตกรรมจังหวัดสกลนครสู่สากล ๕. โครงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและดิจิทัล และการจัดการโลจิสติกส์ภาคธุรกิจอุตสาหกรรม	๑. โครงการค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัตถุดิบรายและสิ่งแวดล้อม ๒. โครงการพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ๓. โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล ๔. โครงการเตรียมความพร้อมสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ๕. โครงการ BCG และการแปรรูปของเสียให้มีมูลค่าเพิ่ม

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“มุ่งสู่ศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรคุณภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมแข่งขันได้อย่างยั่งยืน”

๓.๒.๒ พันธกิจ

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปให้มีความเข้มแข็งพร้อมแข่งขันสู่สากล
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ๓) ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง

• เป้าประสงค์

ภาคอุตสาหกรรมเติบโตและเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

- ๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี
- ๒) สามารถลดต้นทุนหรือเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตได้ ร้อยละ ๓ ต่อปี

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ		
		๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ยกระดับการผลิตและการจัดการภาคอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่มาตรฐานสากล	โครงการที่ สจ. ของงบประมาณจังหวัด			
	๑. โครงการพัฒนาสถานประกอบการสู่การรับรองมาตรฐาน	-	๑.๐๐	๑.๐๐
	๒. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ OTOP	-	๑.๐๐	๑.๐๐
	๓. โครงการพัฒนาผ้าครามเมืองสกลเพื่อ Health & Wellness ของผู้บริโภค ด้วยนวัตกรรมและส่งเสริมการรับรองตามมาตรฐานสากล	-	๒.๐๐	๒.๐๐
	โครงการที่ สจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม			
	• โครงการ.....	-	-	-
	• โครงการ.....	-	-	-

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาผลิตภัณฑ์และ บรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่า ให้กับภาคอุตสาหกรรม การผลิต บริการ คำปลีก คำส่ง	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด ๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสินค้า เกษตรปลอดภัย ๒. โครงการ Smart Farmer จังหวัด สกลนคร	-	๐.๘๐	๐.๘๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุน งบประมาณกระทรวง กรม • โครงการ..... • โครงการ.....	-	-	-
กลยุทธ์ที่ ๓ ติดตามประเมินผลตาม นโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวง อุตสาหกรรม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด ๑. โครงการแปรรูปสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขัน ๒. โครงการส่งเสริมสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมด้าน GI จังหวัดสกลนคร	-	๓.๐๐	๓.๐๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุน งบประมาณกระทรวง กรม • โครงการ..... • โครงการ.....	-	-	-

๒) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ พัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการเพื่อสร้าง
 ความสามารถในการแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศ

• เป้าประสงค์

เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันในจังหวัดสกลนคร

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่สามารถนำองค์ความรู้ไปใช้
 ในการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมได้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๒. จำนวนเครือข่ายภาคอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชน ที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนา
 ให้เข้มแข็ง จำนวน ๓ เครือข่าย

๓. รายได้ภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ		
		๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนา เครือข่ายอุตสาหกรรมให้ เข้มแข็ง	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด			
	๑. โครงการพัฒนาเครือข่าย ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตร	-	๒.๐๐	๒.๐๐
	๒. โครงการพัฒนาเครือข่าย ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน	-	๒.๐๐	๒.๐๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุน งบประมาณกระทรวง กรม			
	• โครงการ.....	-	-	-
	• โครงการ.....	-	-	-
กลยุทธ์ที่ ๒ การเสริมสร้างศักยภาพ ของผู้ประกอบการ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด			
	๑.โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ	-	๑.๐๐	๑.๐๐
	๒.โครงการเพิ่มศักยภาพทางการค้า ผลิตภัณฑ์เชิงนวัตกรรมจังหวัดสกลนคร สู่สากล	-	๐.๕๐	๐.๕๐
	๓.โครงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและ ดิจิทัลและการจัดการโลจิสติกส์ภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม	-	๒.๗๐	๒.๗๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุน งบประมาณกระทรวง กรม			
	• โครงการ.....			
	• โครงการ.....			

๓) แนวทางการพัฒนาพื้นที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตให้เป็นมิตรกับ
สังคมและสิ่งแวดล้อม

• เป้าประสงค์

เพื่อส่งเสริม กำกับ ดูแลสถานประกอบการให้ดำเนินการตาม กฎหมายและเป็นมิตรกับ
สังคมและสิ่งแวดล้อม

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑) รายได้ภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒

๒) ปริมาณการลดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ		
		๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรม ให้มีการพัฒนา กระบวนการผลิตที่เป็น มิตรกับสังคมและ สิ่งแวดล้อม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการ..... • โครงการ.....	-	-	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุน งบประมาณกระทรวง กรม ๑. ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัตถุ อันตรายและสิ่งแวดล้อม	-	๐.๑๐	๐.๑๐
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวัง และจัดการผลกระทบ สิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วน ร่วมของชุมชน	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการ..... • โครงการ.....	-	-	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุน งบประมาณกระทรวง กรม ๑. โครงการพัฒนาสถานประกอบการสู่ อุตสาหกรรมสีเขียว ๒. โครงการพัฒนาสถานประกอบการและ เครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตาม หลักธรรมาภิบาล ๓. โครงการเตรียมความพร้อมสถาน ประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่าน ภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือน กระจกสุทธิเป็นศูนย์	-	๐.๐๒ ๐.๑๒ ๐.๓๐	๐.๐๒ ๐.๑๒ ๐.๓๐
กลยุทธ์ที่ ๓ สนับสนุนส่งเสริมการผลิต พลังงานสะอาด อาทิเช่น พลังงาน ชีวมวล (Biomass Energy) พลังงานหมุนเวียน (Renewable Energy) เป็นต้น	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการ..... • โครงการ.....	-	-	-
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุน งบประมาณกระทรวง กรม ๑. โครงการ BCG และการแปรรูปของเสีย ให้มีมูลค่าเพิ่ม	-	๑.๐๐	๑.๐๐

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เศรษฐกิจโลกยังอยู่ในช่วงของการฟื้นตัวจากปัญหาวิกฤติต่าง ๆ การแข่งขันในตลาดโลกจะรุนแรงโดยที่ประเทศต่าง ๆ มุ่งเน้นการนำนวัตกรรมมาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในขณะที่เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปีทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถ เศรษฐกิจไทยให้กลับมาขยายตัวได้สูงขึ้นโดยการเร่งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ตามเป้าหมายสำคัญ และขณะเดียวกัน ๕ ปีต่อจากนี้เป็นช่วงของการปฏิรูปเศรษฐกิจในหลายด้านเพื่อวางพื้นฐานให้สามารถพัฒนาต่อยอดให้ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงได้ภายในปี ๒๕๗๐ ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยการใช้นวัตกรรม คุณภาพคน และการปรับปรุงด้านกฎระเบียบและการบริหารจัดการที่ดีเป็นปัจจัยนำในการสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนให้ความสำคัญกับการบริหารเศรษฐกิจมหภาคให้มีเสถียรภาพ เพิ่มประสิทธิภาพภาคการเงิน และดูแลวินัยทางการคลัง ควบคู่กับการดำเนินยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขา ทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการที่เป็นฐานรายได้เดิมและขยายสาขาการผลิตและบริการใหม่ ๆ สำหรับอนาคต
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการสู่ตลาดในประเทศและต่างประเทศ (ลาว เวียดนาม จีนตอนใต้ อินเดียและพม่า)
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	- จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม ไม่น้อยกว่า ๕๐ กิจกรรม - ร้อยละของจำนวน OTOP, SMEs ที่มียอดขายเพิ่มขึ้นหรือลดต้นทุนหรือลดของเสียไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ - จำนวน OTOP, SMEs เตรียมความพร้อมเข้าสู่มาตรฐานสากล ไม่น้อยกว่า ๓๐ กิจกรรม - ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาสินค้าและบริการให้เกิดการต่อยอดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ไม่น้อยกว่า ๓๐ กิจกรรม
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ร้อยละของจำนวน OTOP, SMEs ที่มียอดขายเพิ่มขึ้นหรือลดต้นทุนหรือลดของเสีย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๒. ร้อยละของจำนวน OTOP, SMEs เตรียมความพร้อมเข้าสู่มาตรฐานสากล ไม่น้อยกว่า ๓๐ กิจกรรม ๓. ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาสินค้าและบริการให้เกิดการต่อยอดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ไม่น้อยกว่า ๓๐ กิจกรรม

๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม – กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๒
๘. กิจกรรมหลัก	โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๘.๑ กิจกรรมย่อย งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การประชาสัมพันธ์เชิญชวนกลุ่มเป้าหมายและคัดเลือกผู้ประกอบการและสินค้าที่จะพัฒนาสู่ตลาดต่างประเทศ (จีน เวียดนาม ลาว พม่าและกัมพูชา) - จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (ประชาสัมพันธ์เชิญชวนผู้ประกอบการเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ และประชาสัมพันธ์เชิญชวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน/ผู้ผลิตสินค้า OTOPSMEs เพื่อเข้าร่วมโครงการ) - กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม / กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร - หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด และจังหวัดสกลนคร
๘.๒ กิจกรรมย่อย งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม จำนวน ๗๐๐,๐๐๐ บาท (โดยการจ้างผู้เชี่ยวชาญ พัฒนาสินค้าและบริการเพื่อเชื่อมโยงต่างประเทศไม่น้อยกว่า ๓๐ โครงการ) - กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม / กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร - หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด และจังหวัดสกลนคร
๘.๓ กิจกรรมย่อย งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ยกระดับผู้ประกอบการเข้าสู่มาตรฐานที่ยอมรับทั้งไทยและต่างประเทศ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (โดยการจ้างผู้เชี่ยวชาญ ดำเนินการยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และมาตรฐานสากล ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน/ผู้ผลิตสินค้า OTOP SMEs ในจังหวัดภาคซึ่งผู้ประกอบการเตรียมความพร้อมเข้าสู่มาตรฐานสากล ไม่น้อยกว่า ๓๐ โครงการ เช่น ออย. GMP ISO ฮาลาล มอก. ฯลฯ) ไม่น้อยกว่า ๓๐ โครงการ) - กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม / กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร - หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด และจังหวัดสกลนคร
๘.๔ กิจกรรมย่อย งบประมาณ	การทดสอบตลาดและการเชื่อมโยงตลาดสู่ต่างประเทศ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (โดยการจ้างผู้เชี่ยวชาญจัดกิจกรรมทดสอบตลาด หรือร่วมงาน)

ผู้รับผิดชอบ	- กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม / กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด และจังหวัดสกลนคร
๘.๕ กิจกรรมย่อย	ตรวจติดตามและค่าบริหารโครงการ
งบประมาณ	จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการตรวจติดตามและแสดงผลงานหลังเสร็จสิ้นโครงการ
ผู้รับผิดชอบ	- กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม / กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด และจังหวัดสกลนคร
๙. งบประมาณ	จำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐.ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร

๑. ชื่อโครงการ	โครงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและดิจิทัลและการจัดการโลจิสติกส์ภาคธุรกิจอุตสาหกรรม
๒. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. (๒๕๖๕ –๒๕๗๐) หมายความว่า ๕ ที่มุ่งเน้นให้ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาคเน้นที่การส่งเสริมให้ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค โดยเฉพาะการลงทุนในเรื่องการผลิตสินค้าเกษตรมาตรฐานที่มีอัตราการขยายตัวมากกว่า ๖% ต่อปี โดยกลยุทธ์ลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและฐานเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค และแผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจเน้นการวางรากฐานเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่แท้จริงที่ไม่เน้นการขยายตัวเชิงปริมาณสูงๆ แต่เป็นการพัฒนาลงถึงรากลึกเกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างสร้างและรักษาเสถียรภาพให้มีความสำคัญกับการกระจายผลประโยชน์ไปสู่ประชาชนแต่ละคนคือ เศรษฐกิจไทยต้อง “แข่งขันได้ – กระจายประโยชน์ไปสู่ประชาชน - เติบโตยั่งยืน” โดยยึดหลักของการพัฒนาเศรษฐกิจที่แท้จริง ประกอบกับแผนการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทยฉบับที่ ๓ (๖๐-๖๔) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงฐานการผลิตแหล่งเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมให้ความสำคัญการพัฒนาด้านการบริหารจัดการ (Soft Side) เพิ่มมากขึ้นการกำกับดูแลการบริหารจัดการการสร้างมาตรฐานและการพัฒนาบุคลากรฯ และแผนกระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายขับเคลื่อนอุตสาหกรรมของประเทศไทยไปสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ โดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่จำเป็นต้องสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการไทยให้เป็น “ผู้ประกอบการยุคใหม่” ที่ก้าวหน้าและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนธุรกิจ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร จึงได้จัดทำโครงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และดิจิทัลและการจัดการโลจิสติกส์ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมในจังหวัด เพื่อเพิ่มผลิตภาพกระบวนการผลิตผู้ประกอบการเอสเอ็มอี โดยการปรับใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมกับกิจการ และการเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงฐานการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทาน

๓.วัตถุประสงค์ ของโครงการ	๑.เพื่อเพิ่มผลิตภาพกระบวนการผลิตผู้ประกอบการเอสเอ็มอีโดยการปรับใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมและดิจิทัลที่เหมาะสมกับกิจการ ๒.เพื่อกระตุ้นให้ SMEs นำเทคโนโลยี นวัตกรรมและดิจิทัลมาใช้ในการบริหารกิจการ ๓.เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ตลอดห่วงโซ่อุปทานของกิจการ
๔. ผลผลิตและ ผลลัพธ์ของ โครงการ	๑.ร้อยละ ๗๐ ของผู้รับบริการมีผลิตภาพเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๒.ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อกระบวนการให้บริการเฉลี่ย ๘๕
๕. ตัวชี้วัด ความสำเร็จของ โครงการ	๑.ร้อยละ ๗๐ ของผู้รับบริการมีผลิตภาพเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๒.ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อกระบวนการให้บริการเฉลี่ย ๘๕
๖. ความ เชื่อมโยงกับ แผนพัฒนา จังหวัด/กลุ่ม จังหวัด	เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การ พัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม – กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒
๘. กิจกรรม หลัก	การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและดิจิทัลและการจัดการโลจิสติกส์ภาคธุรกิจอุตสาหกรรม
๘.๑ กิจกรรม ย่อย งบประมาณ	สัมมนาเปิดตัวโครงการและชี้แจงโครงการ/คัดเลือกผู้ประกอบการเข้าสู่โครงการ และจัดทำ ข้อตกลงการดำเนินงานร่วมกัน งบประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	- กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม / กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดสกลนคร - หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงาน พาณิชย์จังหวัด และจังหวัดสกลนคร
๘.๒ กิจกรรม ย่อย งบประมาณ	การวินิจฉัยสถานประกอบการเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา รวมทั้งค้นหา เทคโนโลยี นวัตกรรม และดิจิทัลที่เหมาะสมกับกิจการ งบประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	- กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม / กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดสกลนคร - หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงาน พาณิชย์จังหวัด และจังหวัดสกลนคร
๘.๓ กิจกรรม ย่อย งบประมาณ	การพัฒนาพัฒนากระบวนการผลิตและการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดห่วงโซ่อุปทาน งบประมาณ ๑,๐๐๐๐,๐๐๐ บาท

ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	- กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม / กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร - หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด และจังหวัดสกลนคร
๘.๔ กิจกรรม ย่อย งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	คัดเลือกผู้ประกอบการเป็น Success Case /และจัดทำสื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท (โดยการจ้างผู้เชี่ยวชาญจัดกิจกรรมทดสอบตลาด หรือ ร่วมงาน) - กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม / กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร - หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด และจังหวัดสกลนคร
๘.๕ กิจกรรม ย่อย งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	ตรวจติดตามและค่าบริหารโครงการ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการตรวจติดตามและแสดงผลงานหลังเสร็จสิ้นโครงการ - กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม / กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร - หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด และจังหวัดสกลนคร
๙. งบประมาณ	จำนวน ๒,๗๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐.ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ ออก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ ออก.	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๙)	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัด สกลนคร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙
วิสัยทัศน์	“ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้ เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน”	“ผลักดันการปฏิรูป อุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้ เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน”	“เป็นเมืองเกษตรมูลค่าสูง ศูนย์กลางการศึกษา เพิ่ม มูลค่าการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว”	“มุ่งสู่ศูนย์กลาง อุตสาหกรรมแปรรูป เกษตรคุณภาพสูงและ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมแข่งขันได้อย่าง ยั่งยืน”
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การยกระดับขีดความสามารถ ธุรกิจอุตสาหกรรมตาม แนวทางอุตสาหกรรมวิถียุค ใหม่สู่ความยั่งยืน	การผลักดันนโยบาย และแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์	การพัฒนาการเกษตรและ อุตสาหกรรมเกษตร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	การส่งเสริมและพัฒนา ภาคอุตสาหกรรมให้เติบโต และเข้มแข็ง
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุน ให้เอื้อต่อการเติบโตของ อุตสาหกรรมวิถียุคใหม่สู่ความ ยั่งยืน	การพัฒนาศักยภาพ ของธุรกิจอุตสาหกรรม ในส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืน คู่ชุมชน	การพัฒนาการค้า การ ลงทุนและการท่องเที่ยว	พัฒนาศักยภาพของ ผู้ประกอบการเพื่อสร้าง ความสามารถในการ แข่งขันทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กร ดิจิทัลเพื่อให้บริการ อย่างมีประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะ องค์กรเพื่อยกระดับ การให้บริการให้ มีประสิทธิภาพ	การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต ที่ดี	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็นมิตร กับสังคมและสิ่งแวดล้อม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔			การพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ อย่างสมดุลและยั่งยืน	
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๕			การบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีตาม หลักธรรมาภิบาล และความมั่นคง	

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากจังหวัด

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๔.๔.๑ โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๗

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๔๓๓,๒๐๐ บาท เพื่อดำเนินกิจกรรม
รายละเอียดดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ ๑ กิจกรรมออกเยี่ยม ติดตามผลการดำเนินการอบรม (ติดตามการกรอกข้อมูลระบบ
iSingle Form) จำนวน ๑๐๐ ราย

ผลการดำเนินงาน

- แผน ๑๐๐ ราย
- ผล ๑๓๐ ราย

กิจกรรมที่ ๒ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น (ข้อกฎหมายเบื้องต้น / ข้อมูลการประกอบการ
อุตสาหกรรมในระบบ iSingleForm) เช่นการลงทะเบียนลูกค้ากระทรวงอุตสาหกรรม i-Industry iSingleForm
จำนวน ๑๐๐ ราย

ผลการดำเนินงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครได้จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง ปั้นอุตสาหกรรมคู่
ชุมชนสู่วิถีใหม่ “MIND” และการรายงานข้อมูลระบบ iSingleForm ของกระทรวงอุตสาหกรรม ภายใต้โครงการ
ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗
ณ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ (๑๑๒๓๑๑๒๔) ชั้น ๒ อาคาร ๑๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ตำบลธาตุเชิงชุม
อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยมีกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมอบรมฯ จำนวน ๑๐๐ ราย

กิจกรรมที่ ๓ ให้คำปรึกษาเชิงลึก แนะนำเรื่อง

- มผช. มอก.เอส สินเชื่อกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ,สินเชื่อเพื่อผู้ประกอบการไทย
ให้ตีพร้อม,ตีพร้อมเซ็นเตอร์ จำนวน ๑๒๐ ราย

ผลการดำเนินงาน

- แผน ๑๒๐ ราย
- ผล ๑๓๙ ราย

กิจกรรมที่ ๔ กิจกรรมให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงานเพื่อ
สร้างรายได้ให้กับชุมชน เช่น ช่องทางการตลาด การจัดพื้นที่จำหน่ายสินค้า เพื่อทดสอบตลาด การถ่ายทอดองค์
ความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ เช่น แนะนำให้ผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้าออนไลน์ตามเพจของ
ชุมชน แนะนำเรื่องพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ จำนวน ๕๐ ราย

ผลการดำเนินงาน

- แผน ๕๐ ราย
- ผล ๖๘ ราย

๔.๔.๒ โครงการ “ค่าใช้จ่ายแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C)” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๒๒๑,๒๒๐ บาท เพื่อดำเนินกิจกรรมรายละเอียดดังนี้

กิจกรรมที่ ๑ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครดำเนินกิจกรรมอบรมเสริมสร้างองค์ความรู้ บรรยายและฝึกปฏิบัติในด้านการสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับผลิตผลทางการเกษตร มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การตลาดทั้งทาง Online และ Offline รวมทั้งการบริหารจัดการองค์กรสู่ความยั่งยืน จำนวน ๓๐ ราย เมื่อวันที่ ๑๖ - ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ณ ห้องประชุมคำคุณ ๗ ชั้น ๒ อาคารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร งบประมาณ ๘๖,๑๐๐ บาท โดยการจ้างเหมาผู้เชี่ยวชาญ

กิจกรรมที่ ๒ ยกระดับกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ และการทดสอบผลิตภัณฑ์ จำนวน ๓ ผลิตภัณฑ์ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครลงพื้นที่ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๓ ผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร จากขั้นต้นสู่ขั้นกลาง จากขั้นกลางสู่ขั้นสูง ส่งผลให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้นสามารถเป็นกลุ่มเกษตรกรต้นแบบและเกิดเครือข่ายเกษตรกรที่เข้มแข็ง ดังนี้

ผลิตภัณฑ์ที่ ๑ เนื้อแดดเดียวพร้อมรับประทาน ของสหกรณ์การเลี้ยงปศุสัตว์ กรป.กลางโพนยางคำ จำกัด บ้านโพนยางคำ หมู่ ๑๐ ต.โนนหอม อ.เมืองสกลนคร จ.สกลนคร

ผลิตภัณฑ์ที่ ๒ แกงหวานกิ่งสำเร็จรูป ของสหกรณ์การเกษตรโนนหัวช้าง จำกัด
บ้านโนนหัวช้าง หมู่ ๘ ต.สร้างค้อ อ.ภูพาน จ.สกลนคร

ผลิตภัณฑ์ที่ ๓ สปาเกลือสีลาวดี ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านจำปาดง
บ้านจำปาดง ๔๙ หมู่ ๕ ต.กุดเรือคำ อ.วานรนิวาส จ.สกลนคร

๔.๔.๓ โครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร ในฐานะเป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานตามค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาด้านมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน: งานด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ในการส่งเสริมพัฒนาประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลและเพิ่มขีดความสามารถให้กับผู้ผลิตชุมชนและท้องถิ่น ให้พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นไปตามเกณฑ์การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และให้ได้รับรองและแสดงเครื่องหมายรับรอง

ผลการดำเนินงาน

กลุ่มผู้ผลิตชุมชน/ผู้ประกอบการ OTOP ในจังหวัดสกลนคร ได้รับการรับรองให้แสดงเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) จำนวน ๔๙ ผลิตภัณฑ์ แบ่งเป็น ประเภทผ้า และเครื่องแต่งกาย จำนวน ๓๘ ผลิตภัณฑ์ ประเภทของใช้ ขอดกแต่งและของที่ระลึก จำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์ และประเภทเครื่องดื่ม จำนวน ๑ ผลิตภัณฑ์

๔.๔.๔ โครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสู่การแข่งขันเศรษฐกิจวิถีใหม่

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๒๔๕,๐๐๐ บาท เพื่อดำเนินกิจกรรมรายละเอียดดังนี้

กิจกรรมที่ ๑ จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ บรรยายและฝึกปฏิบัติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครได้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร "บันทึกชะง่อนค์ความรู้ ปรุงความสามารถที่จำเป็น เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัล" กิจกรรมพัฒนาทักษะ องค์ความรู้ ความสามารถที่จำเป็น เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาวะการณ์ปัจจุบันและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ดิจิทัล ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเศรษฐกิจในพื้นที่เป้าหมาย โดยหัวข้อในการอบรม จะมุ่งเน้นในสาขาและ ประเด็นที่สอดคล้องกับการพัฒนาในเชิงพื้นที่ ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวน ๓ วัน (ดำเนินการเอง) ในวันที่ ๑๓ - ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๗ ห้องประชุมสุขเกษม ชั้น ๒ โรงแรมเดอะมาเจสติกสกลนคร (เอ็ม เจ) อ.เมือง จ.สกลนคร โดยมี กลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมฯ จำนวน ๓๐ ราย

กิจกรรมที่ ๒ จ้างเหมาผู้เชี่ยวชาญดำเนินการให้คำแนะนำปรึกษาเบื้องต้น

ด้านพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์ หรือต้นแบบวัสดุอุตสาหกรรม ของสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง กับอุตสาหกรรมศักยภาพในพื้นที่ ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อผลักดันอุตสาหกรรมในพื้นที่เข้าสู่ เศรษฐกิจวิถีใหม่ ใช้ระยะเวลา ในการดำเนินงาน ๙๐ วัน วันละ ๒ กิจกรรม/ ๑ วัน จำนวน ๓ ผลิตภัณฑ์ ในวันที่ ๙ มีนาคม- ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ณ พื้นที่จังหวัดสกลนคร งบประมาณ ๑๓๕,๕๐๐ บาท โดยการจ้างเหมา ผู้เชี่ยวชาญ

ผลิตภัณฑ์ที่ ๑ ผลิตภัณฑ์หน่อไม้แห้ง ของร้านชีวาพันธุ์ไม้ นางธนัยนันท์ เจริญชัย
เลขที่ ๔ ม.๘ ต.พรรณา อ.พรรณานิคม จ.สกลนคร

ผลิตภัณฑ์ที่ ๒ ผลิตภัณฑ์เนื้อแดดเดียว ของ บจก.เตาถ่านโคขุน โพนยางคำ
นายปัญญา จันทะลุน เลขที่ ๖๒๖ ถนนประชาอุทิศ ต.ธาตุเชิงชุม อ.เมือง จ.สกลนคร

ผลิตภัณฑ์ที่ ๓ ผลิตภัณฑ์น้ำอ้อยสด ของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านอุ่มจาน
หมู่ ๑ นายอิทธิพร อุ่มสาพล เลขที่ ๗๑ บ้านอุ่มจาน ต.อุ่มจาน อ.กุสุมาลย์ จ.สกลนคร

